

Kansanääni

Nro 2/08

**Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja
kansanvallan puolesta**

Huhtikuu - Toukokuu

Irtonumero 1,70 €
7. vuosikerta

Olemmeko me työläisiä?

Väitetään, että työväestön korvaa keskiluokka. Yhteiskunnassamme yli 80 % on palkansaajia, jotka joutuvat kamppailemaan toimeentulostaan. Palkansaajat saavat toimeentulonsa työpalkasta ja puolustavat sitä työnantajapiirejä vastaan. Se tekee heistä yhden joukon. Työväestö tuottaa työllään kaiken varallisuuden, senkin jolla pörssi keinottelee ja jota jaetaan uusiksi pankki- ja talouskriiseissä.

sivut 3 ja 6

Eliitin Nato-sekoilu vaarallista

Valtaosa kansalaisista vastustaa Nato-jäsenyyttä. Hallitus toimii kuin olisimme jo Naton jäsen pitäen näin enemmistön mielipidettä pilkkanaan. "Ruotsin siivellä" tehtiin päätös osallistua Nato:n nopean toiminnan joukkoihin. Nato:n tarkoitus on ensisijaisesti turvata pääoman laajentumiskäytäntö. Tämä liittyy myös meidän tuleviin aseellisiin konflikteihin. Vaadimme Suomea irtaantumaan kaikista Nato-kytkennöistä.

Sivu 2

Suomi ei voi ruokkia koko maailmaa

Sopeutetaanko meitä ilmastomuutokseen, luomalla kuvaa, miten sadot lisääntyvät ilmaston lämpenemisen myötä. Päivän pituus ei kuitenkaan muutu, joten etelästä tuotuja lajikkeita tuskin voidaan hyödyntää. Vastaavasti suurilla alueilla etelässä viljapellot autioituvat. Kykenemmekö ottamaan vastaan syntyvän siirtolaisuuden?

Sivu 5

Sivu 2:

*Salailua, huijausta, valehtelua!

Sivu 3:

* Rahoitustarkastus epäonnistunut saalistuksen estämisessä
* Helvetin kuustoista

Sivu 4:

* Köyhien kyykytys jatkuu

Sivu 5:

* Tuleeko Suomesta Euroopan vilja-aitta ilmastomuutoksen myötä?
* Tohtori Wallerstein

Sivu 6:

* Nyljetäänkö kirppu vai pannaanko karhu konttilleen?
* Narrien ristiretki Jugoslaviaan jatkuu

Sivu 7:

* EU:n liittovaltiokehityksen uudet kuviot
* Sosialismin kupla, eli miksi unelma särkyi?

Sivu 8:

* Metallityöväen liiton liittokouluvaaleista

Sivu 9:

* Sosialismin näköalat ja kommunistisen liikkeen tehtävät tämän päivän maailmassa

Sivu 10:

* Vapputervehdykset

Sivut 11 - 13:

* STP:n liittokokous
* Putinin hallinnon tulokset, 1

Sivu 14:

* Venezuelan Yhdistyneen Sosialistisen Puolueen poliittisesta asiakirjasta

Sivu 16:

* Sosialismin kupla, eli miksi unelma särkyi?

Sivu 20:

* Naisten päivä

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki huhtikuun 2008

Salailua, huijausta, valehtelua! Suomen poliittisen eliitin sekoilu Naton suhteen vaarallista!

Hallitus ja presidentti toittavat, että Naton nopean toiminnan joukot (NRF) ovat vain kriisinhallintaan tarkoitettuja. Tosiasiaa niillä on keskeinen merkitys Naton sotilaallisen muutoksen moottorina. Tämä sodankäyntiin tarkoitettujen joukkojen keskeinen osa Naton sotilaallisesta muutoksesta. Kyse on Naton merkittävimmästä sotilaallisesta uudistushankkeesta kylmän sodan jälkeen. USA tavoittelee hankkeella eurooppalaisten Nato-maiden varustelumenojen tuntuva kasvattamista ja yhteistoimintakyvyn kehittämistä. NRF-joukot saavat maailman nykyaikaisimman aseistuksen. NRF-joukot koostuvat maa-, ilma- ja merivoimista sekä erikoisjoukoista.

Osallistuminen NRF-joukkoihin on askel Nato-jäsenyyden suuntaan. Naton neuvosto päättää, minne joukot määrätään. Niitä voidaan käyttää evakointitehtävistä yhteisen puolustuksen tehtäviin - toiminta-alue on koko maailma.

Hallitus ja presidentti kertoivat vuoden 2006 lopussa, että Suomi osallistuu NRF-harjoituksiin. Presidentti Halonen totesi, ettei Suomi voi sitoutua osallistumaan NRF-joukkoihin. Pääministeri Matti Vanhanen halusi Suomen keskittyvän EU:n nopean toiminnan joukkoihin. "Haemme nyt kokemusta EU:n kautta". Tosiasiaa periaatepäätös osallistumisesta Naton nopean toiminnan harjoituksiin tehtiin jo marraskuussa 2006.

Mutta jo edellisen hallituksen aikana tammikuussa 2007 Suomen ja Ruotsin ulkoministerit Erkki Tuomioja ja Carl Bildt tekivät sopimuksen maiden samanaikaisesta osallistumisesta Naton nopean toiminnan joukkoihin. Päätös pidettiin salassa ja julkistettiin vasta vaalien jälkeen Tuomiojan ollessa viimeisiä päiviä toimitusministerinä Ennen vaaleja kummasteltiin, miksi Suomen ja Ruotsin suhtautuminen Naton NRF-joukkoihin on kovin erilainen.

Ruotsin demarit ilmoittivat viime helmikuussa vastustavansa NRF:ään liittymistä. Ruotsi on ilmoittanut poisjäännin syyksi liian korkeat kustannukset. Ruotsin ulkoministerin mukaan on mahdollista, että Ruotsi osallistuu NRF-joukkoihin vuonna 2010.

Samana päivänä kun lehdistö nosti kohun Ilkka Kanervan tekstiviesteistä, joissa ei sivuttu NRF-joukkoja, Halonen ja hallituksen ulko- ja turvallisuuspoliittinen valiokunta päättivät Suomen osallistumisesta NRF-joukkoihin. Pääministeri Matti Vanhasen mukaan hallitus ei tiedä, paljonko NRF-toiminta maksaa ja miten se rahoitetaan(!). Kun hallitus asetti Sata-komitean pohtimaan sosiaaliturvaudistusta, sitä ohjeistettiin, että uudistus ei saa aiheuttaa lisäkustannuksia.

Ministeri Tarja Cronberg vaati vihreiden valtuuskunnassa 22.9.07 Suomen jäämistä Naton NRF-joukkojen ulkopuolelle. NRF-päätökseen kirjattiinkin vihreiden vaatimuksesta, ettei päätös muuta Suomen suhtautumista Nato-jäsenyyteen eli ei ole askel jäsenyyttä kohti. Päätös on iso askel - se ei ole askel Natosta pois päin - liekö se askel maan keskipisteeseen päin?

Hallitus ja presidentti sanovat, että Nato-jäsenyys ei ole ajankohtainen. Maaliskuussa he päättivät, että Suomi on mukana ostamassa Naton käyttöön kokonaisen laivueen suuria C-17-kuljetuskoneita.

Vaadumme, että Suomen tulee irtaantua kaiksista hyökkäysliitto- Naton toiminnoista.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€.

- ☐ Olen maksanut tilaukseni 15 €
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukukset 040-5643205 tai 050-5884159

Suomen sotilaspoliittisen päätäntävällän erityispiirteitä

Edustuksellinen demokratia, jota parlamentarismilla pitäisi parhaimmillaan edustaa, on ollut länsimaisen poliittisen järjestelmän keskeisimpiä yhteiskunnan hallinnollisia rakenteita. Tämä yhteiskuntahallinnollinen rakenne on, eri muodoissaan sekä voimasuhteissaan diktatuuriin nähden elänyt ja kehittynyt antiikin Kreikan ajoista meidän päivimme asti perustaltaan muuttumattomana. Tämän perustan ydin on parlamenttiin valituille yksilöille luovutettu vastuu ja valta edustaa laajempaa väestöstä, jolta se on, tavalla tai toisella, saanut valtuutuksensa edustaa heitä yhteiskunnan hallinnollisissa instituutioissa.

Tähän parlamentaarisen demokratian perustan ytimeen kuuluu ismi että kaiken toimivallan kantavana voimana on edustuksellisuuden kautta saavutettu laajempien kansankerrosten tuki sen toimille. Ja tämän edellytyksenä on, että - normaalioloissa - kaikki yhteiskuntaan vaikuttavat toimet saavat eduskunnan enemmistön hyväksynnän. On aivan selvää, että äkillisen vakavan kriisin kohdatessa yhteiskuntaa toimivaltaa ei voida sitoa kovinkaan laajalti tällaisen edustuksellisen demokratian alle. Tässä kirjoituksessa käsittelemäni yhteiskunnallinen tilanne onkin nimenomaan vakaa, eikä se ole missään konkreettisessa, tiedostetussa eikä välittömässä vakavassa kriisissä.

Tämä kaikki edellä mainittu asettuu erittäin mielenkiintoiseen valoon, kun tarkastelemme entisen ulkoministeri Kanervan lausuntoja, jotka kyseenalaistavat koko länsimaisen edustuksellisen parlamentarismien toimivuuden. Näiden lausuntojen keskeinen ajatus on, kaikessa rehellisyydessään, se, että parlamentaarinen demokratia on pelkkä kullisi.

Tässä esimerkkinä on verkkouutisissa seuraavat lausunnot: 22.10.2007 "Presidentin ja hallituksen kassakaapit ovat täynnä Suomen Nato-yhteistyötä koskevia salasanomia, mutta eduskunnalle siitä kerrotaan vain jäävuoren huippu..."

29.5.2004 "Suurin osa päättäjistämme tietää, että olemme Natossa 3-5 vuoden kuluttua. Tämä pitäisi voida sanoa ääneen..."

Ylempi lausunto ilmaisee sen, että kullissivallanpitäjämme tiedossa on yhteiskuntaamme vaikuttavia tietoja toimista, joista kansaa edustava ja siltä toimivaltansa saava instituutio ei virallisesti tiedä juuri mitään. Toisessa lausunnossa voimme jo havaita, joka on mielenkiintoisesti lausuttu aiemmin, että maamme koskevia erittäin merkittäviä sotilaspoliittisia linjapäätöksiä on tehty ilman edellä mainitun edustuksellisen instituution sitä koskevaa käsittelyä sekä päätäntä. Tässä kohden kirjoitusta on pakko tuoda julki se faktinen tosiasia, että maamme on pienin mutta merkittävin toimin sidottu läntisen sotilasliiton yhteyteen sekä riippuvuuteen määrätietoista ja johdonmukaisella toiminnalla joka ei missään vaiheessa ole ollut edustuslaitoksemme päätäntävällän piirissä. Näistä muutamana esimerkkinä voidaan pitää sotilas-arvojärjestelmämme yhteensovittaminen Naton arvojärjestelmän mukaiseksi (prikaatinkenraali) sekä ilmavoimiemme käyttökielen vaihtaminen englanniksi.

Näiden toimien lisäksi on merkittävä joukko päätöksiä, joiden seuraukset ovat selkeästi maamme puolustuskäytön kannalta erittäin vahingollisia. Näiden toimien keskeisin tavoite on saattaa Suomi mukaan läntisen sotilasliittoutumien / verkostojen alaisuuteen. Tästä esimerkkinä on Suomen osallistuminen kuljetuskonevuokraushankkeeseen, joka palvelee ensisijaisesti läntisiä sotilasliittoverkostoja (Nato / EU). Tämä sotilaspoliittinen kehitysprosessi on kaikessa röyhkeydessään samanlainen, jonka maamme valtiopoliittinen eliitti toteutti ennen kesäkuuta vuonna 1941, jolloin

Suomi liitettiin Natsi-Saksan sotilaalliseen interventioon, jonka yhtenä merkittävimpiä tavoitteita oli bolsevismin hävittäminen maailmasta. Tässä kohden kysymys kuuluu, kenen valtuuttamana tuolloin, ja nytkin, hallituksen sisäpiiri päättää mihin sotilaallisiin tavoitteisiin Suomen kansalliset sotavoimat kytketään. Kansanedustaja Kimmo Sasi raotti salaisuuden verhoa ilmoittamalla, että EU:n nopeatoiminnan joukkojen päätavoitteena on, tuo jo Natsi-Saksa keskeinen päämäärä, "ettei sosialismi pääse missään valtaan". Tässä lausunnossa Sasi tuli rehellisesti tunnustaneeksi että kyseisellä sotilasorganisaatiolla on poliittisiakin tarkoitusperiä. Tämän lisäksi, ettei totuus pääsi unohtumaan, ilmoitti kenraali Klaus Nauman jo vuonna 1992 "Saksan armeijan tehtävänä on turvata vapaa maailmankauppa ja esteetön pääsy markkinoille ja raaka-ainelähteille kaikkialle maailmassa".

Näennäisesti kansaansa edustava instituutio saa vähintäänkin koomisia piirteitä, mikä asettaa sen koko arvopohjan kyseenalaiseksi, kun kyseinen laitos sitoo oman päätäntävällän jo ennalta määrättyyn päätökseen. Tällainen on Suomen eduskunnan näennäinen päätösvalta EU:n nopean toiminnan joukkojen oman yksikkönsä käytöstä. On järjenvastaista kuvitella että jos sotilaallinen organisaatio koostuu erillisistä verkostoituneista osista, jotka muodostavat tuon organisaation toiminnan kannalta elintärkeän kokonaisuuden, joku yksittäinen (kansallinen) osa päättää olla ottamatta osaa johonkin sellaiseen toimintaan johon tuo kyseinen sotilasorganisaatio on sitoutunut. Varsinkin kun tuon päätöksen tekemiseen on aikaa alle viisi vuorokautta. Tällöin voimme tulla siihen johtopäätökseen, että se päätös jonka edustuslaitos tekee, ei voi poiketa piirukaana siitä mitä on päätetty EU:n tasolla.

Jotta ei juututtaisi pelkiin sotilaspoliittisiin linjapäätöksiin, voisi koko länsimaisen kullissidemokratian kyseenalaistaa lopuksi Kanervan lausunnoilla Helsingin sanomien vieraskynäartikkelissa 27.06.2007: "Puheenjohtajamaa Saksan nerokas oivallus oli uuttaa perustuslain sisältö lähes sellaisenaan EU:n nykyiseen perussopimusten sisältöön. Näin kaikki jäsenvaltiot voivat halutessaan väittää, että tuleva HVK ei ole sen kummempikin aikaisemmatkaan sopimusneuvottelut".

Tämä lausunto vetää ves-sasta alas koko länsimaisen edustuksellisen demokratian idean siitä, että yhteiskuntaamme vaikuttavilla merkittävillä päätöksillä, ja niiden voimaan saattamisella, on edustuslaitoksemme enemmistön hyväksyntä ja että tämä laitos toteuttaa toimeksiantajansa tahtoa. Olemme tilanteessa jossa kullissidemokraattinen edustuslaitoksemme toteuttaa jonkun muun etua kun näennäisesti edustamansa kansan.

Janne Rahikainen

Rahoitustarkastus epäonnistunut saalistuksen estämisessä

Globaali markkinatalous ei enää tunne edes omia toimintäsäätöjään. Tilanne ei ole kenenkään hallinnassa - ja työpaikat katoavat halvan työvoiman maihin.

Laki Rahoitustarkastuksesta (Rata) määrittelee rahoitustarkastuksen toiminnan tavoitteeksi rahoitusmarkkinoiden vakauden ja luottamuksen säilyminen rahoitusmarkkinoiden toimintaan. Ratan tehtävänä on valvoa sen valvottavaksi säädettyjen ja muiden rahoitusmarkkinoilla toimivien toimintaa sekä ohjata rahoitusmarkkinoilla toimivia noudattamaan toiminnassaan hyviä menettelytapoja.

Rata voi antaa julkisen huomautuksen. Julkisen varoituksen se voi antaa, jos mainittu menettely on jatkuvaa tai toistuvaa tai muuten niin moitittavaa, ettei julkista huomautusta ole pidettävä riittävänä seuraamuksena. Aiempi pankki-

tarkastus on korvattu rahoitustarkastuksella. Se ja vakuutusyhtiöiden valvonta ollaan yhdistämässä finanssivalvonnaksi.

1990-luvun pankkikriisin merkitäviä syy oli silloisen pankkitaloustarkastuksen epäonnistuminen pankkien valvonnessa. 1990- ja 2000-lukujen uusin ilmiö on räjähdyksmäisesti laajentunut johdannaistoiminta, jonka valvonnessa rahoitustarkastus on epäonnistunut. Johdannaismarkkinoissa on alun perin ollen ollut kyse yrityksestä vältyä isoilta tappioilta luopumalla vastaavasti yllisuurista voitoista. Syöpäkasvaimena tähän ovat kuitenkin syntyneet saalistuksen markkinat.

Saalistuksen markkinoiden kriisi puhkesi Yhdysvalloissa kotitalous-

yritys-, kunta- ja valtion luototuksesta. Luotonannossa sovellettiin yhtä lakia johdannaisia, luottomyynntiöitä. Luotoantaja vakuutti luotonannon maksamalla preemiosille, joka ostaa esimerkiksi asunnon entiseen hintaan, jos tulee maksuvaikeuksia ja hinnat laskevat. Siksi luottoa myönnettiin piripintaan myöntämällä velkaa asunnon täyttä hintaa vastaavasti eikä maksu-kyvystä välitetty. Tällaiseen ajaututtiin, koska Yhdysvalloissa ei ole yhteiskunnan hoitamaa asuntotuotantoa. Tämä kasvatti asuntojen hintakuplaa, mutta kun asuntojen hinnat kääntyivät laskuun ja tuli maksuongelmia, syntyi uusi ongelma. Hinnan lasku ja luottotappio aiheuttivat vakuuttajalle moninkertaiset vastuut verrattuna preemioihin ja tappiokierre oli valmis. Sama ilmiö toistui eri muodoissa yrityslainoituksessa sekä kuntien ja valtion lainainotossa ja se vakuuttamisessa.

Vakuuttajia olivat useat pankit, kunnat ja niin sanotut suojausrahastot (Hedge-rahastot) sekä Yhdysvalloissa että muualla. Norjassa ja Ruotsissa useat kunnat ovat häviöjää. Tappiot tulivat niille ja esimerkiksi suojausrahastoihin sijoittaneille.

Seuraukset ovat laajamittaiset. Ihmisii ajetaan ulos asunnoistaan tai he itse jättävät ne, kun velan määrä on suurempi kuin asunnon arvo. Työllisyys on saatu aikaan pienillä palkoilla, joita on täydennetty velkaantumalla. Velkahan mennessä pankkien vaikeuksia takia

kiinni yksityisen kulutuksen kasvu on pysähtynyt ja lasku tietää talouden taantumaa. Rahaa upotetaan Irakin sodan suohon, varustautumiseen, yksityisautoilun varaan rakennettuun liikennejärjestelmään ja kallistuneeseen energiaan, tulo- ja varallisuuserojen kasvuun. Rahoitusmarkkinat ovat kriisissä.

Yhdysvallat selvittää tilannetta pitämällä dollaria halpana ja lisäämällä vientiä ja leikkaamalla tuontia katkaistakseen velkaantumisen ulkomaille, alentamalla korkoja, käyttämällä julkisia varoja kulutuksen ylläpitämiseen ja pankkituilla ja tuilla vakuuttajille.

Yhdysvaltain viennin lisääminen ja tuonnin leikkaaminen vähentävät puolestaan muiden vientiä ja kasvattavat näiden tuontia ja tällä tavoin maailman johtavan talouden pelastautumistoimet heikentävät muun maailmantalouden kasvua. Suomessa se vaikeuttaa erityisesti metsäteollisuuden asemaa. Halpa dollari merkitsee halvempia vientihintoja etenkin Euroopassa, jossa kilpailu kiristyy ja halvempia kustannuksia siirrettäessä tuotantoa maihin, joissa valuutta heikkenee dollarin myötä. Sitä vahva euro ja halpa dollari ovat keskeiset syyt Voikkaan ja Kemijärven ja muiden tehtaiden sulkeamiseen. Voikkaan sulkeminen alensi SDP:n kannatusta ja vaikutti hallituksesta putoamiseen.

Joku korjaa hyötyä ostamalla vaikeuksiin ajautuneiden pankkien ja

vakuuttajien osakkeita. Tällaisia hyötyjä ovat niin sanotut Sovereign Wealth Fundit (SWF), jotka ovat valtiollisia rahastoja. Yksi ryhmä näitä rahastohyötyjä ovat öljyn hinnan nousulla rikastuneet öljymaat, Singapore, Venäjä ja Kiina, joka hyötyy tällä tavoin, vaikka on menettänyt lainoittamalla Yhdysvaltain valtiota ja menettää viennin vähetessä Yhdysvaltoihin ja muualle sitä enemmän mitä Kiinan valuutta vahvistuu. Kiinalle nämä asiat ovat kriittisiä, koska jos työpaikkoja ei synny riittävällä vauhdilla, edessä on myös poliittisia ongelmia.

Kyse on olennaisesti siitä, että globalisaatio hyödynnettiin pysäyttämällä voiton suhdeluvun laskutendenssi toistaiseksi ja kääntämällä voittojen osuus maailman mitassa nousuun. Pääomamarkkinoiden kehityksen uusi avaus oli johdannaismarkkinoiden paisuminen, jota vauhdittivat informaatioteknologian antama mahdollisuus tiedon siirtoon. Johdannaisissa on perimmiltään kyse siitä, että kauppa ei käydä kohteetuksilla, kuten tavarat, valuutta, osakkeet ja kiinteistöt, vaan sopimuksilla tulevista kaupoista. Niiden hinnat joudutaan määrittelemään ennakkoon jollain tavalla ja tähän sisältyvä riski. Luottomyynntiöissä riski toteutui siten, että hinnan muutos vääristää suuntaan on suurempi kuin preemion määrä ja vieläpä

Jatkuu sivulla 4.....

Helvetin kuustoista

Joka in en meistä kiroilee joskus. Nyt on muodissa, jopa koululaisilla, kirasana, jota ei millään kehtaa edes kirjoittaa. Kirasanoista ehkä pitkäikäisimpiä ovat jeesus, perkele ja helveti. Miljoona vuotta sitten maan tosi hurkailla alueilla keksittiin, ettei kiroilu loukkaisi kenenkään tunteita, syntiseksi manaukseksi - helvetin kuustoista! Yksi jos toinenkin on kummastellut, että mikä ihmeen kuustoista? Pikku hiljaa on selvinnyt, että manaus syntyi aikana, kun hallituksessa oli kuustoista ministeriä. Kiroi elää vieläkin, vaikka ministerit ovat jo kaksikymmentä.

Kansa on iät ja ajat tiennyt, että hallitus on kaiken pahan alku ja juuri. Niin tänäänkin. Taas kerran, aivan kuten EU:n liittymisessä, laille annettiin pitkät. Kokoomuksen puheenjohtaja heitti median loisteessa ulkoministerin ulos ja otti uuden tilalle. Vanhanen suri ja Katinen itki. Ei surlu eikä itkeyttä, että ulkoministerin erottaminen ja uuden nimittämisen teki joku puoluejohtaja, vaikka lain mukaan ministerille eron myöntää Presidentti joko omasta pyynnöstä, pääministerin aloitteesta tai jos ministeri ei enää nauti eduskunnan luottamusta. Ei surlu eikä itkeyttä sitäkaan, että tässä sirkuksessa

pää- ja ulkoministereistä tehtiin pelkkiä kumileimasimia. Ei! Herroja suretti ja itketti, kun he menettivät hallituksen parhaan tekstarin!

□ □ □

Kepu-Kokoomuksen hallitus on ollut parin jäsenenä vapaa-ajan vieton vuoksi melkoisessa myllytyksessä. Naisseikkailun vuoksi ulkomisteri sai jo potkut, kun kirjekumppani rikkoi kirjelasaisuuden. Pääministerin pannu on vielä kuumana. Hän haastoi ex-tyttöystävän oikeuteen, kun tämä kertoi kokemuksiansa pääministerin kelkassa. Pääministeri hävisi. Se ei hänelle kelynnut joten matkaa jatkettiin hoviin. Vielä elää toivo, että hovi hänet armahtaa ja iskee hilut ex-tyttöystävän kinttuihin.

Koko puuha viittaa siihen, että pääministerin ego on hienohipiäinen tai vallasta juopunut tai molempia. Hänellä tuntuu olevan henkilökohtainen kaksoisongelma.

Viimeisin kummallinen näyttö pääministerin Vanhasen kaksoisongelmasta tuli, kun hän kävi median kimpussa syyttämällä sitä hyväosaisten unohtamisesta ja huonoosaisten paapomisesta. Pääministeri ruikuttaa, että medialle ei riitä, vaikka hän kuinka selittää, että suuren enemmistön toimeentulo on koko ajan parantunut. Hän väittää kirkkain otsin, että Kepu-Kokoomuksen hallitus on noudattanut sosiaali-

sempaa politiikkaa kuin yksikään aiempi hallitus.

Vanhasen puheet ovat kauhistaneet jopa mediamaaguli Erkon pääkirjoitustoimittaja Marjut Lindbergiä. Hän kirjoitti (HS 2.4.08), että suhteellinen köyhyys on lisääntynyt reippaasti. Suhteellinen köyhyys tarkoittaa niitä, joiden tulo on enintään 60 prosenttia kaikkien tulonsaajien ns. mediaanitulosta. Sen mukaan köyhien osuus eli köyhyysaste oli vuonna 2005 yli 12 prosenttia. Kymmenessä vuodessa se oli kaksinkertaistunut. Lapsiperheiden kohdalla köyhyysaste on noussut vielä jyrkemmin, se kolminkertaistui. Sosiaalisuudesta jutussa sanotaan, että pienituloiset "maksavat taas toisella kädellä takaisin (valtiolle) sen, minkä saavat hallituksen kilvenkiillotusrahoina toiseen käteen."

Jo tästä voi päätellä, että pääministeri puhuu mitä syli suuhun tuo, ei ole rehellinen, vaikka peräti perustuslaki sitä vaatii jokaiselta ministeriltä.

Mediaanitulo on tilastokikka, jolla suhteellinen osuus saadaan alhaiseksi. Siksi on oikeampaa ottaa lähtökohdaksi vuoden tai kuukauden keskimääräinen tulo. Verotilaston mukaan vuonna 2006 keskimääräinen kuukausitulo oli 1 885 euroa. Siitä 60 prosenttia köyhyysrajana olisi 1 131 euroa. Sen mukaan kaikki enintään 1 250 euroa saaneet ovat asiallisesti

ottaen köyhyysrajan alapuolella. He saivat keskimääräinen 631 euroa kuukaudessa. Jos tämä joukko ei ole köyhää, niin kuka sitten? Heitä oli 42,7 prosenttia, lähes puolet kaikista tulonsaajista.

Näiden pienituloisten reaalitulot laskivat vähintään inflaation verran, 1,6 prosenttia. Kun pienituloisilla ruuan osuus tuloista on suurin ja kun ruoka kallistui kuusi prosenttia, niin heidän toimeentulonsa heikkeni reippaasti inflaatiota enemmän. Tämä on selkäpiitä karmivaa!

□ □ □

Ketä ovat nämä pienituloiset? Verohallituksen mukaan heistä 321.000 elää toimeentulotuella, mutta osa myös elinkeino- ja maataloustuloilla, joiden ansiosta heidän kuukauden keskitulonsa oli 909 euroa. Suurin ryhmä 860.000 on eläkeläisiä, joiden kuukauden keskitulo oli vain 717 euroa. Loput eli toiseksi suurin ryhmä 722.000 on palkkatyöläisiä, joiden kuukauden keskitulo oli älyttömän pieni 407 euroa. Näiden runsaan 1,9 miljoonan tulot ovat todella pienet. He elävät pakostakin köyhästi - eikä parannusta ole näkyvissä. Päinvastoin!

Kaikki porvari-demarihallitukset ovat paaponeet parhaansa mukaan nimenomaan hyväosaisia ja unohtanut huono-osaiset. Hallituksen aitiosta pääministerin johdolla jankuttamalla jankutetaan, että enemmistö-

lä menee hienosti ja yhä hienommin. Ja paskat! Vain ani harva on turvassa. Lähes jokainen työllä itsensä elättävä tuntee tulevaisuuden epävarmana. Mitään ei voi rakentaa varman päälle. Elämästä on tullut riskipeliä. Nykyisessä oloissa eduskunta- ja hallituspuolueiden politiikka on kuvottavan härskiä puuhaa.

□ □ □

Katsottakoon asiaa miten tahaansa, niin lähes puolet kansasta on jo häätä kärsimässä. Joskus, kauan sitten, sitä voitiin ajoittain helpottaa. Tänään on toisin. Nyky-menosta, eduskunnan ja hallituksen politiikasta, voi sanoa muuta kuin - helvetin kuustoista!

Mutta manaaminen ei riitä. Tulevissa kunnallisvaaleissa eduskunta- ja hallituspuolueiden perusuksille on annettava sellainen potku, että tuntuu. On jo korkea aika aloittaa köyhien eläkeläisten, työttömien ja pätkätyöläisten paapominen - rikkaalla Suomella on siihen konstit ja varaa - vain tahto puuttuu!

Taistelumieliä ja -iloista Vappua!

Kai Kontturi

Köyhien kyykytys jatkuu

Hallitus on tämän kevään aikana askarrellut talousasioidensa kanssa. Ensin maaliskuun alussa hallitus piti budjetin kehysriihen hallituskautensa loppuun eli vuosille 2009-2012. Tuleville vuosille rakennuu suuria liikenneinvestointeja. Puunsaantia metsistä aiotaan parantaa kunnostamalla teitä ja rautateitä sekä rahoittamalla muutenkin metsäteollisuuden toimintamahdollisuuksia yht. 225 miljoonalla eurolla. Länsimetron rakentamista aletaan rahoittaa v. 2011 30% osuudella, kuitenkin maksukattona on 200 milj. euroa. Lisää liikenneinvestointeja on Pietariin vievän moottoritien rakentaminen loppuun sisältäen osuuden Koskenkylä-Kotka ja Haminan kiertotie. Liikenteeseen investoidaan lisäksi Kirkkonummella, Lusi-Mikkeli-tiellä, Savonlinnassa, Tampereella ja Seinäjoella.

Yliopistolaitokseen hallitus myös satsaa. Määrärahoihin tulee 130 miljoonan korotukset, josta "innovaatioyliopisto" vie 100 miljoonaa. Hallituksen poliittinen linja tulee esille myös tässä. Opiskelun luku-kausimaksuihin on esitetty huomattavia korotuksia ja opiskelijoiden määrää on esitetty pienennettäväksi. Tulevaisuuden yliopistoissa opiskelijat siis vain rikkaiden mukulat, työläisten lapset karsitaan yliopistoista pois jo etukäteen. Korkealla lukukausimaksuilla viimeistään turvataan se, että "kulttuuripääoma" pysyy kapitalistien käsissä.

Hallituksen kehysbudjetin tiedotteesta yhtenä alaotsikkona lukee "Työllisyys hallituksen ykkösasia". Onkohan otsikossa pieni virhe? Hallituksen ykkösasiana on aina ollut ja on nytkin "Luokkaetujen turvaa-

Leipäjono Helsinginkadulla - ja vuosi on 2008.

minen ja luokkaerojen kasvattaminen on hallituksen ykkösasia".

Tämä jälkimmäinen otsikointi tulee väijäämättä esille tarkasteltaessa hallituksen huhtikuun 11. antamaa esitystä sosiaali- ja terveydenhuollon maksujen korottamiseksi. Peruspalveluministeri **Paula Risikko** puolusteli esitystä sillä, ettei niitä ole korotettu 6 vuoteen ja että niiden korottaminen kuuluu Vanhasen 2. hallituksen ohjelmaan. Lisäksi hän perusteli päivähoiton "uudistusta" sillä, että se hänen mukaansa parantaa kaikkein köyhimpien asemaa. Varmaan osalle köyhimmistä tuleekin pieniä kevennyksiä näihin maksuihin, mutta ne ovat niin pieniä, ettei niillä köyhien asemaa paranneta varsinkin

kun inflaatio pyörii nykyisellä 4% tasolla.

Ensimmäinen tulevista "kuoppakorotuksista" toteutetaan elokuun alussa ja sen suuruus on murhaavat 16,6%. Köyhät kyykkyyntä linja vain kovenee. Jatkossa nämä maksut sidotaan indeksiin ja niitä tullaan korottamaan kahden vuoden välein. Myös ns. keskituloiset tulevat kärsimään etenkin päivähoitomaksuissa. Ylimmässä maksuluokassa yhden lapsen päivähoitomaksu nousee 200 eurosta 233 euroon, toisen lapsen osalta maksu nousee 180 eurosta 210 euroon. Hallituksen esitys iskee kovimmalla mahdollisella tavalla suurimpaan osaan lapsiperheitä sillä perhe joutuu

maksamaan ylintä maksua, jos perheen bruttotulot ovat yli 3500 euroa kuukaudessa. Hallitus yritti aikaisemmin poistaa myös 0-luokan päivähoitomaksuista, mutta suuri vastalauseiden myrsky pakotti hallituksen perumaan aikeensa. Nyt 0-luokan raja kulkee nelihenkisessä perheessä 1609 euron kohdalla. Jos nelihenkinen perhe yrittää elää tällaisilla tuloilla, se on todella kaukana köyhyysrajan alapuolella. Tällaista perhettä tuskin edes löytää, koska köyhyys on todennäköisesti rikkonut perheen jo aikojen sitten. Eli jos tällaisten olemattomien perheiden maksuja helpotettaisiinkin muutamalla eurol-

la, se ei muuta hallituksen esityksen ihmisvihamielisyyttä mihinkään. Valtaosalla kaksilapsisista perheistä päivähoitomaksut nousevat vuositasolla lähes 800 euroa. Siinäpä hallitukselta lahja Suomen lapsiperheille.

Kaiken kukkuraksi hallituksen esitys osuu myös kuntien nilkkaan. Maksujen nostot tuovat kunnille rahaa n. 60 milj. euroa, mutta nämä rahat hallitus aikoo perä takaisin valtiolle, ettei vaan julkinen sektori saisi liikaa elintilaa terveydenhoidon ja sosiaalitoimen osalta. Uudistuksillaan valtio paikkailee kukkaraan voidakseen rahoittaa vaalikauden suuria liikenneinvestointeja. Investointeja siis maksatetaan jälleen kerran köyhimmillä, ei rikkaililla, vaikka yritysten maksamat osingot viime vuodelta omistajilleen nousivatkin 9 miljardiin eli 9000 miljoonaan euroon. Tähän rahaan hallitus ei suurin surminkaan puutu.

Kaikenlaisen työllistämishöpötyksen takaa paljastuu siis hallituksen luokaluonne. Kaikkein tärkeintä sillä on omien luokkajen pönkittäminen ja kukkaroidensa täyttäminen. Se käy parhaiten viemällä leivän köyhän suusta ja varmistamalla, etteivät heidän lapsensa tule saamaan kunnan koulutusta.

Mutta sitä saa mitä tilaa. Viime eduskuntavaaleissa äänestäjät tilasivat porvarihallituksen. Se saatiin ja sen hedelmät kypsyvät kovaa vauhtia.

Reijo Katajaranta

... Jatkoa sivulta 3

Rahoitustarkastus epäonnistunut saalistuksen estämisessä

moninkertainen.

Tästä syntyi ongelma. Luottovakuuttaminen toimii yhtä huonosti kuin sotavakuuttaminen ennen sotaa. Sodan puhkeaminen ajaa vakuuttajat konkurssiin, kun taas sodan peruuntuminen tuo niille hyötyä.

Suomessa työeläkerahastot etenevät Varmassa ovat sijoittaneet Hedge-rahastoihin. Jos ne onnistuvat, tulee eläkerahastolle tuottoa riippumatta siitä, onko Hedge-rahastossa kyse saalistuksesta tai reilusta sijoittamisesta. Eettisyyden perään Varmassa ei kysele. Mutta jos Hedge-rahasto tupeksii, me kaikki suomalaiset maksamme. Vakuutusvalvonnan ylijohdaja varoitti riskeistä. Kreikan valtio on kieltänyt 70 eläkerahastoon sijoittamasta Hedge-rahastoihin.

Stora-Enson Härmälä menetti asemiaan, koska yhtiö osti dollarin ollessa kallis tehtaan Yhdysvalloista ja rahat menivät dollarin halpeneeseen, mutta myi tehtaan halvimmallaan, kun sen vienti olisi alkanut nousta. Stora-Enso myös ilmeisesti osti yhtiön osto-optioita (oikeuksia ostaa osakkeita) kattaakseen johdon optiot, mutta kurssin laskiessa ne menettivät arvonsa.

Verotoimisto teki sellaisen operaation, että alkoi verottaa velkaa. Kyse on siitä, että tavallisesti ostetaan ja sitten myydään ja luovutusvoiton

vero peritään tästä. Optioitoiminnassa ostaja ostaa ja sitten myy, mutta vastapuoli (asettaja) myy ja sitten ostaa. Rahat myynnistä ovat preemioita, jotka joudutaan maksamaan ostajalle eli ovat velkaa. Verotoimisto luuli, että ne ovat tuloja ja harjoitti kiskontaa. Kun hinnan muutos voi olla suurempi kuin preemio preemion saajan tappioksi, verotoimiston kiskonta merkitsi vaaratilanteen aiheuttamista. Tässä on ollut kyse normaalista tulevien kauppajen sopimisesta, joka on täysin asianmukaista toimintaa. Verotoimisto tässä asiassa hyvinvointiyhteiskunnan turvaamisen sijaan vahingoitti sitä, koska antoi syyn rahalle hakeutua Suomesta pois ennakoimattoman ja tässä myös virheellisen verotuksen takia.

Sen sijaan epäasiallista mitään kaivatamaton saalistus esiintyy sijoituspalveluyrityksiksi kutsuttujen pankkiiriilikkeiden ja pankkien johdannaistoiminnassa Suomessa kuten muuallakin. Kyse on palkkioiden keräämisestä ja vakuuksien vaatimisesta huolehtimatta siitä, että toiminta olisi asianmukaisesti järjestetty. Tällä nämä sijoituspalveluyritykset ovat aiheuttaneet mittavia tuhoja asiakkailleen. Suomen Rahoitustarkastuksen saalistuksen markkinoiden valvonta on tässä asiassa epäonnistunut.

Rahoitustarkastuksesta on esimer-

kiksi kerrottu sen toimintaa valvovalle eduskunnan nimeämälle pankkivaltuustolle, että Suomeen eivät Yhdysvaltain ongelmat ole ulottuneet. Saalistuksen markkinoiden valvonta on kuitenkin pettänyt ja se merkitsee vaaraa, että syntyy laajalaisempia ongelmia, jos Rahoitustarkastus laiminlyö asian tilan korjaamisen. Kokonaan ei ole kyse Rahoitustarkastuksen taitamattomuudesta, koska siellä ei ole voitu olla tietämättömiä Conventum-konsernin romahduksesta, pelastamisesta konkurssilta Pohjolan varoin ja lakkauttamisesta vuosina 2001-2005. Ongelmaksi ovat tulleet veroparatiisit. Niihin rinnasteista lakiparatiisia ovat olleet rakentamassa pankit ja pankkiiriilikkeet, jotka ovat toimineet siten, ettei niiden tarvitsisi noudattaa mitään lakeja, ohjeita tai asianmukaisia menettelytapoja luottaen siihen, että asioihin ei puututa. Vielä pahempaa on, jos Rahoitustarkastuksen toiminnassa on kyse puutteiden ja sen oman valvonnan pettämisen peittelystä. Ei hälytyskelloihin reagointi 1980-luvullaakaan ja katastrofin piti tulla ennen kuin reagointi liian myöhään ja taas ote on herpaantunut.

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori
(taloustiede)

Pienituloisia eläkeläisiä huijataan ja pidetään köyhyysrajalla

Kansaneläke

Kansaneläkkeiden tasossa ei ole kehumista, sillä täysimääräinen kansaneläke on vuoden 2008 alusta yksinäisellä eläkkeensaajalla 558,46 ja puolisoilla 495,35 euroa kuukaudessa. Se on masentavan vähän, kun otetaan huomioon, että EU:n määrittämä köyhyysraja kulkee 800-900 euron tuntumassa kuukaudessa.

Taitettu indeksi pienentää jatkuvasti työeläkkeitä

Työeläkkeen tasoa pienennetään jatkuvasti ns. taitetulla indeksillä, joka otettiin käyttöön 1996 alusta lukien. Vuoden 2005 alusta taitettu indeksi koskee myös alle 65-vuotiaiden eläkkeitä, työkyvyttömyys- ja perhe-eläkkeitä. Taitetun indeksin epäoikeudenmukaisuus on siinä, että palkkakehitystä säätelevä ansiotasoindeksi huomioidaan työ- ja virkaeläkkeitä korotettaessa vain 20 prosentin painoarvolla, kun taas kuluttajahintaindeksin muutokset huomioidaan 80 prosentin painolla.

Tästä johtuen työeläkkeet ovat jääneet ja jäävät jatkuvasti jälkeen yleisestä palkkakehityksestä. On arvioitu, että eläke, joka vuonna 1995 oli 60 prosenttia tuolloisesta palkasta, oli vuonna 2007 enää vajaa 49 prosenttia vuoden 2007 vastaavasta palkkatasosta.

STP vaatii, että taitetusta indeksistä luovutaan ja siirrytään ensimmäisenä toimeen ns. keskiarvo-indeksiin, eli palkka- ja hintakehitystä eläkkeisiin huomioitaisiin suhteessa 50/50. Mainittu toimenpiteen toteuttaminen vaatisi työeläkevaroista irrotettavaksi vuositasolla noin 126 miljoonaa euroa, mikä olisi vain 0.1 prosenttia työeläkerahastojen vuoden 2007 lopussa olleesta 122.4 miljardin euron summasta.

Eläkkeet tulisi ehdottomasti kohottaa EU:n määrittämän köyhyysrajan 900 euroa kuukaudessa yläpuolelle.

Kansalaisilta vuosien ja vuosikymmenten aikana koottuja eläkevaroja tulisi käyttää eläkeläisten toimeentulotason kohottamiseen ja heidän ostovoimansa lisäämiseen, se on huomattavasti taloudellisesti ja turvallisempi tulevaisuuden investointi kuin ylettömän suurien velvojen eläkemiljardien sijoittelu erilaisiin kansainvälisiin riskirahastoihin.

Tuleeko Suomesta Euroopan vilja- aitta ilmastomuutoksen myötä?

Tanskassa kasvaa, mutta Suomessa ei - vielä. Mutta sitten kun Suomessa kasvaa, tuleeko tänne pakolaisvirta sieltä, missä ei kasva.

Julkisuudessa on kevään aikana nähty uutisia, jonka mukaan Suomi ja Suomen maatalous olisivat merkittäviä hyötyjiä ilmastomuutoksesta. Lämpötilan kasvu pohjoisilla alueilla lisää mahdollisuuksia monipuolisempaan viljelykasvilajistoon sekä parempiin saaihin. Ilmaston lämpeneminen tuo kuitenkin mukanaan tukon ongelmia, jolloin ennustetut positiiviset vaikutukset saattavat kääntyä negatiivisiksi.

Kasvukausi pitenee ja tuotantopotentiaali kasvaa

Kasvukauden lyhyys on Suomessa merkittävin kasvintuotantoa rajoittavista tekijöistä. Suomen kasvukausi on tätä nykyä noin 50 vrk lyhyempi kuin Tanskassa ja Etelä-Hollantiin 100 vrk. Merkittävien ero on talvipäivien (keskilämpötila alle 0 °C) lukumäärässä, joita meillä on keskimäärin 125 kpl Tanskassa 1-25 ja hollannissa 0-2. Ilmaston nykyisellä muutostahdilla Tanskan tyyppinen ilmasto lämpötilan ja kasvukauden pituuden osalta saavutetaan Etelä- ja Keski-Suomessa vuosina 2070-2099.

Kasvukauden pituuden ja lämpötilan kohoamisen myötä kasvien tuotantopotentiaali periaatteessa kasvaa. Tämä tarkoittaa suurempia hehtaarisatoja. Esimerkiksi Tanskaan verrattuna Suomen satoaso on keskeisimmillä viljalajeilla karkeasti ottaen puolet. Lisäksi Tanskassa menestys jo reumaissa sekä rapsi, jonka viljely Suomessa onnistuu vain Etelä-suomen suotuisimmilla alueilla.

Periaatteessa ilmaston muutos näyttäisi mahdollistavan satotason kohoamisen ja uusien viljelykasvien käyttöönoton Suomessa. Tällä voisi olla merkittäviä vaikutuksia maatalouden kannattavuuteen varsinkin, kun maataloustuotteiden hinnat ovat kohoamaan päin biopolttoaineden käytön lisääntymisen ja kehityvien maiden (mm. Kiina ja Intia) lisääntyvän kysynnän vuoksi.

Epävarmuus kasvaa

Kasvukauden pituuden kasvu ei kuitenkaan välttämättä näy suoraan viivaisesti satotasossa. Ensinnäkin päivän pituus ei muutu miksiäkään. Näin ollen lyhyempään päivään sopeutuneita viljelykasvien lajikkeita ei voi automaattisesti hyödyntää meillä. Voi myös olla, että nykyiset

lajikkeemme eivät pysty hyödyntämään täysimääräisesti kasvukauden pitenemistä. Tarvitaan suurta panostusta kasvinjalostukseen.

Toinen ongelma saattaa olla se, että pidempi kasvukausi voi jäädä hyödyntämättä kevään märkytyksen ja syksyn valon määrän vähyys vuoksi. Sademäärän ennustetaan nimitään kasvavan talvella, jolloin maa on talven jäljiltä hyvin märkää ja sen rakenne ei kestä muokautusten aloittamista kovin varhain. Talven sateet lisäävät myös maaperän orgaanisen aineksen huuhtoutumista sekä jokien tulvavaaraa.

Sademäärän kasvu kohdistuu syksyyn ja talveen, kun taas alkukesän kuivuuden arvellaan lisääntyvän. Alkukesän kuivuudesta on jo kokemusta monelta vuodelta. Kevätkylvöisten lajien tuotannolle tämä saattaa aiheuttaa merkittäviä rajoitteita. Kesän sateiden kasvu nollautuu sillä, että lämpimämmässä ilmastossa haihtuminen lisääntyy ja kasvavan satopotentiaalin vuoksi kasvit tarvitsevat aikaisempaa enemmän vettä.

Kolmas epävarmuutta lisäävä tekijä on torjunta-aineiden käytön lisääntyminen. Suomessa on perinteisesti selvitty Keski-Eurooppaa alhaisemmalla torjunta-aineiden käytöllä, sillä meillä tavattavien tautien ja tuholaisten määrät ovat alhaisemmat ja pitkä talvi vähentää osaltaan tuholaisten määrää. Jatkossa torjunta-aineita joudutaan käyttämään enemmän. Märkä talvi lisää myös torjunta-aineiden huuhtoutumisriskiä pinta- ja pohjavesiin.

Neljänneksi lumipeitteen väheneminen Etelä-Suomesta saattaa heikentää monivuotisten viljelykasvien talvehtimistä, sillä kylmän ja lämpimän vuorottelu saattaa purkaa esim. puutarhakasvien dormanssin (talvilevon), jolloin kasvi alkaa kasvaa

ennen aikojaan ja tuhoutuu seuraavissa pakkasissa. Tästä ilmiöstä saatiin esimakua vuonna 2007 Etelä-Suomessa marja- ja hedelmäkasvien osalta.

Sademäärän kasvu talvisajakaan tarkoittaa pohjoisimmassa Suomessa lumipeitteen ja jääkerroksen kasvua. Tällä voi olla suoria vaikutuksia poronhoidon mahdollisuuksiin, jos keinoaruokintaa joudutaan entisestään lisäämään.

Ongelmat lisääntyvät maailmanlaajuisesti

Vaikka ilmastomuutos saattakin lisätä satotasoa Suomessa, ovat sen maailmanlaajuiset vaikutukset kuitenkin selvästi negatiivisia. Lämpö-

tilan kohoaminen maapallon keskeisillä viljantuotantoalueilla lisää kuivuusongelmia ja pahentaa aavikointumista. Viljantuotannon vähentymistä näillä alueilla on vaikea kompensoida pohjoisen parantuvalle tuotannolla. Samaan aikaan kuivuuden lisääntymisen myötä juomaveden saatavuus vähenee. Ei tarvitse erityisiä ennustajan taitoja arvioida, että tästä seuraa. Erilaiset paikalliset, alueelliset ja laajematkin konfliktit lisääntyvät. Tulevaisuudessa on odotettavissa suuriakin kansainvaelluksia aavikoitumisen lisääntymisen ja ruuan hinnan edelleen kasvessa.

KÄ/Juha Kieksi

Onko pörinää ensi kesänä?

Viime kevään ja kesän merkittäviä luonnonilmiöitä oli ampiainen, mehiläisten ja muidenkin pistäisten outo väheneminen kesän edettyä pitemmälle.

Lounais-Hämeen luonto- vuosikirjasta 2007 sain uutta, mielenkiintoista tietoa geenimuutetun vaikutuksista maailmanlaajuisesti. Emeritusprofessori Pekka Nuorteva kirjoittaa geenimaissin haittakirjosta. Geenimaissi on Yhdysvaltojen kansantaloudessa hyvin keskeinen vaikuttaja. Geenien muuntelulla voidaan lisätä viljelykasvien satoisuutta ja maanviljelyn liiketaloudellista kannattavuutta.

Rikkakasvit myrkytetään isoilta pelloilta taivaanrantaa myöten, mutta gemo-kasvi kestää myrkyt. Mehiläiset ja kimalaiset eivät saa kukattomasta luonnosta kootuksi tarpeeksi mettä ja siitepölyä toukkien ruuaksi. Toukkien on saatava riittävästi ravintoa kasvukautensa kaikissa vaiheissa. Jos eri vuodenaikoina kukassa olevien kukkalajien luontaiseen tarjontaan tulee katkos, saattaa mesipistiäistoukkien elonkaari katketa. Ainakin nälkiintymisen heikentää vastustuskykyä, joten lois- ja mikrobisairaudet saavat isännistään tappavan ylliotteen.

On saatu selville, että hätäravintona kimalaiset ja mehiläiset syövät kirvojen sokeritahmaista ulostetta eli mesikastetta. Mesikasteesta kirvat poistavat myös maaperästä kulkeutuneita haitallisia metalleja. Kadmium, kupari, mangaani vauhdittavat virussairauksien kehittymistä ja sairastuttavat sellaisiakin mesipistiäisiä, joille vielä luonnossa riittävästi kukkia ja ravintoa olisi tarjolla.

Nämä virukset voivat puolestaan liikkua maailmanlaajuisesti nopeastikin. Meillä Suomessa ei tällaisia gemo-maissipelloja ole mutta virukset kulkevat Amerikasta Australian kautta Eurooppaan helposti.

Johtuiko pistäisten pörinän outo loppuminen tästä vai jostain muusta syystä vuosi sitten: Tottuus valkenee varmaan vasta muutaman vuoden tutkimusten jälkeen.

Antero Nummiranta
Helsinki

Wallersteinin opit eivät riitä työväenluokalle

Maailskuun alussa Suomes-
sa vieraili Attacin, Vasemmisto-
foorumin, KSL:n yms. kutu-
mana luennoimassa ameri-
kalainen taloustieteilijä tohtori
Immanuel Wallerstein. Monet
sanovat häntä Karl Marxin oppi-
laaksi. HS:ssa 22.8.06 Marko
Junkkari totesi, että Marxin
innoittamana taloushistoriassa
keskityttiin aiemmin suuriin
linjauksiin ja tehtiin suuria
maailmanhistorian synteesejä,
joista yhden maineikkaimmista
(The Modern World-System)
kirjoitti amerikkalainen Imma-
nel Wallerstein. Sitä sanotaan
ensimmäiseksi globalisaation
nykyteorioista. Wallersteinin
vierailusta kirjoittivat laajasti
mm. Hesari ja Tiedonantaja.

Wallerstein ajatus kulkee seu-
raavasti: Kapitalismi syntyi 500
vuotta sitten ja on sen jälkeen kul-
kenut voitosta voittoon. Hän katsoo,
että Marxin näkemyksestä poiketen
porvaristo ei suinkaan kukistanut
feodalismia, vaan feodaalit itse realisoi-
vat omaisuutensa kapitalistiselle
perustalle huomattuaan sen tuottavan
enemmän voittoja.

Tässä kohdin huomaamme Waller-
steinilla ensimmäisen perusvirheen.
Hän saattaa ymmärtää jotain talous-

tieteestä, mutta historiallista materia-
lismia ja oppia luokkataistelusta hän
ei ymmärrä. Kyllä feodaalit tietenkin
realisoivat omaisuuttaan suoraan
porvarilliseen tuotantoon, mutta se
parhaimpillaan etupäässä silloin, kun feodaal-
ilman muut elinkeinot (maa-omaisuus ja
maahan sidotut talonpojat) oli porva-
riston toimesta lakkautettu. Vallan
jaosta feodaalien ja porvariston välillä
käytiin lukematon määrä sotia. Samaan
ryhmään on luettava ns. "uskonsodat",
kun yhteiskunnallista arvomaailmaa
muutettiin porvarilliseen perustaan.

Tiedonantajan haastattelussa
Wallerstein myös kritisoi Leni-
nin imperialismitheoriaa, väittäen,
että imperialismi kuului alusta saakka
kapitalistiseen järjestelmään, eikä
1900-luvun alun imperialismin ollut
tämä mitenkään poikkeavaa. Aivan
kuten Marx tiesi miten feodaalit
sijoittivat omaisuutensa porvarilliselle
perustalle, oli Lenin selvillä siitä, miten
noyveva porvaristo ryösti siirtomaita
kasatessaan ensimmäisiä kapitalistisia
pääomia. Mutta oleellista on huomata
1900-luvun alun imperialismin olevan
kapitalismin kehityksessä laadullisesti
jotain uutta. Se muodosti vaiheen, jossa
kapitalistivallat olivat jakaneet
maailman ja taistelua taloudellisten
resurssien omistuksesta voitiin jatkaa
vain jakamalla niitä uudelleen sotien
avulla. Eli ensimmäinen ja toinen
maailmansota olivat laadullisesti aivan

erilaisia kuin esim. 30-vuotinen sota.

Wallerstein katsoo hieman
kaavamaisesti, että kapitalismi
kokee maailmansotia 150 vuo-
den välein, joiden seurauksena
hegemonia siirtyy eri vallalle: 1600-
luvulla Hollannille, 1800- luvulla
Britille ja 1900-luvulla Amerikalle.
Nyt Wallerstein sanoo Yhdysvaltojen
olevan tiensä päässä, koska se ei pääse
irti taloutensa taantumasta. Wallerstein
katsoo maailman jakaantuvan kol-
meen tasoon: keskeinen rikas ydin,
kakkostason puoliperiferia ja reunaa-
alueet eli periferia. Keskeinen ydin on
ollut riippuvainen periferiasta saata-
vasta halvoista raaka-aineista ja muista
resursseista. Wallerstein ennustaa
kapitalismille kovia aikoja seuraavan
50 vuoden kuluessa. Elintason nousun
tuloksena hän toteaa, että kapitalistien
voitto pienenee ja periferioista
halpataloiset loppuvat kesken ja että
yritykset, jotka asken siirtyivät
Kiinaan, siirtyvät nyt sieltä Viet-
namiin. Eli kapitalisteilla ei pian ole
mitä rahastaa. Kaikki nämä ajatukset
tuntuvat edistyskellisiltä, mutta
näyttää kuin Wallerstein ei olisi
ymmärtänyt "oppi-isäänsä" Marxia
ollenkaan.

Varmastikaan maailmassa ei
ole tapahtunut sitä, että palkan-
saajien tulot nousisivat niin
paljon, että kapitalismi ei kan-
nata. On tapahtunut päinvastoin.

kapitalistien voitot kasvavat suhteessa
enemmän kuin palkkatulot. Luonon-
llesi tällaisessakin tilanteessa työ-
läisten elintaso voi kasvaa ilman, että
tapahtuu mitään absoluuttista kurjui-
tusta. Mutta pikemminkin ongelma
on siinä, että nykyaika on juuri
imperialismia. Kyllä kapitalismi voisi
toimia pienemmälläkin voitolla, siitä
on esimerkkejä. Mutta nykyisessä
imperialistisessa kapitalismissa, jossa
kapitalisteille ei ole vastavoimaa,
pääomapiirien keskinäinen kilpailu
johtaa siihen, että mikäön voitto ei
riitä kapitalisteille. Ja se tietenkin
johtaa koko kapitalistisen järjestelmän
talouskriisiin Marxin ennustamalla
tavalla. Siitäähän meillä on hyvin paljon
kokemusta. Wallersteinin ajatus siitä,
että sosiaaliturva, palkat, ja yleensä
työläisten elintaso ovat niin korkeita,
ettei kapitalismi kannata, on monessa
mielessä nurinkurinen. Kun tuotetaan
tavaraa myyntiin, kuten kapitalismissa
tehdään, tulee jonkun voida sitä ostaa.
Siksi työläisillä tulee olla ostokykyä.
Nykyisessä yhteiskunnassa palkan-
saajalta kuluu paljon hyödykkeitä, että
hän voi ylläpitää työvoimansa. Se
nostaa tietenkin työvoimatarvataran
arvoa eli työpalkkaa. Eli ilman
elintason nousua ei kapitalismi myös-
kään toimi.

Se, että Wallerstein ei osaa
edes oikein arvailla mitä tulee

nykyisen uusliberalistisen jär-
jestelmän jälkeen osoittaa, että
hän ei kykene soveltamaan teoriaa
marxilaisesta arvolaista ja luokka-
taistelusta.

Mekään emme täysin tiedä millaista
tulee olemaan kapitalismin jälkeen.
Meille on kuitenkin selvää, että
kapitalismi ilman vastavoimaa kehit-
tyy anarkiksi. Kapitalismia voidaan
kyläädellä ja pakottaa se tyytymään
pienempään voittoon, jos sitä vastassa
on voimakas työväenliike. Siitä meillä
on kokemuksia. Mutta tässäkin
tilanteessa kapitalismi synnyttää omat
lainomaiset ristiriitansa.

Maailmasta täytyy löytöä se sosiaa-
linen voima, joka panee kapitalismin
lopullisesti kurin. Se voi olla vain
työväenluokka ja maailman voi
pelastaa vain järjestelmä, joka ottaa
suunnan kohti sosialismia ja kommu-
nismia. Ja sen avuksi työväenluokka
tarvitsee oman tieteilisen yhteis-
kuntateorian. Wallersteinin ajatukset
ovat joissain kohdin edistyskellisiä,
mutta selvää johtopäätöstä hän tuskin
tavoittaa. Mutta siinä hän varmasti on
oikeassa, että taistelu tulevaisuuden
maailman rakentamiseksi tulee olemaan
kova ja myrskyistä.

Heikki Männikkö

Nyljetäänkö kirppu vai pannaanko karhu konttilleen?

Oletus on, että nämä mielenosoittajat eivät ole kapitalisteja vaan kuuluvat työväenluokkaan.

Työväenluokan osuus on laskenut kahdessaikymmenessä, vuodessa 84 prosentista 60 prosenttiin, mutta Suomi on edelleen työväenluokkainen maa kirjoittaa Hannu Oittinen ay-seminaarista kertovassa jutussaan (TA 7.3.2008). Koko asiaan ei kannattaisi kajota, ellei se sisälittäisi tuota harhaanjohtavaa ajatusta katoavasta työväenluokasta.

Koko yhteiskunnan ylläpitävää voimaa ja kaiken rikkauten lähde, työväenluokkaa on iät ja ajat haettu jakamalla se mielikuvituksellisiin "luokkiin" – työläisiin ja kolmeen tai vähintään yhteen keskiluokkaan. Samaan mielikuvaluokituksen kuuluu jako työläisiin ja toimihenkilöihin. Kylmässä todellisuudessa työväenluokka on raa'asti ja konkreettisesti jaettu työllisiin, määrää- ja osaaikaisiin, työttömiin ja syrjäytettyihin.

Mielikuvaluokkiin jakoa on ruokkinut yhtäältä samantapainen työ

ja ammatti, toisaalta samantapainen tulotaso. Jokainen ryhmittymän katsoo tiukasti vain omaa etuaan. Tätä ryhmäkuntaalista oman edun tavoittelua tukevat myös kaikki eduskuntapöytäluet. Kukaan ei hyväksy palkkatyöläisiä luokkana, jossa toimii työläisten keskinäinen solidaarisuus. Niille kaikille sopii – hajota ja hallitse!

Onko työläisten vähentymisessä ja työväenluokan supistumisessa jotain perää? Itse asiassa supistumisen perusteluissa on vain uskomattomalla röyhkeydellä työläisistä poistettu joukko, johon on iskeytty nimilappu – toimihenkilöt. Joskus nimilapun saa vain sen takia, että työvälineet ovat muuttuneet. Mielikuvissa toimihenkilöt on muutettu ei-töyläisiksi, siis herrasväkeksi! Kapitalisteille se sopii kuin nenä päähän, vaikka kaikki palkkatyöstä riippuvaiset, siis toimihenkilötkin, ovat juhlmaisti riistettyä joukkoa, **työläisiä**.

Suuret ajattelijat totesivat jo satakuusikymmentä vuotta sitten, että "Porvaristo on riisunut pyhyidenlois-teen kaikilta toimilta, joita tähän asti on pidetty kunnianarvoisina ja joihin on suhtauduttu pelonkaikeilla kunnioituksella. Lääkärin, lakimiehen, papin, runoilijan ja tiedemiehen se on muuttanut maksusta työskenteleviksi palkkatyöläisikseen".

Tänään on aiempaa helpompi huomata, että palkkatyöläisiä on **enemmän** kuin koskaan ja pääomien omistajia, kapitalisteja **vähemmän** kuin koskaan. Kapitalistien omaisuus on piilotettu monin eri tavoin, joten siitä on vaikea saada todellista tietoa. Tulot ovat vahvasti sidoksissa omistukseen joten ne kuvastavat maan luokkarakennetta. Vuonna 2006 kaikista tulonsaajista 83,4 prosenttia sai vähemmän kuin 3000 euroa kuukaudessa – keskimäärin 1303 euroa. Tulosaaneista 16,5 prosenttia sai 3 000 - 25 000 euroa kuukaudessa – keskimäärin 4 516 euroa. Kapitalistien ydinjoukko 0,1 prosenttia sai yli 25 000 euroa kuukaudessa ilman ylärajaa – keskimäärin 65 153 euroa. Se on perusjoukon, työväenluokan, tuloon verraten **50 kertainen!**

Tämä tilasto ei ollut em. seminaarissa. Oittinen mukaan seminaarissa kuitenkin hämmästeltiin huikeasta tuloroajan kasvusta. Sen syyksi nähtiin heikkotasoiset tupot. Mutta miksi tupot olivat heikkoja? Sitä Oittinen ei kertonut. Voisiko epäillä, että seminaari huomannut palkkatyöläisten polkemista maan rakoon, hävitettyä luokkatietoisuutta ja luokkataistelun unohtamista? Siksi ay-eliitille ei syntynyt painetta, joka olisi vaatinut

parempia tupoja. Lisäksi seminaarin yleinen arvio, että liittokohtaiset sopimuskierrokset ovat aanneet näkymiä parempaan suuntaan, herättää kummastusta. Olisiko, kuten voisi ajatella, seminaarin väki 12 - 18 prosentin palkankorotuspuheiden satimessa? Seminaarin olisi toivonut huomaavan, että todelliset korotukset ovat vuositasolla vain 3 - 3,5 prosentin luokkaa. Tästä Oittinen (seminari?) ei sano mitään. Eikä siitäkään, että kuluvalle vuodelle Suomessa ja EU:ssa inflaatio on arvioitu 3 - 3,5 prosentiksi eli palkankorotuksen suuruiseksi. Näin palkankorotusten tulos on nolla! Se ei oikein viittaa parempiin näkymiin.

Jos Oittisen juttuun on uskominsta, niin seminaari ei kallistanut korvaansa tärkeimmälle eli tuleville palkkataistelulle, luokkatietoisuudelle, luokkataistelulle. Jos se niin teki, miksi Oittinen jättää sen kertomatta? Pääasiaksi nousi päähäily työväenluokan muka supistumisesta. Sitä on työläisille vain vahinkoa.

Ihmisen luokka-asemaa ei määrää nimilappu eikä mielikuvat. Luokka-asema määräytyy **objektiivisesti** ja vain sen mukaan onko ihminen tuotannon välineitten omistaja vai onko hänen eläkseen pakko tehdä palkkatyötä. Kapitalismissa on kapitalistien pienen pieni vähemmistö ja palkkatyöläisten suuren suuri enemmistö Näiden luokkien luokkaedut ovat sovittamattomassa ristiriidassa keskenään. Kahden pääluokan välissä ja lomassa on marginaalisen pieni joukko maanviljelijöitä ja sivistyneistöä.

Puheilla työväenluokan supis-

tumisesta halutaan tietoisesti tai tietämättä perustella palkkatyöläisten luokkatietoisuuden ja luokkataistelun heikkous. Kiistely siitä, moniko kuuluu työväenluokkaan, on toissijaista. Ensisijaista on työläisten luokkatietoisuuden kohentaminen. Jos ja kun esimerkiksi em. 60 prosenttia työläisistä ymmärtää luokka-asemansa ja toimii luokkana sen mukaan, se saa ihmeitä aikaan ja vetää mukaansa myös muut palkkatyöläiset (työläisten älymystön) koulutuksesta ja ammatista riippumatta – se vetää mukaansa myös pienen, mutta vaikutusvaltaisen sivistyneistön enemmistön.

Kapitalistit ovat luokkana aina kapitalisteja ja palkkatyöläiset **luokka-asemastaan tietämättä** pelkkiä riiston kohteita. Vasta ja sitä mukaan, kun palkkatyöläisten monenkirjva joukko koulutuksesta, ammatista ja tulosta riippumatta ymmärtää todellisen luokka-asemansa, alkaa työläisten yhteen liittyminen, alkaa työväenluokan muuttuminen riistetystä luokasta luokaksi itseään varten.

Tätä vanhaa ja yksinkertaista totuutta kaiken maailman kirpurnylkijät kääntelevät ja väännelevät luokka-analyyysin nimissä ja työväenluokan häivyttämiseksi. Sillä ei panna suuraapuaan karhua konttilleen. Se on pelkkää **opportunistia**, peliä kapitalistien pussiin. Sen vuoksi työläisiä yhdistävä luokkatietoisuus on henkoreissaan ja kapitalistinen riisto kukoistaa!

Kai Kontturi

Narrien ristiretki Jugoslavian jatkuu

Suomen sotilaallista liittoutumista ja EU:n liittovaltiokehitystä kansa vastustaa. Jugoslavian sodat osoittavat, miten helposti Suomi saattaa joutua sodan osapuoleksi,

Suomella on tällä hetkellä kyseenalainen rooli Jugoslavian hajottamisessa. Entinen presidentti Martti Ahtisaari on antautunut USA:n ja Naton operaation poliittiseksi arkkitehdiksi laatimalla suunnitellun Kosovon irrottamiseksi Serbiasta. Entinen ulkoministeri Ilkka Kanerva, poliittisen päätöksen riivavä, toihusi ympäri maailmaa Jugoslavian kriisin kärjistämiseksi ja Suomen sitomiseksi globaalin kapitalismin valloitus-sotaan.

Broileripoliitikko Olli Rehn, EU:n komissaarina, on pantu operatiiviseksi komentajaksi Kosovon valloituksessa. Broileripoliitikon Kosovo-haastattelusta on ollut nähtävissä, että hänen takkinsa on tyhjä sodanjohtajalta vaadittavasta kansainvälisen politiikan tietämyksestä, karismasta puhumattakaan.

Kaikki nämä suomalaiset "suurmiehet" ovat vain Georg

Bushin juoksupoikia tai narreja, kuten Diana Johnstone kirjassaan "Jugoslavia ja Nato, narrien ristiretki" kirjoittaa.

Mainittu kirja on todella ajankohdainen. Se on objektiivinen, kokonaisvaltainen ja yksityiskohtainen kuvaus Jugoslavian hajottamisesta ja niistä motiiveista, johon hajottaminen on perustunut ja perustuu edelleen. USA:n strategia Bill Clintonin kaudella, jolloin Jugoslavian kriisi alkoi, oli jatkoa kylmansodan strategialle sosialistista leiriä vastaan. EU puolestaan halusi osoittaa USA:lle globalisaation nimissä, miten Saksan fasisistisesta perinnöstä oli vapauduttu ja että nyt ollaan valmiita taisteluun fasismia ja Hitleriä vastaan Serbian orjuuttamassa Jugoslaviassa.

Neuvostoliiton ja Jugoslavian lähdetyä sosialismin rakentamisessa eri teille toisen maailmansodan jälkeen USA:n johtama länsi pyrki estämään tuota erimielisyyttä tukemalla Jugoslaviaa taloudellisesti. Edullisten lainojen avulla Länsi sitoi Jugoslavian kehityk-

sen omiin tarkoituksiinsa. Taloudellisesti kehittymätön Jugoslavia otti tämän riskin, sillä se halusi aitoa kilpailua vapaamielisen ja demokraattisen sosialismin ja Neuvostoliiton stalinistisen sosialismin välillä.

Tito halusi rakentaa Jugoslavian avulla kylmän sodan oloissa kolmannen, puolueettomien maiden blogin tasapainottamaan kärjistynyttä tilannetta. Tässä se turvautui aktiivisesti arabitaustaisiin islamilaisiin maihin. Jugoslavia oli tunnetusti monista kansallisuksista koostuva valtio. Turkkiilaisten valtakauden jäljiltä Jugoslaviassa oli paljon islamin uskon kääntyneitä kansalaisia sekä Bosnian etä Kosovon alueella. Omaksumansa strategian mukaisesti Titon Jugoslavia kohteli islamilaista väestönsä hyvin. Sitä vaati läheinen yhteistyö islamilaisien valtioiden kanssa. Vielä tällä hetkelläkin Kosovon albaanien koulutustaso yliopistotutkintoinnolla mitattuna on muita Jugoslavian kansoja korkeammalla tasolla. Myös poliittinen päätöksentekä painottui alueellisiin yksiköihin, tasavaltioihin ja autonomisiin alueisiin. Alueelliset valtakeskukset itse asiassa johtivat Jugoslaviata. Tämä johti tietenkin keskusvallan heikentymiseen. Tässä tilassa Jugoslavia joutui kohtaamaan sosialismin romahtamisen Euroopassa.

Nationalismi, jolla Nato ja EU ovat Jugoslaviaan sekaantumistaan perustelleet, ei ilmennyt niinkään Sebian nationalismina, kuin islamilaisen kansanosan sekä Slovenian ja Kroatian nationalismina. Serbia, (suurimpana, mutta ei etuoikeutettuna kansana), olisi halunnut pitää liittovaltion koossa. Islamilaisen kansanosa (jolla oli kansakunnan status Jugoslaviassa), sekä katoliset maat Kroatia ja Slovenia halusivat irtaantua

Jugoslaviasta. Heitä kannusti sekä historialliset syyt toisen maailmansodan jälkeiseltä ajalta, että lännen tarjomat taloudelliset tukitoimet irtautumisen jälkeen. Islamilaiset kansanosat halusivat tehdä Bosniasta ja Kosovosta islamilaiset valtiot keskelle Eurooppaa.

Tilanteen kärjistyttyä 1980 -luvun lopulla Lännen aktiiviset toimet lisääntyivät. USA ja Euroopan johtavat valtiot tekivät johtopäätöksen, että Jugoslavian sosialistinen liittovaltio oli hajoamassa. Teurastettavasta otuksesta on pyrittävä saamaan mahdollisimman suuri pala lihaa itselleen. Hitlerin valloittama alue Balkanin niemimaasta haluttiin liittää takaisin Eurooppaan. USA tarvitsi (ja myös sai) alueelta tarpeellisen tukikohdan Aasiaan, Lähi-itään ja entisen Neuvostoliiton alueelle suuntautuvia operatioita varten.

Natsivallan vihanpidon suurimna kohteena olivat serbit. Perinteestäkö johtuu, että EU:n suurin valtio Saksa, käy taas serbien kimppuun syyttään sitä natsismista ja vertaamaan Milosevicia Hitleriin. (Psykohistorioitsijoille mielenkiintoinen ongelma) Diana Johnstone muistuttaa kirjassaan, että tuo natsi-kielikuva ontuu, sillä Jugoslaviassa ei ollut ennen sisäisiä sotia yhtään poliittista vankia eikä keskitysleirejä. Serbian leimaaminen fasisistiseksi ja yltiönationalistiseksi maaksi katsottiin kuitenkin riittäväksi perusteeksi aloittaa raaka sotaoperaatio Jugoslaviasta vastaan 1999. Tuo sota jäi Kosovon osalta kesken. Jatko-toimenpiteiden suunnittelu annettiin Martti Ahtisaaren tehtäväksi. Näyttää siltä, että EU:n ja Naton inhimillisen katastrofin teoria on vaarassa johtaa uuteen inhimilliseen katastrofiin Euroopassa ja pahimmassa tapauksessa

suuressa osassa maailmaa. Siinä Suomi haluaa taas juosta itseään maailmankartalle.

Diana Johnstonen mukaan EU:n käymissä ns. sovun- ja rauhanetsintäneuvotteluissa osapuolten kanssa Jugoslaviasta tehtiin tarkoituksella kansainvälisten sopimusten ja lakien vastainen tulkinta. Se tarkoitti sitä, että **koska Jugoslavian liittovaltio on hajoamassa, sillä ei ole minäkäänlaista juridista statusta**. Ei myöskään liittovaltion niillä osilla, jotka olisivat halunneet pitää liittovaltion koossa, ja etsiä ratkaisua sisäisiin ongelmiin liittovaltion puitteissa esim. vaalien avulla, ollut kansainvälistä juridista statusta. EU halusi jättää Jugoslavian kansainvälisen lain ulkopuolelle. Sille sai tehdä mitä halusi, vain Lännen voima ratkaisi miten syötäväksi sovitut saaliseläin jaettiin. Tätä strategiaa EU, Olli Rehnin "johdolla", nyt toteuttaa.

Tällä tulkinalla saattaa olla kohtalokkaat seuraukset monille maille. Globaalin kapitalismin tavoiteisin on kyllä sopii. Raha pääsee jokaiseen maahan, olipa maa miten pieni tai suuri tahansa. Hajota ja hallitse on vanha vallanpitäjien perusohje. Rahalla löytyy klovneja ja narreja globaalin kapitalismin sirkukseen tekemään tarvittavia silmänkääntötemppeja ohjaamaan yleisön huomion hyviin asioihin kuten itsenäisyys, demokratia ja tasa-arvo, juuri silloin, kun nuo hyvät asiat toteutetaan alistamisena, rahan-valtana ja poliittisena sortona.

Heikki Typpö

<http://punavihreälinja.blogspot.com>

EU:n liittovaltiokehityksen uudet kuviot

Ajatus Euroopan liittovaltiosta ei ole uusi. Kreivi Richard Coudenhove-Kalergi esitti jo vuonna 1919 Euroopan Yhdysvaltojen perustamista. Hän ehdotti turvajärjestelmän ja tulliliiton luomista. 1930-luvun Saksassa natsit kehittivät ajatusta edelleen. Hitlerin ulkoministeri esitti 1939 yhteisvaltiutta-alueen perustamista.

Suunnitelma toteutuikin vuonna 2002. Liittovaltioajatus kirjattiin uudelleen vuonna 1992 Maastrichtin sopimukseen, jolla perustettiin Euroopan Unioni. Siitä lähtien on koko ajan ollut käynnissä perussopimusmuutoksen valmistelu, sitä koskeva neuvottelu tai sen voimaansaatamisprosessi. Vuosina 2002-03 työskennelleen tulevaisuuskonventin ja 2003-04 kokoontuneen hallitusten välisen konferenssin tuloksena sovittiin, että EU:lle laaditaan liittovaltioon tähtäävä perustuslakisopimus.

Liittovaltiolain hylkäys ja uudet juonittelut

Ranskan ja Alankomaiden v 2005 pidetyt kansanäänestykset estivät sen voimaantumisen ja asiassa päätettiin pitää tuumaustauko. Suomi katkaisi sen passiivisen tuumaustauon puheenjohtajakaudellaan syksyllä 2006 alkaen kääntää ja kaulita asiaa uudestaan. Ilveilyn huipenuksena Suomen eduskunta ratifioi jo kerran kuolleen ja kuopatun perustuslakiehdotuksen - liturgisena kunnian- ja uskollisuudenoitukseensa Unionia kohtaan.

Saksa jatkoi vempulointia ja sen puheenjohtajakauden lopulla annettiin hallituksen väliselle konferenssille

EU:n perustuslakia vastustettiin v.2005 ja 2006. Kansan mielipiteistä ei kuitenkaan välitetty mitään.

uusi toimeksianto. Niinpä hylätty perustuslakiesitys esitettiin uudestaan – otsikko oli muutettu uudistus-sopimukseksi tai Lissabonin sopimukseksi. Siitä oli poistettu perustuslailliseksi symboleiksi mielletty lippu ja hymni. EU:n presidenttiä ei nimetä presidentiksi. Sopimuksen laatijat säilyttivät 98 % hylätystä paperista, tekivät siitä lukukelpoittoman ja harhaanjohtavan, poistivat sopimuksesta ”Perustuslaki” -sanan, jota ei saa käyttää, koska se pakottaisi useat EU-maat alistamaan sen kansanäänestykseen. Toteutus on kiusallinen Ranskalle ja Hollannille, joiden kansat hylkäsivät esityksen sekä Britannian ja Tanskan hallitukselle, jotka ovat luvanneet järjestää kansanäänestyksen. Minisopimus tai pehmenne perustuslaki saatiin aikaan fonttikokoa ja riviväliä pienentämällä; siinä on 8500 sanaa enemmän ja 62 sivua vähemmän kuin aikaisemmassa sopimustekstissä. Jäsenvaltiot kieltettiin alistamasta sitä

kansanäänestykseen, koska se hylättäisiin useassa maassa selvin numeroin. EU yritti turhaan estää äänestyksen Irlannissa, jossa maan perustuslaki edellyttää sitä.

Kuuluuko valtiovalta kansalle?

Suomen perustuslain mukaan ”valtiovalta Suomessa kuuluu kansalle”. Matti Vanhanen selitti vanhaan tsaristiseen tapaan, ettei kansanäänestystä uudesta perustuslaista tarvita. Koska kyse on vallan siirtämisestä, kansalta on kysyttävä lupa vallan siirtoon. Sekä vallan siirto että kansalaisten muuttaminen alamaiseksi ovat jyrkästi Suomen perustuslain vastaisia asioita. Jos ne haluttaisiin toteuttaa, ensin olisi kuultava Suomen perustuslain tärkeimmät yleisperiaatteet.

Omituinen näytelmä

Vanhanen, Halonen ja muut myön-

tyväisyyspolitiikat yhtenä päivänä luonnehtivat EU:n perustuslakia ”historiallisiksi” ja ”ratkaisevaksi”. EU:n tulevaisuuden kannalta ja toisena päivänä vähättelevät hanketta. Perustuslakiluonnoksessa enemmistöpäästösten määrä lisääntyy ja veto-oikeutta rajoitetaan. Tämä ei ole se EU, johon Suomi 1.1.1995 liittyi. Luulevatko vanhaset ja haloset, että kansalaiset eivät huomaa, miten heitä höynäytetään? EU:n perustuslain hyväksyminen ei ole läpihuutojuttu, jossa 2/3 enemmistö yksillä valtiopäivillä hyväksyy sen. Vallan siirto EU:lle, josta tulee juridinen henkilö ja itsenäinen toimija yli jäsenvaltioiden, merkitsee muutosta Suomen poliittiseen järjestelmään. Mitä elii pelkää, kun se ei uskalla antaa kansalaisille äänivaltaa asiassa? Demokratian vastakohta ei ole vain diktatuuri vaan myös näennäisdemokratia.

Murheellisimpia sivuja maamme kansanedustuslaitoksen historiassa oli, kun eduskunta 5.12.2006 äänin 125-39 ratifioi jo hylätyn perustuslakisopimuksen. Kansanedustajat itskin kutsuivat ilveilyä ”kuolleen hevosen piiskaamiseksi”.

Perustuslain uudet vaatteet

Eduskunta sai 10.4. käsiteltäväkseen EU uuden perustuslain. Se on ylempi kuin omamme. Kaikki EU-lait ovat ylempiä kuin omamme. Myös kaikki EY-tuomioistuimen päätökset ovat EU:n ensisijaista lainsäädäntöä, omaamme ylempää. Jos EU laki ja Suomen laki ovat ristiriidassa, Suomen oikeuslaitteen on tuomittava EU-lain mukaan ja Suomen virkamiesten on pantava täytäntöön EU-lait. Lakeja tulkitsee EY-tuomioistuin. Sen päätöksistä ei voi valittaa. EU-perustuslaista ei käydä kansalaiskeskustelua. EU ei ole toimitannut perustuslaista lukukelpoista versiota. Jos perustuslaki uudestaan hyväksyttäisiin, olisi tarkoitus väittää, että asia on lakiemme mukaan hyväksytty 2/3 enemmistöllä kaksilla peräkkäisillä valtiopäivillä?

Suomen kansalle tulee antaa oikeus kansanäänestyksessä torjua sopimus, joka on yhteneväinen hylätyn EU perustuslakiesityksen kanssa.

Juhani Tanski

Kansalaiset EU:n perustuslakia ja militarisoitua vastaan

Mielenosoitus ja joukkokokous

Voiton päivänä (Eurooppa-päivänä) 9.5.08

Kokoontuminen Senaatintorilla klo 15.30.

Marssi Eduskuntatalolle klo 16.00.

Mielenosoitus Eduskuntatalolla klo 16.30.

Kansan enemmistön mielipiteistä huolimatta hallitus aikoo ratifioida ns. EU:n perussopimuksen. Se on suora kopio pari vuotta sitten kuopattua EU:n perustuslaista.

Tule osoittamaan mieltäsi vastuutonta hallitusta vastaan.

Arviota HOK-Elannon vaaleista

Tässä valmistaudutaan ensimmäisiin HOK-Elannon vaaleihin 4 vuotta sitten. Silloin SKP:n ja Kansan äänen porukat mahtuivat samalle vaalilistalle.

Alkuvuodesta pidetyissä HOK-Elannon edustajiston vaaleissa ääniä annettiin kaikkiaan 136.689 eli äänestysaktiivisuus oli 26,8 prosenttia. Vaaleissa oli äänioikeutettuja kaikkiaan 509.696, mikä on 140.000 enemmän, kuin edellisissä vuonna 2003 toimitetuissa vaaleissa. Silloin äänesti 150.774 asiakasomistajaa ja äänestys-vilkkaus oli 41,1 prosenttia.

Suomen Työväenpuolueen ja pienituloisten lista sai kaikkiaan 1539 ääntä, mikä on 1,1 % äänistä. Tätä tulosta voimme pitää erittäin hyvänä tuloksena, koska yhteisrintamapuolueemme on juuri perustettu ja hakee paikkaansa kansan keskuudessa. Listallamme oli 27 ehdokasta.

Tässä yhteydessä voi mainita, että Kommunisien ja edistysmielisen osuustoiminnan ehdokaslistalla oli 75 ehdokasta ja ääniä he saivat 4073, mikä on 3 % annetuista äänistä. Tältä listalta edustajistoon valittiin Yrjö Hakanen.

Neljä vuotta sitten pidetyissä ensimmäisissä HOK-Elannon vaaleissa Kansan ääntä julkaisivat järjestöt olivat mukana yhdessä SKP:n kanssa ”Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta” -listalla. Silloin tämä lista sai runsaat 2700 ääntä ja HOK-Elannon edustajistoon valittiin Yrjö Hakanen. Nyt käydyissä vaaleissa Suomen Työväenpuolueen ja Kansan äänen järjestöjen ehdokkaat (27 kpl) olivat ”Suomen Työväenpuolueen ja pienituloisten” -listalla. KTP ja SKP esiintyivät

yhteisellä ”Komunistien ja edistysmielisen osuustoiminnan puolesta” -listalla. Sekä Tiedonantajassa, että Työkansan Sanomissa meitä syytettiin siitä, että kieltäydyimme kommunistien kanssa yhteisestä vaalityöstä emmekä halunneet esiintyä heidän kanssaan yhteisellä listalla. Miten tämän asian laita oikeasti on?

Yhteistyöstä SKP:n ja KTP:n kanssa emme kieltäytyneet neljä vuotta sitten emmekä nykyään. Viime vuoden marras-joulukuussa SKP:n taholta (Yrjö Hakanen) tehtiin meille esitys muodostaa yhdessä vuoden 2003 vaalien tapaan myös näihin vaaleihin ”Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta”-lista. Tähän vastasimme myöntävästi ja valitsimme keskuudestamme neuvottelijat yhteisiä valmisteluja varten. Tilanne kuitenkin muuttui, kun SKP:n taholta meille vähän myöhemmin esiteltiin tiukin yhteisen listan uudeksi nimeksi ”Kommunistien ja edistysmielisen osuustoiminnan lista”. Tämä käänteetti meidät vaikean päätöksen eteen.

Edellisellä kerralla neljä vuotta sitten meillä oli selkeä demo-

kraattinen yhteislista, jossa äänestäjille viestitettiin, että siinä ovat mukana kaikki edistysmielisiä osuustoimintaa ajavat voimat. Kuluneen neljän vuoden aikana asiat muuttuivat järjestöllisesti siten, että Kansan ääntä julkaisivat järjestöt olivat mukana perustamassa Suomen Työväenpuolue STP:ttä. Tavoitteenamme on kehittää laaja työkansan yhteisrintama. Tämä ajatus SKP:n ja KTP:n esittämästä kommunistien listasta oli kuitenkin aika paljon ristiriidassa yhteisrintama-ajatuksen kanssa. Käytännössä, kuten Tiedonantaja esittikin, ”kyse oli SKP:n esittämästä listasta”, jossa muut olivat SKP:n mukana. Viime vuonna keräsimme yli 5000 kannattajakorttia STP:n rekisteröimiseksi. Samalla esittelimme laajasti STP:n yhteisrintama-ajatuksen. Ollisimme pettäneet lupauksemme, jos olisimme asettaneet ehdokkaamme yhteisrintaman sijaan pelkästään kommunistien listan kautta.

Ollimme nytkin valmiita yhteiseen ehdokasasetteluun v. 2003 tapaan, mutta tähän SKP ja KTP eivät suostuneetkaan. Esitimme myös aivan kirjallisesti, että olisimme solmineet yhteisen vaaliliiton. Näistä esityksistä SKP (ja KTP) kieltäytyivät. Tämä antaaakin aiheen olettaa, että esitys asettaa ehdokkaat pelkästään kommunistien listan sisälle oli nyt tehty sen vuoksi, että keskeisin ajatuksemme -kansanrintaman rakentaminen - ei olisi päässyt esiin. Edelleenkin olemme vakuuttuneita siitä, että ilman laajaa

yhteistyötä vaihtoehtoista politiikkaa nykymenolle tuskin voidaan kehittää. Ennakoehdoitusta olemme edelleenkin valmiit käymään keskusteluja yhteistyöstä KTP:n ja SKP:n kanssa.

Johtopäätöksenä voimme todeta, että mikäli olisimme esiintyneet yhdessä demokraattisella yhteislistalla, olisimme mahdollisesti saaneet puolueisiin kytkemättömällä ”Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta” -listalla” enemmän ääniä, kuin puoluelistoilla, mikä olisi voinut tuoda meille kolmekin edustajapaikkaa. Tällainen lista ei olisi mitenkään haitannut siihen osallistuvien järjestöjen ja puolueiden imagoa, sillä jokainen olisi voinut tahollaan hoitaa tiedotuksensa omalla tavallaan. Yhteisellä listalla olisimme saaneet varmasti 2 paikkaa eli - Yrjö Hakasen seuraksi - olisi listaltamme mennyt läpi Anna Nevalainen. Eli jos SKP:n ja KTP:n tavoite vaalissa oli kiusanteko STP:lle, tavoite onnistui. Jos taas haluttiin edistää edistysmielisen osuustoiminnan tavoitteita, tuloksena oli epäonnistuminen.

Uskomme, että saimme arvokasta kokemusta uusliberalismin vastaisen rintaman rakentamisesta. Uskomme ja toivomme, että tämä muistetaan kesällä, kun solmimme kuntavaalien vaaliliittoja eri paikkakunnilla. **Yhteistyö on voimaa!**

Metallityöväen liiton liittokokousvaaleista

Metalliliitossa ylintä päätösvaltaa käyttävän liittokokouksen vaalit ovat tätä kirjoittaessa vielä kesken. Kokoukseen valitaan suhteellista vaalitapa käyttäen 486 edustajaa, jotka päättävät liiton tulevan suunnan seuraavaksi neljäksi vuodeksi. Ennakkovaalit olivat 14-28.4.2008. Vuoden 2004 vaaleissa äänesti 55,1 prosenttia äänioikeutetuista jäsenistä.

Liittokokous valitsee liiton puheenjohtajan, sihteerin ja muut liittotoimikunnan jäsenet.

Lisäksi liittokokous valitsee jäsenet liittovaltuustoon, joka on liittokokouksen välillä liiton korkein päättävä elin. Liittotoimikunta hoitaa liiton hallitukseensa liiton asioita.

Vaalit ovat myös Metallityöväen työttömyyskassan edustajiston vaalit, joissa valitaan edustajat kassan edustajiston kokoukseen. Edustajiston kokous mm. valitsee kassan hallituksen jäsenet.

Vaaleissa on ehdolla kaikkiaan 1407 ehdokasta, jotka jakautuvat vaaliliittoitain seuraavasti:
-Metallin yhteistyön vaaliliitto(sdp) A 759 ehdokasta
-Keskustan ja sitoutumattomien vaaliliitto B 17 ehdokasta
-Metallin vaikuttajat(vas)vaaliliitto C 619 ehdokasta
- Itsenäisen metalli puolesta(SKP) D 9 ehdokasta
- Vaaliliittojen ulkopuolisia ehdokkaita 3

Vaalisotku

Vaalien ennakköänessyt on hoidettu muutamien kerran postiänessytksenä. Niin nytkin, 14-28.4. Sen jälkeen kaikki menikin sitten sekaisin. Itella, entinen posti, oli jotenkin onnistunut sotkemaan ennakkoon äänestäneiden joukkoon sellaisia jotka eivät olleet äänestäneet, eikä lähettänyt heille urnavaalikirjettä lainkaan. Vastaavasti taas osa niistä, jotka jo olivat äänestäneet saivat postissa urnavaalikirjeen, joka sisälsi todisteen äänioikeudesta urnavaalissa.

Alun perin urnavaalin piti olla 6-8.4.08.Perjantaina 4.4 vaalitoimikuntien puheenjohtajat saivat tekiviestin, jossa kerrottiin liittotoimikunnan kokoontuvan 5.4.asia liittokokous. Liittotoimikunta päätti, että urnavaali 6-8.4 perutaan ja että seuraava kokous pidetään 8.4 jolloin tiedetään joudutaanko koko vaali perumaan ja liittokokous siirtämään syksyyn. Onneksi näin ei kuitenkaan käynyt ja urnavaalit siirrettiin pidettäväksi 27.4-29.4.08.

Tutkintapyyntöjä

Metallin vaalit ovat aina olleet ankaria kisoja demareiden ja kommunistien, nykyisin vasureiden välillä. Niin nytkin. Metalliliitto on tehnyt päätöksen, ettei jäsenistön osoite-tiedettä joudutaan koko vaali perumaan ja liittokokous siirtämään syksyyn. Onneksi näin ei kuitenkaan käynyt ja urnavaalit siirrettiin pidettäväksi 27.4-29.4.08.

syystä demareiden, eli "metallin yhteistyön" vaaliliiton vaalima-inoksia alkoi kuitenkin ilmestyä jäsenistön postiluukuista ennen kuin osastot näitä päätöksiä ehtivät tekemään. Niinpä heräsi epäily, että demarit, jotka liittoa tosiasiallisesti johtavat, ovat käyttäneet jäsenrekisteritietoja liiton päätösten vastaisesti. Tästä syystä on Poliisille tehty muutama tutkintapyyntö. Nähtäväksi jää mitä virkavalta saa selville, vai saako mitään.

Vaalivaleita ja aaveita

Demarit myös yrittävät pelotella jäsenistöä kommunismin aaveella, jonka he väittävät kummittelevan Metallin vaikuttajien vaaliliitossa. Joissakin demareiden vaalima-inoksissa lukee, että metallin vaikuttajat vaaliliitto on "Vasemmistoliiton, SKP:n ja sitoutumattomien vaaliliitto". SKP:n vaaliliitosta ei sitten puhutakaan mitään! Kyseessä ei varmastikaan ole painovirhe eikä tietämättömyys, vaan viime kesänä solmitun surkean työehtosopimuksen jäsenistössä aiheuttama tyytymättömyys, jonka demarit pelkäävät koituvan vaaleissa tappiokseen. Siitä tämä tökerö yritys pelotella jäsenistöä kommunismin aaveella.

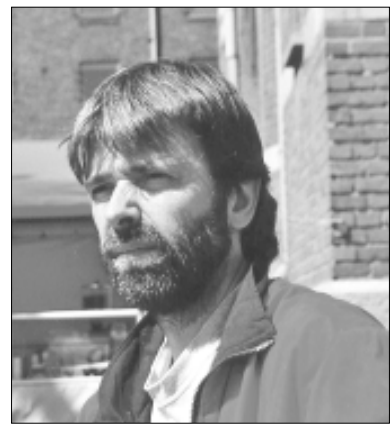
Eihän se mikään salaisuus ole, että Metallin Vaikuttajat vaaliliittoon on jokuksen kommunismin aaveeksi itsensä laskeva eksynyt, mutta SKP:llä ei Vaikuttajien kanssa ole mitään tekemistä, vaan sillä on oma vaaliliitonsa. Suunnitteilla olevasta TEAM suurliitto hankkeesta ei nyt aivan suoraan selvi valedella, mutta

annetaan ymmärtää, että se on jo päätetty asia tyliin: "Suurliittohanke etenee". Etenehän se, ei siinä mitään. Jäsenistöltä vaan ei ole kysytty yhtään mitään. Nyt valittavat liittokokousedustajat päättävät toukokuussa kuinka asiassa edetään. Kokouksessa päätetään myös se järjestetäänkö liittoufusiosta jäsenänessyt. Fuusiokaaviluissa mukana oleva Kemianliitto on jäsenänessytksen päättäneen järjestää. Paras tapa varmistaa jäsenänessyt myös Metallissa, on äänestää liittokokous vaalissa Metallin Vaikuttajien ehdokkaita.

Äänestämään!

Urnavaalit siis ovat 27-29.4.2008.Toivottavasti kaikki ne äänioikeutetut, jotka eivät vielä ole äänestäneet antavat äänensä liiton nykyistä menoa vastaan, muutoksen puolesta. Viimevuosina liitossa demareiden(sdp:n puoluehallituksen?) toimesta omaksuttu linja, jossa otetaan ja hyväksytään neuvot-telupöytätyö kaikki mitä työnantaja puoli ikinä keksii esittää, on muutettava.

Metallityöläisten on saatava

Markku Nieminen

jäsenmaksuilleen muutakin vastinetta kuin Ahjo- lehti ja kalenteri!

Metallityöväenliiton on lopetettava vaikutus työnantajien kovenevasta vaatimuksista ja otettava aloite käsiinsä esittämällä selkeitä parannuksia jäsentensä elinolojen parantamiseksi!

Tie linjan muutokseen alkaa äänestämällä Metallin Vaikuttajat vaaliliiton ehdokkaita. Se on meistä kiinni!

Markku Nieminen
pääluottamusmies
Metallin Vaikuttajat n:o 59

Talvisota osa 7...

SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaan artikkelisarja Talvisodasta on edennyt jo 7. artikkeliin. Ja lisää on tulossa seuraavissa Kansan äänen numeroissa.

Muistuttakaamme mieliin tuo vuoden 1940 maaliskuun 9. päivänä kello 22 illalla pidetyn Valtioneuvoston istunnon muistiinpanot:

Tanner jatkaa seuraavasti:
"On väärin sanoa, etten olisi tehnyt selkoa asioista. Olen selostanut Ruotsin kantaa sotilasliiton suhteen. Asiasta on ollut kysymys sekä ulkoministerin että pääministerin kanssa. Mutta tämä on suuri asia, joka vaatii aikaa. Ei siihen tänään voi saada vastausta. Mitä Saksaan tulee, se on entisellä kannallaan: ei halua sekaantua asiaamme. Tunnusteluhiin on annettu tieto, ettei se suostu välittämään rauhaa. Epäilen, saako Svinhuvud mitään aikaan. Kuulim-mehan juuri äsken Kivimäeltä sikäläisen kannan."

Siis rauhanneuvottelut etenivät Moskovassa kaikesta huolimatta. Vaikka täällä kotomaassa ei näyttänyt olevan, poliittisella johdolla eli hallituksen suurimmalla osalla jäseniä, homma hanskassa. Näin oli mahdollista herjoojen Rytin ja Tannerin venkoilu erilaisilla asioilla. Heillä ainoastaan oli kokonaisuudessaan tiedossa tuo tärkeä Göringin lähettämä viesti. Niinpä oli tarve keksiä joitakin selityksen tapaisia, joilla kansalaiset saataisiin uskomaan aivan muihin syihin, miksi oli tarve lopettaa äkisti sota. Tarvittiin selitykseksi jotain sellaista jolla saatiin kansalaisille syötettyä tappio kansal-

lisenä voittona sekä voiman näytteenä. Ja mikäpä muu se suomalaisille olisi ollutkaan sopivampi syntipukki kuin Ruotsi. Ruotsilla oli helppo selvittää suomalaisille monta karvasta kalkkia voittona.

Tulkintani Talvisodasta kirjan sivulla 205 kirjoittaa Heikki Ylikangas seuraavaa:
"Rauhanteon jälkeen tuli sen välttämättömyyden varmistamisen vuoro sekä aikalaisten ja jälkimaailman reaktioita silmälläpitäen. Suomen johtomiesten julkiset kannanotot sodan päätyttyä rakennettiin ymmärrettävästi lähinnä siitä näkökulmasta, että ketään ei päästäisi arvostelemaan väärästä valinnoista. Näissä puheissa ei totuutta välttämättä säästely. Tämä käy erityisesti ilmi Väinö Tannerin 13.3.1940, muutama tunti rauhanteon jälkeen pitämässä radiopuheessa. Siinä Tanner mainitsee korostetusti länsivaltain tarjoamasta avusta. Hän kertoo, että sotilasjohto perehtyi hankkeeseen tarkoin ja että sen yksityiskohdista neuvottiin perusteellisesti. "Sen [= avustussuunnitelman] on havaittu olevan kaikin puolin tehokkaan", Tanner tiivistää tutkimusten ja neuvottelujen yhteen-vetona. Joukkojen pääsy Suomeen ei kuitenkin paha ongelma. Itämeri oli suljettu, Petsamo vihollisen miehittä-mä. Ainoa kelpoallinen reitti kulki Narvikista rautateitse Norjaan ja Ruotsin läpi. Suomen hallitus oli "useampaan otteeseen" kääntynyt näiden maiden puoleen "pyytäen liittolaistalvojen apujoukoille läpikulku-kuoikeutta". Länsivaltain hallitukset olivat ikään tehneet saman pyynnön. Pyyntö oli kummassakin tapauksessa

"jyrkästi kielletty". Tämä jyrkkä kieltö, jatkaa Tanner, "on asettanut voittamattomalta näyttävän esteen liittolaistalvojen apuuntulolle". Suomi oli siten jätetty yksin selvittämään välejiään suuren vastustajan kanssa.

Suomen kohtaloksi koitui Tannerin katkeransävyisen puheen mukaan Ruotsin ja Norjan asenne. Ne eivät antaneet Suomen saamasta tehokasta apua. Sen vuoksi yksin jätetty Suomen oli pakko tehdä rauha. Näin Tanner asian esitti." Näin kirjoitti Heikki Ylikangas.

Niinpä niin. Hallituksessa Tanner luonnehti lännen hankkeita mittasuhteiltaan mitättömäksi ja aikataulultaan myöhästyneiksi. Kummallista kyllä Tanner antoi radiopuheessaan 1.3.1940 ymmärtää, että lännen apu olisi ollut tehokasta ja vaikuttanut olennaisesti sodan kulkuun.

Tannerin esittämä väite Suomen esittämästä pyynnöstä Norjalle ja Ruotsille on hyvin kyseenalainen. Suomi ei milloinkaan virallisesti pyytänyt Skandinavian mailta länsivalloille läpikulkuoikeutta. Sitä ei voitu tehdä, koska hallitus ei koskaan tehnyt päätöstä avunpyynnöstä. Eli sellaista päätöstä ei näytä olevan, että hallitus olisi päättänyt pyytää Ruotsin ja Norjan suostumusta länsivaltojen joukkojen läpikulkuun. Tosiasia taasen on se, että Suomen hallituksen edustajat olivat tiedustelleet miten Ruotsin ja Norjan hallitukset menettelisivät jos pyyntö asianmukaisesti esitetään.

Tanner ei myöskään radiopuheessaan maininnut sanan sanaa rintama-

tilanteesta joka oli käytännöllisesti katsoen perikadon partaalla. Historioitsija A. F. Upton uskoo ilman muuta, että Tannerin puheessa oli kyse sisäpolitiikasta. Uptonin katsannossa Tanner salasi puheensa armeijan kestävämmän tilanteen.

Heikki Ylikangas kirjassaan Tulkintani Talvisodasta sivulla 208 kirjoittaa seuraavaa: "Niin – miksi Tanner oikeastaan puhui 13.3.1940 niin kuin puhui? Tahtoiko hän ohjata kansan mieltä kohti sodan Suomen läntisiin naapurimaihin? Halusiko hän ensi sijassa ylläpitää kansan yhtenäisyyttä ja rohkeutta? Osaksi varmasti näinkin, mutta vaikea kuitenkin on ymmärtää, miksi hän ei voinut vedota siihen, että lännen lupaama apu oli määrällisesti liian vähäistä ja ajallisesti myöhästyntä – jos hän kerran todella oli sitä mieltä.

Hallituksessa hän oli toistellut tätä argumenttia tämän tästä. Minkä vuoksi hän tekemällä teki erityisesti Ruotsista syntipukin? Mihin katsoi Tannerista Soikkasen korostama horjumaton solidaarisuus Ruotsia johtaneita sosiaalidemokraatteja kohtaan? Ja minkä ihmeen takia Tanner ei voinut myöntää, että rauha tehtiin sotilaalliselta kannalta katsoen yhdenmukaisesti hetkellä, mikäli tosiaan niin oli laita? Kai ainakin rintamalla uupuvat taistelijat olisivat sen käsittäneet, jos kerran vaikkei olivat tutuissa? Lundinin mukaan Tanner halusi sodan jälkeen "puhdistaa yleisen mielipiteen silmissä niin perusteellisesti kuin suinkin". Siitäkö oli kyse."

Ja Heikki Ylikangas jatkaa kirjassaan seuraavasti: "Näistä kysymyksistä ei selvityä ellei oleteta, että

Tannerin päämotti oli johtaa huomio pois rauhanteon painavimmasta syystä: Saksan suunnitelmista hyökätä lähitulevaisuudessa Neuvostoliiton kimppuun ja Suomen liittymisestä sotaan mukaan tavoitteenaan menetettyjen alueiden takaisinvaltaus. Mikäli syy oli tämä, se ei missään tapauksessa eikä millään muotona saanut tulla julki. Tannerin katsannossa vuoto tässä suhteessa oli valtio- tai maanpetokseen verrattava raskas rikos. Näin on ajateltava sen perusteella, miten hän suhtautui rauhapäätöksiä koskeviin vuotoihin. Kun Suomen Tietotoimiston johtaja Eero A. Berg välitti lehdistölle, että eduskunnan ulkoasiainvaliokunta oli hyväksynyt rauhanehdot, Tanner hankki hänelle vankilatuomion. Tanner katsoi Bergin syyllistyneen valtio- ja maanpetokseen."

Mitenkä sitten muut maamme silloiset johtohenkilöt käyttäytyivät? He seurasivat vähäisin poikkeamin Tannerin viitoittamaa linjaa. Mannerheim niin ikään nimesi Ruotsin kauttakulkuliiton syyksi siihen, miksi länsiapua ei pyydetty. Eräiden tutkijoiden käsityksen mukaan tämän sisällöllinen selitys tapahtui siksi, että muutoin avusta luopumista oli mahdollinen tehdä hyväksyttäväksi kansalle. Tuolla edellä mainittu tulkinta on huono. Se on huono siksi, että Rytin ilmoitti puheessaan asian kansalle. Rytin mukaan syynä olivat avun riittämättömyys ja sen myöhästymminen sekä Saksan vastatoimet ja niihin liittyvät sursodan vaara.

Jatkuu

Sosialismin näköalat ja kommunistisen liikkeen tehtävät tämän päivän maailmassa

Helsingissä Kirvesmiesten kerholla pidettiin 9.3. Kommunistien Liiton ja Neuvostoliiton Kommunistisen puolueen yhteinen seminaari aiheesta "Sosialismin näköalat ja kommunistisen liikkeen tehtävät tämän päivän maailmassa". Pääalustuksia oli kaksi. Heikki Männikkö alusti isäntien puolesta ja Sergei Skvortsov NKP:n puolesta.

Julkaisemme tässä numerossa Heikki Männikön alustuksen ja seuraavassa numerossa Sergei Skvortsovin alustuksen.

Marxilais-leniniläinen yhteiskuntatiede muodostaa edelleen sen tieteellisen perustan, josta käsin tulee kaikki yhteiskuntamme ilmiöt arvioida.

Muutokset ymmärrettävä tätä tieteellistä perustaa vasten

Maailmamme on 50 vuoden aikana muuttunut perusteellisesti: Sosialismi on kokonut tunnetut taka-iskunsa, voimistuva imperialismi jakaa uudelleen maailmaa myös aseellisesti, työväenluokka on rakenteellisesti muuttunut, työväenluokka kaipaa uutta yhdistävää luokkataistelutaktiikkaa, globaalit ristiriidat kärjistyvät. Kaikki nämä muutokset meidän tulee ymmärtää marxilais-leniniläisen yhteiskuntatieteen kautta.

Luokkataistelutaktiikka, yhteiskunnalliset arviot muuttuvat yhteiskunnan muutoksen mukana

Tänään yksi perusongelma on, että monet kommunistit ymmärtävät marxismi-leninismen väärällä tavalla. Työväenluokan käytössä on Marxin, Engelsin, Leninin sekä sosialististen maiden tieteellisten tutkimuslaitosten työn tuloksena syntynyt marxilais-leniniläinen yhteiskuntatiede. Sitten meillä on tämän yhteiskuntatieteen kautta tehty arvio kulloisestakin yhteiskunnallisesta tilanteesta. Tämän arvion tulisi elää koko ajan yhteiskunnan muutosten mukana. Hyvin useasti kommunistien piirissä vedotaan sellaiseen yhteiskunnalliseen arvioon, joka ei ole enää ajankohtainen. Ei nähdä, että yhteiskunta ympärillämme muuttuu ja kehittyä ja näitä muutoksia heijastavien arvioiden tulee myös muuttua.

Esimerkkinä työväenluokan muuttuminen

Tästä uudelleen arvioimisesta esimerkinä olemme Kommunistien Liiton piirissä arvioineet, että tänään työväenluokka on suurempi kuin koskaan aiemmin, käsittään jopa yli 80 % kansasta. Huomattava osa perinteisestä sivistyneistöstä, toimihenkilöistä ja palvelualojen työntekijöistä kuuluu palakatytöväkeen ja samalla työväenluokkaan. Toinen kysymys on, että valtaosa nykyisestä työväenluokasta ei tunne omaa luokkaa asemaansa. Yksi tehtävämmme onkin tehdä työtä, että työväenluokka oppii tunnistamaan itsensä yhteiskuntaluokkana

Missä ovat ne kommunistit, jotka näkevät muutoksen marxilaisessa valossaa?

Lukuisille marxilaisille ryhmille ja puolueille on ongelmana, että marxilaista tiedettä ei kyetä ottamaan politiikan työkaluksi. Euroopassa toimii jopa satoja marxilaisia puolueita ja ryhmiä, jotka jossain muodossa olivat olemassa jo vuosikymmenet sitten. Ne määrittivät linjaansa silloisten auktoriteettien ja suuntausten mukaan. Vaikeuksien ilmeneminen

kommunistisessa- ja työväenliikkeessä nosti silloin esiin lukuisia erilaisia virtauksia. Nämä samat virtaukset ovat olemassa tänäänkin yrittäen ratkaista silloin olemaksumansa linjan pohjalta tämän päivän ongelmia. Se ei toimi. Tämän päivän ongelmat ovat aivan toisenlaiset. Siksi ne tulee ratkaista kylläkin marxilaisen tieteen avulla, mutta käymällä käiksi tämän päivän kysymyksiin.

On kysyttävä, missä ovat ne "kommunistit", jotka hakevat marxilais-leniniläisen tieteen kautta ratkaisuja tämän päivän kysymyksiin?

Sosialismin hajoaminen marxilaisen tieteen näkökulmasta

Yksi tärkeimmistä kysymyksistä, jota emme voi ohittaa, on "Miksi sosialistinen järjestelmä koki tunnetut taka-iskunsa ja johti kommunistien ja työväenliikkeen luokkataistelutaktiikan pysähtymiseen"? Tätä ratkaissamme emme selviä eteenpäin. Tämän ratkaisu antaa avaimen monen muun kysymyksen ratkaisuun.

Jo 90-luvun alkupuolella arvioimme tätä kysymystä. Silloin esitimme kysymyksen: Kun sosialismi kehittyi 70 vuotta saavuttaen suuria voittoja tieteen, talouden ja yhteiskuntapolitiikan alueella ja kykeni torjumaan kaikki vastustajien taloudelliset, sotilaalliset ja ideologiset hyökkäykset, niin miksi se ei kyennyt torjumaan 80-luvun poliittista ja ideologista hyökkäystä.

Jo silloin arvioimme, että kyse ei voinut olla pelkästään joidenkin ideologistista tai poliittisista harharetkistä, salalaliitosta tai poliittisista yms. virheistä. Nämä kaikki olisi kyllä kyetty torjumaan. Päädyimme arviointiin, että sosialismin kaltaisen maailmanjärjestelmän taantuminen oli mahdollista vain, että sen taustalla vaikuttivat talouden, yhteiskuntakehityksen ja luokkataistelun lainalaisuudet, joita ei osattu ennakkoon arvioida, jotka ehkä hämäästi nähtiin, mutta joille ei voitu mitään. Aikamme säästämiseksi tuon esiin joitain pääkohtia miten tänään Kommunistien Liitossa näemme tämän kysymyksen:

a) 1900-luvun sosialismi perustui perinteiseen tehdastyöväenluokkaan, joka hallitsi tehdasteollisuutta ja sen varaan rakentuvaa tuotantoa. Reaaliin sosialismi kykeni kilpailemaan kapitalismin kanssa niin pitkään, kuin tämäntyyppinen teollisuus muodosti tuotantoelämän perustan. Mutta tuotantovoimien kasvu toi mukanaan automaattisen tietojenkäsittelyn ja sen soveltamisen tuotantoon. Tämä oli tuotantovoimien kehitykselle uutta vallankumouksellinen hyppäys, kuin 200 vuotta aiemmin siirtyminen manufaktuuriuutannosta koneelliseen tehdasteollisuuteen. Tällaisessa tilanteessa kapitalismi markkinatalouteen sisältyvän arvovain vaikutuksesta kykeni hyvin nopeasti soveltamaan tuotantoon uusia menetelmiä, mikä antoi lisää voimaa kapitalismille.

b) Sosialistinen maailmanjärjestelmä ja etenkin Neuvostoliitto noudattivat talouden ohjauksessa keskitettyä suunnitelmataloutta. Kuitenkin, kun Neuvostotalouden piirissä toimi 70-luvulta jo satojatuhanisia yrityksiä, tuotti niiden keskitetty ohjaaminen ongelmia tilanteessa, jossa taktiikkana oli kilpailu kapitalismin kanssa ja olisi tullut kyetä nopeaan päätöksentekoon ja taloudelliseen operointiin. **Tässä nimenomaisessa historiallisessa tilanteessa kapitalismi osoittautui paremmaksi.**

Näissä yhteydessä haluan todeta, että näistä ongelmista huolimatta suunnitelmatalous kuului sosialistiseen ja kommunistiseen yhteiskuntaan ja

osoittaa kyllä vielä voimansa. Neuvostoliitossa tätä ongelmaa yritettiin korjata siten, että otettiin käyttöön erilaisia taloudellisia kannustimia jo 50-luvulta lähtien mm. maatalouden piirissä ja sitten myöhemmin muun kansantalouden alueella. Talouselämän johtoon alettiin kouluttaa pelkästään talouden asiantuntijoita vailla syvällisempää ideologista asiantuntemusta. Jälleenpäin katsotaan nämä toimenpiteet pikemminkin lisäivät sosialistisen yhteiskunnan ongelmia, koska taloudelliset vipusimet loivat vääränlaista kuvaa sosialismin tavoitteista ja arvoista. Myöskään puhtaat talouden asiantuntijat eivät aina vaikeissa tilanteissa ottaneet talouden ohjauksessa huomioon sosialismin periaatteita. Alkoi muodostua varjotaloutta ja sen mukana myös sellainen sosiaalinen ryhmä t. kerros, joka kasaantui varjotalouden avulla hankittua rahaa.

c) Kolmanneksi nostaisin esiin tärkeän ideologisen kysymyksen. Marx ja kommunistit puhuivat jo varhain kommunistista yhteiskunnasta. Kirjoituksessaan Gothan ohjelman arvostelua Marx osoitti kommunistisen yhteiskunnan kehityksen jatkuvan alempana ja korkeampana vaiheeseen. Ensimmäisessä vaiheessa säilyivät pitkään kapitalismita perityt ongelmat. Sitten kommunismin korkeammasta vaiheesta Marx toteaa mm., että työ ei ole enää toimeentulokeino vaan siitä tulee ensimmäinen elämäntarve. Ja vasta sen jälkeen yhteiskunta voi kirjata lippuunsa "jokaiselle kykyjensä mukaan, jokaiselle tarpeidensa mukaan".

Tänään voimme todeta, että kommunistisen yhteiskunnan ensimmäistä vaihetta toteutettiin menestyksellisesti sosialistisen maailmanjärjestelmän piirissä. Neuvostoliitossa saavutettiin kansantalouden, tieteen, koulutuksen ja sosiaalisen hyvinvoinnin alueilla olivat valtavat. Mutta teoreettinen käsitys sosialismista ja kommunismista ei juurikaan muuttunut. Kaikki ne 50-80-luvulla suomenkielelle venäjältä käännetty marxilaisen filosofian ja taloustieteen oppikirjat näkevät sosialistisen yhteiskunnan keskeisenä tavoitteena tuotannon, kulutuksen ja materiaallisen hyvinvoinnin jatkuvan lisäämisen. Teoria sosialistisen ja kommunistisen yhteiskunnan rakenteesta ja keskinäis-suhteesta ei juurikaan kehitetty eteenpäin siitä, mitä Marx totesi Gothan ohjelman arvostelussaan, vaikka yhteiskunta ympärillä kehittyi valtaisin askelin.

Meillä on tunnus, jossa lukee: "Voittoisa työväenluokka tukeutuu sosialismiin". Tällä tarkoitamme sitä, että tulee olla perusteltu tavoittelava sosialistinen päämäärä, jonka puolesta tehdään pitkällä tähtäimellä työtä. Silloin myös välitavoitteet saadaan toteutettua ja saavutetaan voittoja.

Sosialismin alkuaikoina, kun talous ja aineellinen hyvinvointi olivat hyvin alhaisella tasolla, oli luonnollista, että sosialismin tavoiteasettelussa etusijalla olivat yhteiskunnan aineellisen perustan ja hyvinvoinnin kehittäminen. Valtio ja vallankumous-teoksessaan Lenin kirjoitti: "Poliittisesti ero kommunismin ensimmäisen eli alemman vaiheen ja toisen eli korkeamman vaiheen välillä tulee ajan oloon todennäköisesti valtavan suureksi, mutta nyt kapitalismin aikana olisi sen julistaminen naurettavaa".

Tänään tiedämme, että yhteiskuntakehitys on tuottanut toimeentulokysymysten rinnalle uusia globaaleja ristiriitoja, joiden ratkaisemiseen on välttämätöntä ihmiskunnan selviytymisen ja hyvinvoinnin kannalta. Tässä viittaamme vaikkapa ilmasto- muutokseen, ekotastrofiin t. pandemioihin. Sosialismin ja kommunismin teorian olisi tullut kehittyä ja kyetä

sovittamaan yhteen aineellisen hyvinvoinnin kehittämisen kysymykset muiden yhteiskunnallisten kärjistyvien ristiriitojen kanssa. Tähän ei kyetty eikä meistä kukaan kyennyt tätä kysymyksenasettelua vielä 80-luvulla muotoilemaan.

Alkuperäinen sosialismin ihanne aineellisen hyvinvoinnin jatkuvasta kasvusta ei enää kyennyt mobiilisoimaan joukkoja eikä se paljoakaan poikennut siitä mihin kapitalismi kykeni.

Näyttää lähinnä siltä, että myös-kään sosialismin oloissa yhteiskunta ei kyennyt sopeutumaan poliittisesti alati kasvaviin tuotantovoimiin. toimeentulokysymysten lisäksi sosialismille ei osattu esittää uutta selvää funktiota. Arasteltiinko tässä, koska muutokset sosialismin kehittämiseksi olisivat tuoneet keskipitkälläkin tähtäimellä muutoksia tavalliseen arkielämään. Tilannetta ohjasi marxilaisen talous- ja yhteiskuntatieteen hyvin tuntema tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden vastaavuuden laki. Kun sosialismin ja kommunismin kehittämällä ei osattu tai uskallettu etsiä vastaavuutta kasvaneiden tuotantovoimien kanssa oli edessä paluu kapitalismiin.

Sosialismin romahdus oli lähinnä väistämätön. Kun aiemmin sosialistinen maailmanjärjestelmä oli kyennyt olemassaolollaan estämään uuden imperialismin esiintulon, huomattiin imperialismin keskuksissa reaalielämässä sosialismin kasvanut epävarmuus. Kapitalistiblokkien toimet maailman uudelleenjakamiseksi alkoivat uudelleen ja kehitettiin tätä tukeva uusliberalistinen talouspolitiikka. Ja Neuvostoliitossakin oli kasvaneen varjotalouden kautta muodostunut se sosiaalinen joukko, jolla oli rahaa ja näkemys siitä miten sosialistinen omaisuus voidaan kapitalisoida kapitalistiseksi omaisuudeksi. Tämä joukko otti iloitseen vastaan uusliberalistisen politiikan ja oikeastaan kukaan ei asettunut todelliseen vastarintaan.

Yksi johtopäätös

Monet kommunistit esittävät tämän sosialismin hajoamisen johtaneen prosessin yhteiskunnallisten toimienhoidon t. puolueiden virheiden ja petturuuden kautta. Todellisuudessa yhteiskuntapolitiikan laajemmat lainalaisuudet olivat prosessin varsi-nainen sisältö ja se miten tässä yhteiskunnalliset toimienhoidot toteutivat tätä kehitysprosessia muodosti yhteiskuntakehityksen ilmenemis-muodon. Missään tapauksessa tämä ei tarkoita sitä, että väärää ja jopa rikollisia ratkaisuja tehneet poliitikot tulisi vapauttaa vastuusta. Kyllä he ovat verrattavissa sotarikollisiin.

Mutta näkemällä sosialismin hajoan-nuksen johtanut kehitys luokkataistelun ja yhteiskuntapolitiikan lainalaisuuksien seurauksena, on meidän huomattavasti helpompi arvioida uutta kapitalisminvastaista luokkataistelutaktiikkaa. Tällainen arvokas tuo kaikki kommunistit samalle lähtöviivalle. Enää ei ole syytä etsiä huonoon kehitykseen johtaneita syitä toistemme virheistä, vaan voimme paneutua tämänhetken tilanteen ja toimintataktiikan analyysiin.

Nykyisen aikakauden luonne

Vastavoiman puuttuessa jatkavat kapitalistiblokit uudelleen maailman taloudellisia voimavaroja ja markkinoita. Ne siirtävät suurtuotantoa kehitysmaihin käyttäen hyviä niiden halpaa työvoimaa. Kyse on uudesta imperialistisesta vaiheesta. Tämä kehitysvaihe on vielä nousevaa. Markkinoita, työvoimaa ja alueita, jonne voi laajentua, löytyy vielä pitkään. Mutta samalla myös yhteiskunnalliset ristiriidat kärjistyvät.

Vanhoissa teollisuusmaissa tilanne kärjistyy työpaikkojen siirtymässä halvempiin maihin. Uusissa teollistuvissa maissa, vaikka toimeentulo kohoaaakin, pyrkivät kapitalistit laskemaan toimeentulorajaa alle työvoiman todellisen arvon. Luokkataistelun kärjistymisenä tämä ilmenee jo nyt, mutta viimeistään silloin, kun nykyinen imperialistinen vaihe saavuttaa kypsytyensä ja kokee ensimmäisen maailmanlaajuisen liikutuotantopu-lansa. Siinä myös piilee kapitalismin määrällisten rajojen loppumisen. Sen jälkeen ei enää löydy alueita jonne laajentua. Lisäksi nykyisenkaltaisen markkinatalouden seinä tulee vastaan toiselta suunnalta. Kulutusta ja tuotantoa on alettava säädellä mm. ekotastrofin torjumiseksi.

Nykyisessä tilanteessa meidän kommunistien on istuttava neuvotte-lupöytään ja alettava kehitellä luokkataistelutaktiikkaa niistä lähtökohdista, jotka nykyäika meille asettaa otta-malla huomioon mm. sen, että työväenluokan rakenne on muuttunut, globaalit yhteiskunnalliset ristiriidat kärjistyvät ja työkansan hyvinvointia tulee kehittää nämä tekijät huomioiden.

On täysin meistä kiinni se, voimmeko alkaa nimittää nykyistä aikakautta **"imperialismin välikalkeisen restauraation ja työväenluokan uudelleen järjestäytymisen aikakaudeksi"**.

Lyhyesti uuden taktiikan perusteista

Ilman selkeää tieteellisesti perusteltua sosialistista tulevaisuutta emme kykene keräämään itsellemme sitä voimaa, jolla jaksamme järjestää uutta luokkataistelua. On nähtävä yhteiskunnan sosialistinen ja kommunistinen suunta, joka ottaa huomioon ihmisen hyvinvoinnin ja yhdistää tämän taisteluun globaalisten uhkien torjumiseksi. Tämä on kommunistien tehtävä. Tieto sosialistisesta tulevaisuudesta ei kuitenkaan kaikissa tilanteissa organisoi joukkoliikettä. Tarvitaan liike, joka toimii välittömien ajankohtaisten sellaisten tavoitteiden puolesta, jotka eivät ole ristiriidassa yhteiskunnan sosialistisen tulevaisuuden kanssa.

Ennen sosialistisen maailmanjärjestelmän alasajoa kansainvälisen kommunistien ja työväenliikkeen taktiikkana oli monopolivastainen yhteisrintaman rakentaminen. Edelleenkin me Kommunistien Liitossa katsomme, että erilaisten kansallaisjärjestöjen ja kansankerosten yhteisrintama sopii nykypäivään. Mutta aivan samoin, kuin ajatus sosialistisesta ja kommunistisesta yhteiskunnasta tulee nostaa uudelle tasolle, tulee yhteisrintaman ottaa sellainen poliittinen tavoite, joka pureutuu kaikkiin nykypäivän ongelmiin. Meillä Suomessa yritämme kehittää **Suomen Työväenpuoluetta**, joka kerää erilaisia työkansaa edustavia voimia rakentamaan poliittista vaihtoehtoa nykyiselle kovalle uusliberalistiselle poliitikalke.

Tätä ajatusta emme markkinoi malliksi muille. On aina kussakin tilanteessa erikseen harkittava, miten organisoinnemme laajan joukkotyön.

Tärkeimpänä tehtävänämmme on tiivistää kommunistien keskinäistä yhteistyötä ja neuvonpitoa. Ensimmäisenä tehtävänämmme voisi olla saada koolle vähäenkin määrä kommunisteja eri puolilta Eurooppaa miettimään tosissaan näitä kysymyksiä.

Työtä, rauhaa, turvallisuutta - STP

Kommunistien Liitto ry
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry
Suomen Työväenpuolue rp
KTP:n Helsingin Piirijärjestö ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry
Kominform

Helsingin Betoniraidoittajat, RL:n os. 280

Oskari Lahtinen
Reino Lahtinen
Reijo Tamminen
Esko Auervuolle
Jouko Pääkkö

Kirveskerho 55 ry

Väinö Karvonen
Teuvo Äikää
Veli Varis
Kalevi Sairanen
Pentti Nurminen
Ahti Haapanen

Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry hallitus

Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Reijo Katajaranta
Timo Nieminen

Helsinki

Sakari Kuismin
Matti Laitinen
Aarni Miettala
M.E.
E.P.
Nowzar Nazari
Riitta Auervuolle
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Jarmo Raappana perh.
Simo Heikkinen
Marja L.
Eino Lindfors
Harri Jalo
Kontturi Kai
Kontturi Raika
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Berta Laine
Ingrid Hämäläinen
Antero Nummiranta
Eino Nummiranta
Anna Nummiranta
Mämmiveikko
Pekka Rantala
Jari Tuominen
Heikki Sipilä
T. Sami Salonen
Joel Korhonen
Esko Koskinen
Ville Rahikainen
Kari Helaseppä
Ari Kukkonen
Irja Kukkonen
Tauno Wallendahr
Sirpa Mittilä

Juha Koivisto
H. Koivisto
Jari Koivisto
Jouko Nevalainen
Anita Nevalainen
Janne
Anna
Mirella
Beda Lampila
Jorma Lönfors
Mikko Lönfors
Mari Bach

Tuusula Esko Koivisto

Timo Artiala
Herlevi Martomaa
Veera Eloranta
Silja Mölkinen
Unto Sarjomaa
Helena Tuomaala
Teuvo Turunen
Risto Lajunen
Seppo Sipilä
Timo Bly
Kaija Heinonen
Timo Turunen
Pertti Pettersson
Timo Heinonen
Kari Nieminen
Simo Hangelin

Mirja Welling
Erkki Flyktman

Mäntsälä

Ari Kivivirta
Tiina Kivivirta
Saana Kivivirta
Salla Kivivirta
Kirsi Manninen

Kotka

Jari Rantanen
Teresia Engström
Niko Rantanen
Jyri Rantanen

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko
A. Karvinen

Kuopio

Juhani Tanski

Iisalmi

Arsi Ikonen

Joensuu

Ari Sulopuisto

Vaasa

Pentti Suksi
Hilkka Suksi

Haapajärvi

Pentti ja Helli Siika-aho
Heikki ja Elvi Siika-aho

Oulu

Paavo Junntila
Saara Lehtomaa

ASBESTKAMP 85

Wäinö Pietikäinen
Rainer Andersson
Anna-Liisa Räsänen
Ewert Wikholm
Heikki Häkkinen
Riitta Vainionpää
Reijo Karttunen
Mikko Anttila
Anita Salvén
Hannu Kukkonen
Pentti Katainen
Mats Nordlund
Jorma Talikka
Seppo Keränen
Toivo Hakkarainen
Edit Pöntinen
Ritva Toimi
Taina Tarvonen
Mary Andersson
Maire Wilkman
Eija Tolonen
Eero Saareinen
Merja Andersson
Veikko Jukarainen
Aune Jakola
Esa Salomaa
Arvo Keiskander
Anja Keiskander
Espanjalainen toveri
Lasse Simmos

Larmo Lehtola
Hannele Salava
Seppo Harjunpää

Espoo

Hannu Kautto
Teuvo Vikman

Espoo, Otaniemi

Jaana Nurmi
Jaakko Muilu
Katja Sissi
Elina Kämppe
Mischka
Haagan flikka
Heikki Männikkö
Pertti Leino
Lennonjohtaja
Pekka Sievänen
Matti Suominen
Pentti Ek
Katariina Nurminen
Mervi Efraimsson
Paavo & Elvis
Jaakko Laurikainen

Vantaa

Lyyli Kivivirta
Eira Kärki
Maisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Elvi Honkanen
Juha Kärki
Kauko Julin
Tuula Kärki

Karkkila

Vilho Nikander
Helli Nikander
Keijo Salmi
Timo Nieminen

Nummi-Pusula

Eila Heinonen
Eero Selviö

Porvoo

Kaija Siippainen
Matti Wahrman
Pirkko Nokkala
Hannu Henttonen
Kalevi Wahrman
Keijo Aaltonen
Hannu Hämäläinen
Hannu Ikonen
Yrjö Nieminen
Heikki Leinonen
Pertti Pitkän
Tommi Wahrman
Aune Manelius

Taalintehdas

Jaakko Huhtala

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Mauri Rintala
Kalina Rintala
Marja-Terttu Artiola

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Pertteli
Heikki Typpö

Loimaa

Juha Kieksi
Soile Turkulainen

Hämeenlinna

Pasi Ranki
Erkki Ranki
Maire Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Tampere

Risto Koivula
Vejas Koivula
Zhemyna Koivula
Antti Siika-aho
Maiju Hämäläinen
Matti Linna
Olli Nordling

Nokia

Erno O.A. Laitinen

Seinäjoki

Lauri Rintala

Jämsänkoski

Reino Welling

Tauno Wallendahrin 80 v. ja Esko Auervuolteen 75 v. onnitelutervehdykset

Heikki Männikkö
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Reijo Katajaranta
Matti Wahrman
Kaija Siippainen
Kalevi Wahrman
Ingrid Hämäläinen
Bertta Laine
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Liisa Paakkolanvaara
Juhani Tanski
Pekka Tiainen
Matti Orava
Juho Haavisto
Timo Kangasmaa
Hannele Salava
Eira Kärki
Antti Siika-Aho
Wäinö Pietikäinen
Tarja Männikkö
Matti Laitinen
Esko Koivisto
Juha Koivisto
Esa Hermonen

Esko Auervuolle ja Tauno Wallendahr onnittelevat toisiaan.

STP:n liittokokous uusi periaateohjelman ja säännöt sekä hyväksyi kunnallisvaaliohjelman

Kuva Vähäjärven seminaarista viime syyskuun lopulta. Silloin 5000 kannattajakorttia oli juuri saatua kerättyä ja kunnallisvaaliohjelman valmistelu aloi.

Suomen Työväenpuolue STP:n liittokokouksessa Helsingissä 20.4.2008 oli esillä normaalin liittokokouksasioiden lisäksi puolueen periaateohjelman, sääntöjen ja kunnallisvaaliohjelman hyväksyminen.

Kokous hyväksyi kannanoton otsikolla "Suomen poliittisen elitiin sekoilu Naton suhteen vaarallista!" (liite). Siinä todetaan, että hallitus ja presidentti kertoivat vuoden 2006 lopussa, että Suomi osallistuu NRF-harjoituksiin. Presidentti Tarja

Halonen ja pääministeri Matti Vanhanen totesivat, ettei Suomi osallistuu NRF-joukkoihin. Tosiasiassa periaatepäätös osallistumisesta Naton nopean toiminnan harjoituksiin tehtiin jo marraskuussa 2006. Tammikuussa 2007 Suomen ja Ruotsin ulkoministerit Erkki Tuomioja ja Carl Bildt tekivät salaisen sopimuksen maiden samanaikaisesta osallistumisesta Naton nopean toiminnan joukkoihin. Kun Suomen osallistumisesta NRF-joukkoihin tiedotettiin, Vanhanen totesi, ettei tiedä, paljonko NRF-toiminta maksaa ja

miten se rahoitetaan(!).

Kokous vaati myös, että Suomen kansalle tulee antaa oikeus kansanäänestyksessä hylätä ns. Lissabonin sopimus, joka perusasettamuksiltaan on yhteneväinen vuonna 2005 hylätyn perustuslakiesityksen kanssa.

Kokous hyväksyi myös vaalilain uudistusta kannanoton, jossa todetaan, että uudistuksen tavoitteeksi tulee ottaa vaalin suhteellisuuden toteutuminen: yhdellä prosentilla saisi kaksi edustajapaikkaa jne.

Valtakunnalliset tasauspaikat (esimerkiksi 20) on toteutettava ilman äänikynnystä ja vaaliliittokieltoa; vaalirenkaat tulee palauttaa, mikä tekee äänen keskittämisen tarpeettomaksi. Vaalikien demokratisoimisen lisäksi on lopetettava eduskunnan ulkopuolisten puolueiden syrjintä rahanjaossa ja Yleisradion ohjelmissa. Kokousväen mielestä valtioliisella tasolla ja kunnissa tulee ottaa käyttöön sitova kansanäänestys.

Kokous vaati luopumista eläkkeiden taitetusta indeksistä sekä täysimääräisen kansaneläkkeen tason nostamista EU:n köyhyysrajan yläpuolelle eli 900 euron tuntumaan.

Kokous otti kantaa myös maailmalla myllertävän pankkikriisin mahdollisiin seurauksiin Suomessa. Se totesi, että pankkikriisiä ei saa maksattaa kansalaisilla, vaan Suomeen tulee perustaa uusi valtion pankki, koska valvonnasta ei kyetä antamaan riittävää suojaa ulkomaisiin käsiin päästettyjä pankkeja vastaan.

STP:n puheenjohtajana jatkaa atk-suunnittelija Juhani Tanski Kuopiosta ja varapuheenjohtajiksi valittiin valtiotieteiden tohtori Pekka Tiainen Helsingistä, pääluottamusmies Jaakko Muilu Viidistä sekä opiskelija Antti Siika-aho Haapajärveltä. Puoluesihteeriksi valittiin laborantti Heikki Männikkö Helsingistä.

Luonnos STP:n kunnallisvaalien 2008 ohjelmaksi

Johdanto:

Viimeiset hallitukset Ahon hallituksesta lähtien ovat leikanneet raskaasti kuntien valtionosuuksia. Lisäykset valtionosuuksiin eivät ole kattaneet leikkauksia ja niiden merkitys on mitätöity, kun samalla kunnille on syytä yhä uusia velvoitteita - eli siirretty kuntien itsensä maksettavaksi sellaisia menoja, joihin valtio on aikaisemmin ottanut osaa. Näin kunnilla on viety rahat ja toimintatiedellytykset, joka on näkynyt julkisten palveluiden rajuina heikennyksinä. Samalla se on synnyttänyt kunnissa painetta nostaa kunnallisveroa. Hallitus on puolestaan nähnyt syntyneen tilanteen mahdollisuudeksi laskea valtionveroa edelleenkin. Kokonaisuutena se merkitsee siirtymistä kohti tasaverosta. Kysymys on tulonsiirrosta tavalliselta kansalta rikkaille ja pääomapiireille. Suuntaus on, että rikkaat rikastuvat, köyhistä ei ole niin väliä.

Vanhusväestön määrän kasvaessa voimakkaasti kunnallisista palveluista ja niiden rahoituksesta tulee entistä suurempi yhteiskunnallinen kysymys. Samaan aikaan palveluita tarvitsevat lapsiperheet ja muut kansalaisryhmät. Samoin koulutuksen kehittäminen ja joukkoliikenne vaativat resursseja. Palvelut ja niiden rahoituksen turvaaminen kestävällä tavalla ja sitä koskevat ratkaisut on koko talous- ja yhteiskuntapolitiikan yksi pääkysymyksiä.

Suomen Työväenpuolue on rakentaa toimintansa kansalaistoiminnalle. Kunnallisiin ja muihin yhteiskunnallisiin luottamustehtäviin valitut toimivat kansalaisten antamalla

valtakirjalla ja toimivat yhdessä kuntalaisten ja asukkaiden kanssa ohjelman periaatteiden pohjalta ohjelmaa samalla kuntalaisten kanssa kehittämällä. Tällä tavoin rakennamme alhaalta ylöspäin ulottuvaa demokratiaa ja oikeudenmukaisuuden ja työn ja toimeentulon turvaavaa kansalaisyhteiskuntaa samalla ympäristön kannalta kestäväällä tavalla ja rauhaa ja kansojen ystävyyttä rakentaen. Torjumme vallan keskittämisen ylikansallisuille elimille kuten EU:lle ja kaiken muunkin ylhäältä alas tapahtuvan vallankäytön ja erityisesti vallan väärin käyttämisen. Valta tulee olla kansalla eikä pelkästään vaalitilanteissa vaan vaikuttamisessa asioiden hoitoon.

Kuntien talous: palveluja ja investointeja

Kapitalistinen maailmantalous elää nyt uudenlaista globalisaation kautta. Aikaisemmin tämä "maapalloistuminen" merkitsi siirtomaiden valloitusta ja niiden riistämistä. Nyt kun siirtomaita ei enää löydy, voitot otetaan muulla tavoin, talouspolitiikan kautta. Kapitalistit pyrkivät lisäämään voittojaan heikentämällä julkisia palveluja ja nostamalla niiden hintaa. Tämä näkyy myös Suomen kuntien taloudessa.

Kaiken aikaa ja kaikissa kunnissa kuulemme vaatimuksia paremmasta tehokkuudesta, tuottavuudesta ja kulujen säästämisestä. Tämä säästäminen ja tehokkuuden korostaminen ei kuitenkaan palvele kuntalaisia vain bisnestä, yksityisten voitontoivottelua.

Veromaksajien, tavallisten kuntalaisten, on äärettömän vaikea tietää totuutta kuntansa taloudesta. Totuus salataan kirjanpidolla. Maan tavan mukaan se hajotetaan vaikeaselkoisiksi, sillä hämätään ja sitä väärennetään härskesti. Kuntien kirjanpito ei kerro yksiselitteisesti tulojen ja menojen suuruutta, niissä harjoitetaan vilpillistä sisäistä laskutusta, jolla kuntien palvelut saadaan näyttämään todellisuutta kalliimmalta. Kunnat tekevät poistoja omaisuudesta, joka on jo maksettu verovarolla ja lisäksi poistettu jopa useaan kertaan!

Suomessa kunnat ovat erilaisia. Joku elää ruhtinaallisesti, monet köyhästi. Kaikilta kuitenkin vaaditaan uusinwestointeja, vaikka tulot eivät niihin riitä. Sen seurauksena kaikki kunnat leikkaavat palveluja ja korottavat palvelumaksuja. Ongelman ydin on siinä, että *investoinnit lisääntyvät palveluja nopeammin* turvaamalla palveluja. Palveluiden ja investointien rahoitus on turvattava ja investoinnit suunnattava kuntalaisten hyväksi eikä tukena suurliikemäillä.

Tämän valtiovalta tietää, mutta siitä huolimatta kuntien valtion osuuksia on leikattu ja tehtäviä lisäty. 1990-luvulla leikattuja valtionosuuksia, n. 10 mrd euroa, ei ole vielä palautettu täysimääräisenä kunnille. Niitä on kyllä nostettu, mutta vieläkin ne ovat vajaat puolet tehdystä leikkauksista. Kuntia on tietoisesti ajettu taloudelliseen ahdingoon, vaikka ne jo nyt suhtautuvat palvelujen tuottamiseen kuin köyhimmiä ja investointeihin kuin

rikkaimmat. Valtio ja kunnat yhdessä lisäävät painetta kunnallisen tasaveron, palvelumaksujen, asuntotonttien vuokrien jne. korottamiseksi ja palveluja supistetaan investointien lisäämiseksi.

Valtio ja kunnat pitävät ensisijaisina investointeja - ei kuntalaisten lähelle ja helposti saatavia palveluita. Kunnallisista palveluista tingitään koko ajan monin tavoin ja niiden maksuja korotetaan. Ja tilanne pahenee koko ajan. Lisäksi monissa kunnissa syyllistytään aivan tarkoituksellisesti kunnallisten palveluiden alibudjetointiin. Asukkaiden kannalta tarpeettomiin investointeihin vaaditaan yhä enemmän ja enemmän.

Mm. ilmaston muutoksen varjolla kuntien rasituksia lisätään. Esimerkiksi rikkaassa Helsingissä on laskettu, että uusituvan energian tuottamisen lisäämiseksi on tehtävä investointeja, jotka vaativat veroäyrin hinnan korottamista kahdella prosenttiyksiköllä, 11,4 prosenttia! Uusiutuvan energian lisääminen on välttämätöntä ja ilmaston muutoksen torjuminen maksaa, mutta kuka sen maksaa on poliittinen kysymys. Ympäristökysymyksiä ei saa laittaa kuntien maksettaviksi ja ilmastoasian käyttöä energia- ja muiden yhtöiden voittojen kasvattamiseen. Kunnat ja valtio haluavat kaataa kaikki rasitukset kuntalaisten harteille, vaikka energian haaskauksen ja saasteen tuottamisessa pääsyyllinen on kapitalistinen turhan kulutuksen markkinatalous. Siksi kapitalistit - monopolirytykset, on saatava kantamaan vastuunsa ilmastotalkoissa ja muissa ympäristökysymyksissä.

sä.

Jos kuntien rahat eivät, riitä *on investointeista tingittävä tai valtion on ne maksettava kuntien valtionosuuksia korottamalla*. Kunnallistalouden kieroutuneisuus on oikaistava. Kaikista kirjanpito-, tilasto- ja investointivilpeistä on päästävä eroon.

Kunta- ja palvelu-uudistus ei palvele kansan vaan suuren rahan etuja

Kuntien pakkoliitokset toimivat yritysten voitoksi ja kuntalaisten tappioksi, kun palvelut siirtyvät yhä kauemmaksi, niiden saatavuus vähenee.

Koko maata ja kuntia vaivaa todella pahasti kieroutunut taloudenhoito. Viimeisten hallitusten harjoittaman politiikan seurauksena kunnat ovat joutuneet taloudellisesti erittäin ahtaalle ja tämä puolestaan on antanut Vanhasen hallitukselle mahdollisuuden väittää kuntien pakkoliitosten olevan ainoa keino tilanteen pelastamiseksi. Kylmästi ajateltuna asia näin on, mutta hallitusten toimet ovat tähän kaikkeen johtaneet. Pakkoliitokset eivät ole mikään ratkaisu kuntien taloudelliseen ahdingoon. Siitä tulee seuraamaan kuntien suoritusportaan virkojen vähentäminen ja kunnallisten palveluiden heikentyminen entisestään. Tällä tavoin luodaan tilaa yksityisten palvelujen laajentamiselle.

Jatkuu seuraavalla sivulla...

Tekeillä olevat kuntaliitokset edellyttävät ehdottomasti myös kunnallisen demokratian kehittämistä. Yhden keskuksen suurkunta johtaa toimintojen keskittymiseen keskustaan jolloin syrjäisemmät alueet jäävät heitteille. Tämän estämiseksi on perustettava alueellisia toimikuntia / neuvostoja/ aluehallituskia, jotka voivat seurata alueensa kehitystä ja myös vaikuttaa aktiivisesti siihen.

Sensijaan kuntien välisen yhteistyön kehittäminen on välttämätöntä. Tämä koskee monia keskeisiä kuntien toimintojen alueita. Yhteistyötä tarvitaan mm. tonttipolitiikassa, liikenteessä, jätehuollossa, erityisrauhanhoidossa, koulutuksessa.

Kuntien verotus

Koko veropolitiikan tavoitteena tulee olla kaikkien tulojen saaminen samalle viivalle. Mitään veroetuukerutettujen välisen muodostumista ei tule sallia. Valtion verotuksessa tähän suuntaan ollaan jo menty poistamalla omaisuus- ja varallisuusvero. Nykyinen eduskunta puolestaan on poistamassa perintöveroa yritysten sekä maa- ja metsäomaisuuden osalta.

Tavoitteenamme on saada myös kunnallisvero progressiiviseksi. Kiinteistövero on mieluummin poistettava tai sitä on oleellisesti pienennettävä. Samoin on oleellisesti pienennettävä sijoitus-, jätteen-, jätteenhuollon maksut ovat tulleet veronluonteiseksi osaksi, joilla kuntalaisia rahastetaan. Energian, jätteenhuollon ja muiden kunnan perimien maksujen olisi oltava mahdollisimman lähellä omakustannushintoja. Niiden tarkoituksena ei saa olla voittojen tuottaminen kunnalle.

Tarvitsemme laajan veroremontin

Mikäli kuntien on, ilman valtion mukanaoloa, edelleenkin vastattava jatkuvasti kasvavista väestön palvelutarpeista ja investoinneista, silloin verotusjärjestelmään on tehtävä kokonaisuudistus. Suomen Työväen Puolue esittää, että rohkeasti selvitetään kokonaan uudentyyppisiä vaihtoehtoja ja asian liikkeelle saamiseksi STP ehdottaa, että selvitystä tehdään seuraavien vaihtoehtojen pohjalta:

Vaihtoehto 1

Kehittäminen nykyrakenteen pohjalta tuomalla kunnallisverotukseen progressiivisuus ja lieventämällä valtion verotuksessa pieni- ja keskituloisten veroa ja palauttamalla omaisuusvero suurille varallisuusille sekä poistamalla välillisiä veroja välttämättömyystarvikkeilta. Samalla kuntien valtion rahoitusta lisätään. Perintöveron poistamisesta varakkaimmilta luovutaan.

Vaihtoehto 2

Progressiiviseen kunnallisverotukseen perustava tuloverotus. Se voidaan hahmotella seuraavasti:

1. Kunnallinen tasavero lopetetaan. 2. Valtion perimä luonnollisten henkilöiden progressiivinen vero lopetetaan. 3. Valtio kantaa yritysveron yritysten käyttökateesta tasaprosentin suuruisena. 4. Valtio kantaa välilliset verot. 5. Työeläkejärjestelmä rahastoitavana (jakojärjestelmänä) lopetetaan. 6. Valtio vastaa eläkeistä ja työeläkerahastot yhdistetään entisten tehtävien lisäksi Kelaan ja eläkerahastojen pääomatulo otetaan käyttöön. 7. Kunnallisvero peritään yhtenä valtakunnallisena progressiivisena verona luonnollisten henkilöitten kaikista pakka-, eläke-, myyntivoitto-, osinko-, pääoma-, maa- ja metsätalous tuloista. 8. Kunnallisvero jaetaan kunnille asukasluvun, ikärakenteen, sijainnin,

pinta-alan jne. mukaan. 9. varallisuusvero suurille omaisuuksille palautetaan ja perintöveron poistamisesta varakkaimmilta luovutaan.

Verotuksen kokonaisuudistuksella olisi ainakin seuraavia myönteisiä vaikutuksia: 1. **Työllisyys.** Uudistus keventää työvoimavaltaisten (kotimarkkina) yritysten verotusta ja siirtää sitä pääomavaltaisiin (vienti-) yrityksiin. Työeläkemaksujen (vähintään) puolittuminen supistaa henkilökuluja ja helpottaa työllistämistä. 2. **Omavaraisuus.** Romahnut omavaraisuus nousisi, kun kotimarkkinatuotannon toimintaedellytykset paranisivat. 3. **Ostovoima.** Yksi progressiivinen henkilövero siirtää verotuksen korkeimpiin tuloihin ja lopettaa lähes miljoonan henkilön välittömän veron, joka parantaa heidän ostovoimaansa. 4. **Kunnat.** Kunnista tulee sijainnista, pinta-alasta, elinkeinoista ja väestöraenteesta riippumatta samanarvoisia ja elinkelpoisia.

Vaihtoehtojen selvittäminen ei saa johtaa toimettomuuteen ja siksi tulee koko ajan ottaa askeleita nykyverotukseen tehtävillä korjauksilla, joilla parannetaan kuntien taloutta.

Kohti täystyöllisyyttä

Hyvinvointi luodaan työllä. Siksi korkea työllisyys ja alhainen työttömyys ovat keskeinen perusta hyvinvoinnille. Samalla turvataan veropohja ja vältetään työttömyyden kustannuksilta yhteiskunnalle ja työttömille itselleen ja työttömien perheille.

Kunnallisten sosiaali- ja terveyspalveluiden turvaaminen on keskeinen osa korkea työllisyyttä samalla kun korkea työllisyys koko yhteiskunnassa turvaa rahoituspohjan kunnallisille palveluille kuten myös muulle sosiaaliturvalle. Verotus ei voi kuitenkaan perustua yksinomaan työlle vaan pääomatuloihin ja suuriin varallisuuskiin kohdistuvien verojen osuutta tulee kasvattaa ja tällä tavoin helpottaa vastaavasti pieni- ja keskituloisten verotusta. Näiden verojen ja korkean työllisyyden tuomien hyötyjen ohella on tarpeen puuttua verojen käyttöön siten, että kuntien varoilla ei tueta suuryrityksiä ja maksut kohdistetaan oikeuden mukaisesti niin, että tavallisten kansalaisten kuormitusta voidaan vähentää.

Siten korkea työllisyys on olennainen ja sen rinnalla hyvinvointimeinojen rahoituksen turvaaminen edellyttää näiden muiden kuntien taloutta parantavien toimien käyttöä.

Kuntien palveluja ei tule yksityistää

Julkisten palveluiden yksityistäminen johtaa näillä palveluilla rahastamiseen ja ihmisten eriarvoistamiseen, jopa heikoimmassa asemassa olevien ihmisten laiminlyömiseen. Jos terveydenhoitopalvelut jouduttaisiin ostamaan pääsääntöisesti yksityisiltä lääkäriasemilta, se johtaisi automaattisesti hintojen korotuksiin, jolloin kansalaiset maksaisivat palveluista moninkertaisesti julkisia palveluja korkeamman hinnan eikä kukaan pystyisi valvomaan palvelujen laatua.

Kansalaiset ovat aiemmin pääosin olleet tyytyväisiä esimerkiksi kunnalliseen päivähoitolaitokseen, kirjastopalveluihin, vanhusten palveluihin, terveydenhuoltoon yms. julkiseen toimintaan. Näitä toimintoja on kuitenkin heikentänyt niiden yksityistäminen tai palveluiden ulkoista-

minen yksityisille. Yksityisten lääkäriasemien meno pyrssiin on jyrkästi tuomittava ja säädettävä lainvastaiseksi. Yksityistäminen myös kaventaa kunnallista demokratiaa siirtäessään palvelut kunnalliseen päätöksentekoon ulottumattomiin.

Kunnalliset energialaitokset tulee säilyttää kunnallisina. Kuntien omistamaa Avara-asuntotyhtiötä tulee kehittää yleishyödyllisen asuntotuotannon toteuttajana. Kunnilla tulee olla oikeus omaan liiketoimintaan tarvittavien palveluiden turvaamiseksi.

Kuntien tulee kehittää talletustointa suoraan kuntalaisille. Tällä tavoin kuntalaiset saavat säästöilleen turvattua korkoa, joka myöskin tasoltaan antaa suojan inflaatiota vastaan ja tuo säästöihin myös kasvua. Samalla kunta välttää pankkien hyväksi maksettava korkosuudesta ja kuntien riippuvuus pankeista vähenee. Talletustointia voidaan hoitaa kuntien joukkovelkakirjoilla sekä myös siten, että kunnat käynnistävät kunnallista säästökassa- sekä myös pankkitointintaa.

Terveystoiminta, vanhuksien, vanhuksien, vanhuksien

Suomen Työväenpuolue STP katsoo, että terveydenhuolto tulee säilyttää julkisena palveluna, jolloin demokraattinen valvonta viimeistään takaa sen laadun. Hyvä terveydenhuolto on todellista tuloa kansalle. Viime aikoina vanhustenhoitossa esiintyneet ongelmat ovat nousseet raikena esiin. Tässäkin rahan ja hoitajien puute on keskeinen tekijä. Emme halua tulevana vuosina nähdä ja kuulla kertomuksia vanhuksista, jotka laitostetaan, lääkittäin lähes tajuttomiksi ja jätetään sitten vuoteisiinsa kahlehdittuina makaamaan. Meidän on kunnioitettava vanhuksemme ja annettava heille ihmisarvoisen elämä niin kauan kuin heillä elämä on jäljellä.

Monet kunnallisten toimintojen alueet vaativat uusia ratkaisuja. Toimintojen yksityistäminen ei paranna vaan pahentaa asioita. Vanhusten hoito tulee vanhustyövoimien lisäyksenä jättämään lisää tehtäviä. Nykyinen tilanne, jossa vanhukset laitostetaan ja lääkitetään on umpikuja. Tarvitaan uusia palvelutaloja ja vanhusten kotihoitoon satsaamista. Vanhukset haluavat elää mahdollisimman pitkään kotonaan, mutta siihen he tarvitsevat julkisen sektorin palveluja, eivät sellaisia palveluja, jotka vain kääntävät paikalla rahastukseen vanhuksen pankkitilin puhtaaksi. Omaishoitajien asemaan on saatava parannusta. Nyt se on usein täysin kestämätön, kun kaksi vanhusta jätetään heitteille hoitamaan yksin toistaan.

Myös vammaisten asemaa on parannettava. Nykypolitiikan tuloksena synnytetty yhteiskunnallinen ilmapiiri on kovettanut joidenkin ihmisten asemaa vammaisiin. Yhteiskunnan oikeudenmukaisuus mitataan sillä, kuinka se suhtautuu heikoimpiin.

STP esittää, että maassamme tulisi rakentaa hyvin varustettu terveyskeskus jokaista keskimäärin 10000 asukasta kohti. Yritysten kasvavista voitoista tulee huomattavasti nykyistä suurempi osa ohjata palvelamaan julkisia toimintoja, jolloin vastaavasti tuotantosektorilla automaation tuloksena häviävät työpaikat kompensioidut julkisella sektorilla näin synnytettyillä työpaikoilla.

Maankäyttö ja asuminen

Koko kuntarakenteen suunnittelussa on huomioitava ympäristö ja sen viihtyisyys. Tarvitsemme kunnan yleisiä rantoja ja yleisessä käytössä olevia virkistysalueita. Tämä koskee etenkin kunnissa jo valmiina olevia tärkeitä koettuja alueita kuten siirtolapuutarhoja ja luontoarvoltaan merkittäviä alueita. Samoin se koskee kaupunkien ilmeeseen olennaisesti kuuluvien rakennusten ym. kulttuuriarvojen suojeleminen.

Kaupunkirakennetta on suunniteltava siten, että liikenne julkisilla kulkuvälineillä tulee mahdollisimman helppoksi. Samoin työpaikkojen ja asuntojen tulee olla riittävän lähellä toisiaan.

Maankäytöstä päättää kunnanvaltuusto, jolla on lakiin perustuen kaavoitusmonopoli. Kaavoituksessa on otettava huomioon asukkaiden mielipiteet ja asukkaita on kuunneltava kaikissa heitä tai ympäristöä koskevissa kaavoituksellisissa ratkaisuissa. Kaavoitusta ei saa käyttää keinotekolun eikä maan an-siottoman arvonnousun välineenä.

Keinoja maankäytön suunnitteluun ovat:

- Kuntien tulee pitää kiinni etuosto-oikeudesta kaavoitettavaan maahan. Yksityisten omistamia maita, jotka on ilman syytä jätetty vain odottelemaan kaavoitusta ja tonttimaan arvonnousua on verotettava. Kuntien tulee leikata sijoittajilta maan ansiot arvon nousu yhteiskunnalle.
- Kuntien ei tule rahastaa asukkaiden korottamalla omistamiensa tonttien vuokria markkinahintaisiksi.
- Kaupunkieihin on jätettävä riittävästi puistoja ja muita viheralueita.
- Kaikille kansalaisille on turvattava virkistysalueita.
- Kulttuurihistorialliset kohteet on suojeltava niin, ettei voiton tavoittelu perustua rakentamiseen niitä hävittä. Työväestön asuinalueiden ja työläisten elämästä kertovan rikkaiden säilyttämisen merkitystä tulee painottaa.
- Uudisrakentaminen on sopeutettava olemassa olevaan ympäristöön.
- Tietullivaihtoehtoja tulee selvittää lähtökohdasta, että varat käytetään tien parannukseen ja kohteeseen, jota varten ne on kerätty.

Kuntien on suuntauduttava aktiivisesti kunnallisten vuokra-asuntojen rakentamiseen niin, että kohtuuhintainen asuminen tulee kaikille mahdolliseksi. Kuntien tulee aloittaa uudelleen oma rakennustoimintansa.

Energia, ympäristö ja jätteenhoito

Ilmastonmuutos ja ympäristön likaasittaminen ovat tänä päivänä tosiasia. Tulevaisuudessa se tulee entistä kourintuntuvamman vaikuttamaan ihmisten arkipäiväiseen elämään, henkilökohtaisiin ratkaisuihin ja työhön. Ympäristön tila heikenee jatkuvasti ihmisen toiminnan vuoksi; tämän tilan muuttamiseksi vaaditaan panosta aina ruohonjuuritasolta lähtien. Suomen Työväenpuolueen mielestä ilmastonmuutoksen mukanaan tuomien haasteisiin on vastattava kunnallisellakin tasolla ja nämä arkipäivän energian käyttöön, liikenteeseen, maankäyttöön, valistustyöhön yms. liittyvät toimenpiteet ovat merkittävässä roolissa ympäristön kestävässä kehityksessä.

Uusiutuvien energialähteiden käyttö lisääminen on keskeinen tavoite taistelussa kasvihuoneilmiön voimistumista vastaan. Kuntien on suosit-tava omilla energiaratkaisuillaan uusiutuvia energialähteitä, kuten

bioenergiaa. Bioenergian käyttöön lisääminen peristää myös aluetaloutta, mikäli tarvittava biomassa voidaan hankkia lähialueilta. Tällä on työllistävää vaikutus mm. valtion harjoittamasta aluepolitiikasta kärsivillä alueilla.

Kuntien tulisi tulevana kaudella pyrkiä luomaan kunnallisia energiansäästöohjelmia. Näissä energiansäästöohjelmissa kuntien tulee miettiä niitä keinoja, kuinka se omista lähtökohdistaan voi toimia edellämainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi ja näin olla mukana vastaa-massa tulevaisuuden ympäristöhaasteisiin. Samalla kuntien on myös tehtävä työtä paikallisten tai paikallakunnalla toimivien yritysten mukana-saamiseksi näiden tavoitteiden taakse. Kuntien on myös edistettävä tietoutta ilmastonmuutoksesta ja toimenpiteistä sitä vastaan. Tätä valistustyötä on toteuttava kouluissa, työpaikoilla jne. sekä annettava tälle työlle vahva rooli kunnan kaikessa toiminnassa.

Energian siirtäminen ja säilyttäminen ovat ongelmia, joiden tutkimiseen on panostettava. Samanlainen asia on vety-energian käyttöönotto. Siihen on enemmän tai myöhemmin siirryttävä, heti kun vety osataan erottaa vedestä massatuotantona ja riittävästi halvasti. Muut tekniset edellytykset veteynergian käytölle ovat olemassa.

Jätteen määrän vähentäminen on jätteenhuollon keskeisin päämäärä. Kierrätyksellä säästetään rajallisia raaka-aineita ja vähennetään luonnon jätteenhuollon. Jätefraktioiden maksujen pitää olla selvästi riippuvaisia kierrätyksen tekotavasta. Tämän toteuttamiseksi vaaditaan mm. sekajätteelle korkeamman maksun ja kierrätettyjen jätteiden maksutomuutta. Lisäksi kuntien on itse pyrittävä huolehtimaan jätteiden keräämisestä ja kaatopaikkojen ylläpidosta, jolloin jätteenhuollon maksut voidaan pitää kohtuullisena.

Julkiset hankinnat

Vähemmän ympäristöä kuormittavaa tuotantoa tulee suosia hankinnoissa. Elintarvikkeiden osalta on suositava lähialueilta tuotettua luonnontuotantoa ruokaa sekä muuta lähiruokaa. Luonnontuotannossa tuotannossa ympäristöön päätyy vähemmän tyyppi- ja fosforipäästöjä peltohehtaaria kohden kuin tavannomaisessa tuotannossa. Tällä on suoraan vaikutusta lähialueen vesistöjen tilaan ja kuntalaisten viihtyvyyteen.

Joukkoliikennettä on kehitettävä

Joukkoliikenteen ongelmat maan eri osissa ovat erilaiset. Harvaan asutuilla seuduilla joukkoliikenne perustuu riittäviin bussivaroihin ja julkisesta tuetuista paikallislinjoihin. Ne on taattava julkisella rahoituksella, eli pääosin valtion ja kuntien tuella. Ns. ruuhka-Suomessa hyvin järjestetyillä joukkoliikenteellä voidaan merkittävästi vähentää täysin tarpeetonta yksityisautoilua ja jarruttamia ruuhkia. Alueilla ja kunnissa, joissa välimatkat, palveluiden kaukaisuus yms. eivät juurikaan suosi joukkoliikenteen kehittämistä tai lisäämistä, on kyettävä kehittämään malleja jotka ovat ympäristöystävällisiä, mutta tehokkaita.

Yksityisautoilulla on merkittävä rooli kasvihuonekaasupäästöjen tuottajana. Sitä on pidetty Suomen suurimpana yksittäisenä ympäristöuhkana, jos uhkaa mitään päästöinä. Kunnat voivat vaikuttaa asiaan

edistämällä joukkoliikennettä ja ottamalla joukkoliikenteen tarpeet huomioon yhdyskuntasuunnittelussa.

Keinoja tähän ovat mm:

- joukkoliikenteen kaistojen käytönnotto ruuhka-aikoina
- raideliikenteen suosiminen
- joukkoliikennetarkoituksena kunnan itsensä tuottamien palveluiden suosiminen.
- joukkoliikenteen lippujen hintojen pitäminen kohtuullisina ja työmatkustamista julkisilla liikennevälineillä suosivien lippuratkaisuiden laatiminen.
- On selvítettävä voidaanko joukkoliikenne muuttaa kokonaan maksuttomaksi.
- Kevyen liikenteen käyttämisen on suosiminen rakentamalla sellainen kevyen liikenteen tieverkosto, jolla pyöräily ja jalankulku on joustavaa ja turvallista kaikkina vuorokaudenaikoina.

Lähipalvelut

Suuren rahan yhteiskuntapolitiikka suosii suurten kaupunkien rakentamista suurine automarketteineen. Tämä syö kaikenlaisten lähipalveluiden säilymistä elinvoimaisena. Lähi-kaupan palvelut on turvattava esim. niitä suosivalla sopivalla verokohtelulla. Lähipalvelut on turvattava myös postin, kirjastojen, koululaitoksen, viranomaispalveluiden, terveydenhoidon ja päivähoitopaikkojen osalta. On tutkittava mahdollisuuksia verkottaa

lähipalveluja niin, että samasta toimipaikasta voisi saada useampia palveluja. Lähipalveluiden varassa myös maaseutu pysyy asuttuna.

Kulttuuri ja koulutus

Koulutuksen osalta on torjuttava kaikki yritykset muuttaa koulutus "kannattavaksi" eli lukukausimaksuja korottamalla. Erityisesti tämä koskee tällä hetkellä yliopistoja, joihin aiotaan laittaa tuhansien eurojen lukukausimaksuja. Tämä merkitsisi Suomen niittaamista lopullisesti luokkayhteiskunnaksi, jossa köyhemmistä oloista lähtevillä ei enää olisi mitään asiaa yhteiskunnan korkeampiin virkoihin. Yksityisten koulujen ja eliittikoulujen perustamisia on vastustettava, niillä luodaan vain eriarvoisuutta yhteiskuntaan. Samanlainen kielteinen vaikutus on koulujen rankkaamisella paremmuusjärjestykseen.

Viimeisten vuosien aikana lukuisia kylä- ja lähikouluja on ajettu alas vedoten säästöihin. Osaltaan kyläkoulujen alasajoa on ollut vauhdittamassa väestökato, mutta leikkauksia on jo pitkän aikaa kohdistettu hyvin menestyviin ja oppilasmäärältään suuriin kouluihin. Lähikouluilla on saatava lisää rahaa ja niitä on tuettava aktiivisesti. Tämä on yksi keino ylläpitää vireää maaseutua ja osaltaan hidastaa väestökatoa.

Kulttuuri puolestaan on jokaisella paikkakunnalla viihtyvyyttä ja elinvoimaa pulpuuva lähde. Pienimmillekin paikkakunnille on taattava

mahdollisuudet kulttuuripalveluiden saatavuuteen ja kulttuurin piirissä tapahtuvaan harrastustoimintaan.

Kunta työnantajana

Kuten viimeaikaiset kuntasektoria koskevat tapahtumat osoittavat, juuri kuntasektorilla työnantaja käyttää härskesti mitä kovinta ja oikeistolaisinta työnantajapolitiikkaa. Siitä ovat seurauksena työntekijöiden vähentämiset, irtisanomiset, pätäkä- ja osa-aikatyön lähes järjestelmällinen käyttö sekä naisvaltaisten alojen alipalkkaus. Tämä työnantajapolitiikka on seurasta harjoitetusta politiikasta, jossa politiikan raamit saadaan Brysselistä ja politiikan sisältö työnantajien ja suurpääoman esikunnista.

Juuri siksi tämä oikeistolaisen politiikan keskittymä on murettava. Sen voi kansa tehdä vaalien yhteydessä äänestämällä tulevissa kunnallisvaaleissa ja seuraavissa eduskuntavaaleissa tätä politiikkaa suosivia valtuutettuja vastaan.

Koko maa on pidettävä asuttuna

Väen pakkautuminen Helsingin seudulle merkitsee vain sitä, että nykypolitiikassa aluepolitiikka on täysin epäonnistunut. Se merkitsee sitä, että vastaavasti Suomi maaseutuilla autioituu, joskin melkoinen osa Helsingin väestökasvusta johtuu myös ulkomaisesta siirtolaisuudesta. Suomi on pinta-alaltaan laaja maa.

Yhteiskuntamme toimivuuden ja elintarvikehuollon kannalta on aivan välttämätöntä, että maa pidetään kokonaan asuttuna. Tämä merkitsee julkisen tieverkon ja koko infrastruktuurin ylläpitämistä tavalla, joka nielee julkisia varoja monia muita Euroopan maita enemmän. Viimeaikaiset yksityistämistoimenpiteet, ovat kuitenkin johtaneet siihen, että energiahuolto (sähköhuolto) on lähes kokonaan yksityistetty ja toistaan ovat erotetut sähkön tuotanto ja sähkön siirto erillisiksi yhtiöikseen. Maassamme on alueita, joissa sähkön siirto maksaa huomattavasti enemmän kuin itse sähkö. Tätä perustellaan sillä, että syrjäisemmillä seuduilla sähkön siirto maksaa taajemmin asuttuja seutuja enemmän. Fyysisistä seikoista johtuen sähkön hinnan voi kuluttaja kilpailuttaa eri yhtiöillä, mutta tietenkään sähkön siirtoa ei voida kilpailuttaa. Tällainen käytäntö ei ole mitenkään linjassa alueellista tasa-arvoa esittävän vastuun kanssa eikä sen kanssa, että koko maa tulee pitää asuttuna. Siksi STP esittää, että maahamme perustetaan yksi julkinen sähkö- ja sähkön siirto- ja vastaava energiyhtiö. Energian siirtokustannusten ja energian hinnan tulee muodostua koko maassa sellaiseksi, että ne ovat oikeudenmukaisia kaikkia asukkaita kohtaan.

Lisäksi koko maan asuttavuuden kannalta tulee ottaa huomioon kunnallisten maatalouspalveluiden säilyminen vireissä maatalouskun-

nissa, terveyspalveluiden ja erikoisterveyshoidon palveluiden turvaaminen sekä nuoriso- ja liikuntapalveluiden rahoittaminen ja kehittäminen.

Vallan keskittämisestä ja väärinkäytöstä kansalaisvaikuttamiseen Tavalliset kuntalaiset joutuvat kohtaamaan kunnan tekemät päätökset ilman mahdollisuuksia vaikuttaa niihin suoraan. Vaalien kautta vaikuttaminen on välttämätöntä, muttei riittävää.

Keskeinen ongelma on, että vallankäyttöä ohjaavat usein rakennusliikkeiden, pankkien ja muun suurliike-elämän vaatimukset kuntalaiset syrjäyttäen.

Ratkaisuna näihin ongelmiin tulee alkaa aktiivisesti kehittää lähidemokratiaa ja alhaalta ylöspäin suuntautuvan vaikuttamisen muotoja. Pienten kuntien lakkauttaminen on vastoin lähidemokratian vahvistamista. On painavain edettävä kuntien yhteistyötä kehittämällä ja rakentaen uudenlaista lähidemokratiaa. Isommat kunnat voivat olla toimivia vasta, jos on kehitetty toimiva lähidemokratia ja kansalaiset voivat luottaa vaikutusmahdollisuksiensa turvaamiseen. Kuntaliitokset edellyttävät kuntalaisten hyväksyntää kunnallisissa kansanäänestyksissä. Kansanäänestyskäytäntöä tulee alkaa soveltaa myöskin muissa keskeisissä kunnan tulevaisuutta koskevilla ratkaisuilla.

Putinin hallinnon tulokset, 1

Kuvassa keskellä Sergei Skvortsov vierellään vaimonsa Jelena. Oikealla Aimo Minkkinen. Kuva viime vuoden tammikuulta, jolloin Skvortsov vieraili Tampereen Lenin-museossa.

Enää on vain muutamia kuukausia Venäjän uuden presidentin virkaanasettamisjuhliin. Riippumatta yhtään siitä, mitä nämä kaikki merkittävät "asianantijat" sanovat, Putinin aika-kausikäsi lähestyy loppuaan. Nyt onkin aika katsoa taaksepäin hänen politiikkansa tuloksiin.

Porvarilliset tiedotusvälineet esittelevät nyt Putinin tietynlaisena lännen vihollisena, joka on polkenut Venäjän demokratian maanrakoon. Länsimaiset toimittajat jopa myöntävät, että Putin on varmistanut Venäjälle nopean taloudellisen kasvun ja on jyrkästi nostanut venäläisten elintasoa. Muutamat merkittävistä lehdistä ovat jopa kirjoittaneet, "etteivät venäläiset ole koskaan eläneet näin hyvin".

Myös osa imperialisminvastaisesta ulkomaisesta liikkeestä ja jopa osa kommunistisista puolueista luottavat näihin asioihin ja mainitsevat Putinin eräänlaisena "venäläisenä Chavezina". Hän taistelee USA:n imperialismia

vastaan he sanovat, ja Venäjällä Putin abdisteele suuria kapitalisteja ja pääsee voitolle köyhyydestä. Ja vaikka hän leikkaakin demokratiaa, sen syynä on vain taistelu "imperialismin viidettä kolonnan" vastaan, mitä ei sovi kieltää.

Kuinka asiat tosiasiaa ovat? Lähtekäämme ulkopolitiikasta. Kyllä, Putinin puheet ovat anti-imperialistisia, mutta todelliset teot eivät sitä osoita. Huolimatta siitä, että läntinen propaganda itsepainavasti varoittelee Putinia halusta palauttaa Neuvostoliiton (joka hän tosin on jatkuvasti kiistänyt), hänen hallintokaudellaan Venäjän suhteet entisiin Neuvostoliiton osavaltioihin ovat absoluuttisesti huonontuneet ja nämä ovat alkaneet katsella Atlantin toiselle puolelle. Suurin vaurio tehtiin suhteissa Valko-Venäjään, jonka kanssa liittosopimus olisi asianmukaisessa ajassa voinut sopia. Se oli allekirjoitusta valta. Pelätessään, että Valko-Venäjän kansalaiset olisivatkin valinneet Aleksandr Lukashenkon koko uuden valtioliiton johtoon, Putin

on jäädyttänyt tämän prosessin. Lisäksi hän on osallistunut avoimen vihamielisiin toimiin nostamalla sopimusten vastaisesti Valko-Venäjälle toimitetun kaasun hintaa. Eikä olekaan ihme, että kun hän viime vuoden lopulla lähestyi Lukashenkoa valtioliiton muodostamiseksi, mutta kuitenkin ehdolla, että Putinista tulee valtioliiton päämies, hän sai ehdottoman kielteisen vastauksen. Myös läntisten tietolähteiden mukaan Venäjän ulkopolitiikassa on ollut myönnetyksiä myönnetyksien perään. Meidän tulee muistaa sotilastukikohtiemme purkamisen Kuubassa (josta Fidel Castro sai tiedon sanomalehdistä) ja Vietnamin, USA:n joukkojen majoittuminen entisen Neuvostoliiton Keski-Aasian maihin (Putin on suostutellut näiden maiden presidenttejä suostumaan USA:n joukkojen tuloon), hyväksyminen sille, että Baltian maat liittyvät Natoon jne. Tällainen lista on hyvin pitkä. Venäjän ulkopoliittisten asemien heikentämiseksi Putin teki kenties paljon enemmän kuin Jeltsin.

Mutta ehkä viime vuosina jotain on muuttunut – erityisesti Putinin hyvin tunnetun "Münchenin puheen" jälkeen. Todella, jos jokin on muuttunut, niin se on viimekädessä sanat. Viime vuonna Putin tuki YK:n sanktioita Pohjois-Koreaa vastaan, allekirjoitti sopimuksen, jossa sallittiin Nato-joukkojen asettuminen Venäjän alueelle jne. Tänä vuonna hän on jo ehtinyt lähettää kirjeen Japanin pääministerille, jossa esitettiin uusia neuvotteluja Venäjään kuuluvien Kurilien saarten siirtämisestä Japanin haltuun. Helmikuun lopulla ilmoitettiin, että Venäjä kieltäytyi jatkamasta kahden tutka-asemansa ylläpitoa Ukrainassa vaikka Ukraina olisi ollut valmis niiden jatkamiseen. Näiden asemien tehtävänä oli varoittaa Venäjää ydinasehyökkäyksistä. On myös tarpeen muistaa ehdotus Venäjän joukkojen viemisestä Afganistaniin. Jos siis analysoidaan Putinin "taistelua" USA:n Itä-Eurooppaan kaavailmia ohjusrjortunta-asemia vastaan, se muistuttaa enemmänkin antautumista.

Mitä hän on tarjonnut USA:lle? Itä-Euroopan sijasta torjuntaohjosten sijoituspaikoiksi Azerbaidžania, joka on entinen neuvostotasavalta, ja Venäjää, Leningradin lähellä olevaa uusinta tutka-asemaa. Ehkä juuri tästä syystä sopimus Nato-joukkojen sallimisesta Venäjän alueella ratifioitiin niin nopeasti. Tämä on aika outo tapa käydä anti-imperialistista taistelua: jos vihollinen haluaa mennä naapurin anna mieluummin sille oma talosi! Jos USA hyväksyy Putinin tarjouksen, se on ensimmäinen kerta historiassa kun USA pystyy sijoittamaan joukkojaan Venäjälle – ja vieläpä laillisin perustein!

Niinpä, julkisuudessa hän sanoo yhtä, mutta todellisuudessa toimii aivan toisin. Se ei voikaan olla toisin, koska Venäjän eliitti ei vain pidä rahojaan läntisissä pankeissa, vaan usein myös heidän perheensä elävät siellä. Lisäksi Venäjän ulkopoliittikkaa harjoitetaan äärimmäisen ristiriitaisesti

ja epäohdonmukaisesti. Haluan tässä esittää vain yhden esimerkin. Kun venäläisten upseerien pidätys Georgiassa aiheutti konfliktin, Venäjä vastasi ensin... että Venäjä kiihdyttää joukkojensa poistamista Georgiasta, ja sitten vielä jotain aivan odottamatonta. Tavallisesti taloudelliset sanktiot tulevat sen jälkeen, kun omia vaatimuksia ei saavuteta, mutta nyt Venäjän päättäjät tekivät ensimmäistä kertaa maailmanhistoriassa, että he luopuivat vaatimuksesta ennen kuin niitä oli otettu kantaa. Kaikki maailman analyytikot löivät päänsä yhteen, miksi Kremlin päättäjät näin toimivat, mutta selitys on yksinkertainen: se oli "kuninkaallinen" mieloikka.

Mitä lopulta jää äänekkäiden mutta tyhjen fraasien taakse. Kosovon "itsenäisyyden" kieltäminen. Mutta juuri Putinin aikana Venäjän joukot vedettiin pois Kosovosta. Iranilla on ehkä mahdollisuus hankkia Ydinaseita, entä asee Venezuelalle ja Syyrialle? Lopulta tässä ei ole kysymys muusta kuin puhtaista taloudellisista syistä. Putinin ryhmittymän haluista saada taloudelliset voitot itselleen. Samat syyt pätevät taloudellisiin sanktioissa kohdistuen Ukrainaan, Moldovaan ja Valko-Venäjään. Kaikkien näiden ihmisten tavoitteissa ovat etusijalla henkilökohtaiset edut, ei Venäjän etu. Eräs poliittikan tutkija totei, että Putin on luonneeltaan, ei poliitikko vaan finanssimees.

Sergey Skvortsov
NKP:n ensimmäinen sihteeri
Jatkuu seuraavassa numerossa
Käännös Reijo Katajaranta

Jatkuu seuraavassa numerossa

Venezuelan Yhdistyneen Sosialistisen Puolueen (PSUV) poliittisesta asiakirjasta

Venezuelalaiset ammattiliitot juhlimassa Venezuelan Yhdistyneen Sosialistisen Puolueen perustamista.

Presidentti Hugo Chávez ehdotti 15.12.2006 maansa vallankumouksellisten voimien yhdistämisen välineeksi ja sosialismin rakennustyötä varten Venezuelan Yhdistyneen Sosialistisen Puolueen (PSUV) perustamista. Puolueen varsinainen perustamiskokous pidettiin 2.11.2007.

PSUV julkaisti 23.1.2008 väliaikaisen johtonsa laatiman puolueohjelmaluonnoksen ja poliittisen asiakirjansa. Puoluekokous valitsi 23.2.2008 pidetyssä puoluekokouksessa puheenjohtajakseen **Hugo Chávez Friasinin**.

Kokoukseen osallistui 1 861 valtuutettua. He olivat puheenjohtajan valinnasta yksimielisiä. Puolueen muu johtajisto valitaan jäsenäänestyksessä 8.-9.3.2008. Poliittisessa asiakirjassa PSUV:sta käytetään nimitystä Venezuelan Sosialistisen Vallankumouksen Bolivaarinen Puolue. Sosialismin rakentamisessa puolue painottaa koko ihmiskunnan historian humanitaarista perintöä, bolivarianismia, kertynyttä sosialismin rakentamisen kansainvälistä kokemusta sekä Venezuelan omia kansallisia erityispiirteitä.

Poliittisen asiakirjan sisällöstä

Ihmiskunta on törmännyt 21. vuosisadan alussa historiansa vaarallimpaan tienhaaraan. Kapitalismi, imperialistisessa vaiheessaan, on saavuttanut rajansa. Planeetalla vallitseva yhteiskunnallis-taloudellinen järjestelmä on salpautumassa ja se uhkaa räjähtää. Tämä järjetön tuotantomalli, joka perustuu valtioiden, yhteiskuntaluokkien ja yksilöiden riistoon sekä luonnon tuhoamiseen, pistää maailman talouden imperialistiset kesukset keskenään villiin kilpataistoon maailman markkinoiden hallinnasta.

Ensinnäkin imperialistisen kilpailun logiikka ja toiseksi sen välttämättömyys löytää sijoitusmuotoja valtaville pääomamassoille etenkin asevoimien ja teknologian tasolla toisin kuin II maailmansodan aikana, tämä sota ei rajoitu ihmisten, tavaroiden ja raaka-ainesten tuhoamiseen, jotta niitä voitaisiin jälleen tuottaa ja

myydä. Tämä sota lopettaa kaiken muotoisen elämän maapallolla.

USA:n ja pienempien valtojen Irakin miehityksen aikana suorittamat julmuudet ovat vain pahaenteinen esipuhe sille, mitä ihmiskunnalla on odotettavissa, jos se ei kykene pistämään jarruja tälle kuoleman dynamiikalle. Imperialismin pysäyttäminen ja sodan estäminen ovat siksi kansojen tärkein tavoite.

Neuvostoliiton romahtaessa 1990-luvun alussa tulvaporit, jotka estivät ennen pääomaa helpottamasta kriisistä, murtuivat ja veivät kaiken mennessään. Tapahtuneen jälkeen kapitalistisen järjestelmän ylläpitämisen bruttaali maksaminen on lannettanut tuhansien miljoonien ihmisten harteille. Kapitalistiset kriisit imperialistisissa keskuksissa ovat kasvattaneet huimasti kurjuutta III maailmassa. Vaurauden keskittyminen harvojen käsiin on aiheuttanut rakkaita, kärsimystä, nälkää ja kuolemaa ihmiskunnan enemmistölle. Käsittelemme myös imperialististen maiden omat kansat. Köyhyyden lisääntyminen on toinen puoli kriisistä, joka uhkaa elämää maapallolla.

Köyhyyden voittaminen

Köyhyyden lopettaminen, syrjäytymisen estäminen ja satojen miljoonien ihmisten epäinhimillisen kohtelun poistaminen on toinen tavoite, joka ei ole erottettavissa edellisestä päämäärästä.

Samaan aikaan maailman historiassa Venezuelan kokemuksissa on näytetty selkeimmin toteen se, että sosialismi on maailman ainoa järkevä, välttämätön ja mahdollinen kehityssuunta tässä ihmiskunnan risteyskohdassa. Kapitalismin ollessa imperialistisessa kriisissään köyhyyden päättymisen on vielä kaukana. Sähän päänavastoin vain lisää kurjuutta joka päivä järkevillä kehityksellään.

Johtopäätös on selvä: Köyhyyden lopettamiseksi on välttämätöntä antaa valta köyhille ja rakentaa sosialismi. Sodan estämiseksi on välttämätöntä lakkauttaa imperialismi.

Internationalismin välttämättömyys

Venezuelan bolivaarinen vallankumous on asettanut itsensä tämän taistelun etujoukoksi. Se on heijas-

tunut meidän kansallisten rajojemme sisäältä koko maailmaan. Bolivaarinen ihanne –Latinalaisen Amerikan internationalismi – nostettiin 200 vuotta sitten eteläisen Rio Bravon lippuun: itsenäisyys, täysvaltaisuus ja pyrkiminen kansan suurimpaan mahdolliseen onnellisuuteen. Internationalismi syntyy uudelleen sosialistisen vallankumouksen kautta Venezuelassa. Tämä merkitsee näköpiiriä elämälle, rauhalluudelle, demokratialle ja kaikkien onnellisuudelle muuntamalla merkittävälle tuhansille miljoonille ihmisluonnolle Amerikassa ja muualla maailmassa.

Venezuela ei ole hyökkäysten, salaliittojen ja USA:n sotapuuhien uhri ainoastaan oljyvarojensa vuoksi, joita aineet teollisuusvaltiot ovat aina kaivanneet, vaan koska bolivaarinen vallankumous näyttää esimerkkiä maailmalle kapitalistisen kriisin ratkaisusta.

Yhtenäisyys

Bolivaarinen vallankumouksen ollessa valttavan haasteen edessä se tarvitsee koittuakseen kaikkien hyväksi, lujittuakseen ja tullaakseen tehokkaimmin julki Venezuelan koko kansan yhtenäisyyttä. Sen on toimitettava kiinteästi Latinalaisen Amerikan ja Karibian yhdistymisen puolesta. Sen on liitettävä yhteen Etelän kansojen ja koko maailman kansojen kanssa luodakseen vastavoiman imperialismin neutralisoimiseksi ja lyömiseksi.

Venezuelan Sosialistisen Vallankumouksen Bolivaarinen Puolue (PSUV) on väline näiden historian asettamien strategisten tehtävien suorittamiseksi. Tällä kertaa se tapahtuu sosialismin lipun alla. Puolue on poliittinen instrumentti vallankumouksellisten ja sosialististen tehtävien suorittamiseksi kapitalismin uhrien puolesta Venezuelassa. Suuren enemmistön yhteiskunnallinen ja poliittinen yksimielisyys mahdollistaa bolivaarisen vallankumouksen toteuttamista itselleen asettamansa tehtävät, joita ovat koulutus, terveydenhuolto, asuminen, työpaikka ja hyvinvointi. PSUV valmisteleekin kansaa kokonaisuudessaan liittoutumaan kansallisten asevoimien kanssa etujoukoksi, joka kykenee puolustamaan meidän itenäisyyttämme kohdatessamme maahan tunkeutumisen uhan ja väkivallan, joita imperialismi käyttää viimeisenä voimavaranaan estääkseen

vallankumouksen edistymisen.

PSUV on syntynyt bolivaarisen vallankumouksen vaikutuksesta, Venezuelan kansan tahdon ja sen johtajuuden vuoksi. Se on vallankumouksen tuote, joka yhdistää kansan enemmistön. Vallankumous esittää korkeimmat arvot moniarvoisuudelle ja –kasvoiselle yhtenäisyydelle, joka perustuu laajaan kirjoon erilaisia etnisiä, poliittisia ja ideologisia katsomuksia.

Suora osallistuminen

PSUV edellyttää kaupunkien ja maaseudun työläisten, talonpoikien, sivistyneistön, taiteilijoiden, kotiäitien, pienyrittäjien ja –kauppiainien täysivaltaista ja demokraattista osallistumista puolueen kaikkien elimien muodostamiseen, keskusteluun ja päätöksentekoon, ohjelman ja strategian suunnitteluun ja johdon valintaan.

Puolue syntyi bolivaarisen hallituksen ja presidentti Hugo Chávezin aloitteesta, siitäkään huolimatta se ei ole maan hallitus. Se on hallituksen tavoitteiden valvoja, joka kontrolloi sen tavoitteiden toteutumista. Tällä hetkellä puolueen konsepti kansalliseen ja kansainväliseen politiikkaan on se, että puolue hyväksyy vallankumouksen ”viisi moottoria” (presidentin vallan vahvistaminen; perustuslain uudistaminen; maankattava valituskampanja; yhteiskunnallisen, taloudellisen ja poliittisen vallan jako ja yhteisöllisen vallan kasvattaminen, ML) ja seitsemän strategista toimintalinjasta, jotka yhdistyvät puolueen ohjelmassa, strategiassa ja taktiikassa. Yhdyssiteenä hallituksen ja puolueen välillä toimii Commandante Chávez

Voittakaamme sirpaloitumisen ja anarkian

Symbioosin – dialektisen vuorovaikutuksen – jonka mukaan puolue toimii samanaikaisesti kahdella tavalla sekä voimansiirron hihnana että johtavana moottorina, täytyy aineellista välittömästi puolueessa ja voittoa kaikki mielikuvat abstraktista itsehallinnosta, hallituksesta ja yhteiskunnallisista liikkeistä.

PSUV rakentaa yksimielisyyttä, joka perustuu moniarvoisuuteen. Huomioimalla sosialismin rakentamisen suuren tavoitteen puolue käsittelee sille esitettyjä kaikenlaisia taktisia ja ohjelmallisia ehdotuksia, konkreettisia tehtäviä sekä päätöksiä, jotta se saavuttaisi yhteisymmärryksen kaikkien bolivaarista vallankumousta tukevien voimien keskuudessa.

Simon Rodriguezin maksimiin mukaan ”me keksimme tai teemme virheen”. 21. vuosisadan sosialismi, jonka puolesta puolue taistelee, on alkuiperäistä, se omaa ja luovaa sekä syvästi kollektiivista vallan käyttöä. Puolue ponnistelee koulutukseen itsensä ja muut omaksumaan sen inhimillisen kokemuksen, joka on kertynyt meidän kaukaisille esillemme Amerikan intiaaneille ja alkukristityille sekä 20. vuosisadalla Neuvostoliitolle, Itä-Euroopalle, Kiinalle, Pohjois-Korealle, Vietnamille ja Kuuballe. 21. vuosisadan

sosialismi tulee olemaan Venezuelan kansan oman tahdon ja luovan käytännön seurausta.

Uskonnon merkitys bolivaariseen vallankumoukseen

Venezuelalaisista 96 % kuuluu katoliseen kirkkoon, joten ei ole kovin merkittävää tai ihmeellistä, että vapautuksen teologialla ja katolilaisuudella on oma vaikutuksensa poliittiseen PSUV:n poliittisen asiakirjan sisältöön.

Asiakirjassa todetaan, että ”kenenkään ei tarvitse olla uskovaanin ymmärtääkseen peruseriaatteen, että Kristus taistelee ihmisten välisen oikeudenmukaisuuden, samanvertaisuuden, humanisuuden ja veljeyden puolesta. Sinun ei pidä sortaa köyhiä ja vähäosaisia työläisiä. Ole heille veli tai ulkomaalainen, joka elää sinun kaupunkisi mailla. Suren, jos rakennat talosi ilman oikeutta ja huoneesi ilman oikeudenmukaisuutta, elät ilman lähimmäisesi vapautta ja maksamatta hänelle palkkaa hänen työstään. Kukaan ei voi palvella kahta isäntää, koska toista hän inhoaa ja toista rakastaa. Sinä et voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa. Siunattu ovat köyhät, koska heidän on taivaisten valtakunta. Siunattu ovat he, jotka ovat nälkäisiä ja janoisia oikeudenmukaisuudelle, koska he karautuvat. Siunattu ovat armeijat, koska he saavat laupeuden.”

Asiakirjassa todetaan myös, että kenenkään ei tarvitse myöskään olla ateisti ymmärtääkseen Marxin teollisia analyyseja. Asiakirjassa siteerataan Marxin ”vierautuneen työn –käsitteä”: ”Kapitalistisessa järjestelmässä työ on työläiselle ulkonaista, ulkopuolista, ts. se kuuluu hänen olemukseensa – näin ollen hän ei myönnä itseään työssään, vaan kieltää, ei tunne itseään työssään onnelliseksi vaan onnettomaksi, ei kehitä siinä mitään vapaata fyysistä tai henkistä energiaa, vaan räikkää ruumistaan ja vahingoittaa mieltään. Tästä syystä työläinen tuntee vasta työn ulkopuolella olevansa oma itsensä ja työssä olevansa itsensä ulkopuolella. Hän tuntee olonsa vapaaksi, kun ei tee työtä, ja kun hän tekee työtä, hän ei tunne oloaan vapaaksi.

Se ei ole siis tarpeen tyydytystä työssä, vaan se on vain väline työn ulkopuolella olevien tarpeiden tyydyttämiseksi. Ulkonainen työ, työpuolinen työ, se työ jossa ihminen vieroittuu, on itsensä uhraamista, kieltäytymistä... se ei ole hänen omaansa, vaan toisen työtä, että se ei kuulu hänelle, että hän ei tässä työssä kuulu itselleen, vaan toiselle.” (Karl Marx, taloudellisen-filosofiset käsikirjoitukset 1844, Edistys, suomennos: Antero Tiisanen)

Lopuksi

”Puolustaa itsenäisyyttä on sama asia kuin puolustaa bolivaarista sosialistista vallankumousta.”

Matti Laitinen

Lähde:

www.venezuelanalysis.com

Käynti Korean suurlähetystössä

Yhteiskuvassa keskellä KDKT:n uusi Pohjoismaiden suurlähettiläs Ri Hui Chol. Hänen vierellään vasemmalla Antti Siika-aho ja oikealla pitkäaikainen Korea-aktivisti Pekka Rantala.

Suomalainen 12-hengen ystävyysvaltuuskunta vieraili Korean Demokraattisen Kansantasavallan Tukholman suurlähetystössä 11.04. Tilaisuudella juhlistettiin Presidentti Kim Il Sungin syntymän 96-vuotismuistoa ja tavattiin Pohjoismaiden uusi suurlähettiläs Ri Hui Chol, joka siirtyi uuteen tehtäväänsä KDKT:n Serbian suurlähettilään tehtävistä.

Aiemmin viisi vuotta lähettiläänä toiminut ja Kansan äänenkin julkaisujärjestöille tutuksi tullut lähettiläs Jon In Chan siirtyi jokin aika sitten takaisin Pyongyangiin.

Seurueeseen osallistuneet Suomi-

Korea-seuran, Kommunistien Liiton ja Suomen Juche-aatteen opinto-yhdistyksen edustajat kävivät keskustelua ystävällisessä ilmapiirissä uuden lähettilään ja henkilökunnan kanssa. Erikoisuutena mainittakoon, että viime vuodesta Suomen asioita on hoitanut toveri Choe Yong Gil, joka on opiskellut suomea ja jonka kielitaitoa vieraat hieman leikillääänkin yrittivät palauttaa hänen mieleensä. Vierailun aikana matkalle osallistuneet järjestöt myös allekirjoittivat yhteisen onniteluseriä Korean Työväenpuolueen Pääsihteerille Kim Jong Iille. Lähetystössä keskusteltiin useista ajankohtaisista aiheista ja suurlähettiläs teki katsauksen etenkin USA:n ja KDKT:n välisten suhteiden tämänhetkiseen tilanteeseen, joka on

hiukan parantunut viime vuonna solmitun ydinsopimuksen myötä. Lähettiläs totesi kuitenkin, että niin kauan kuin amerikkalaiset miehittävät toimivat Etelä-Koreassa, ei niemiin jälleenyhdistäminen voi olla mahdollista.

Seminaari Helsingissä

Lauantaina 12. huhtikuuta järjestettiin Helsingissä Hermannin kerhotalolla seminaari Presidentti Kim Il Sungin syntymäpäivän kunniaksi. Suomi-Korea-seuran järjestämässä tilaisuudessa käsiteltiin myös muita ajankohtaisia aiheita. Alustuksissa kerrottiin Presidentti Kim Il Sungin työstä koreoiden riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen puolesta (Antti Siika-aho, KDKT:n

tämänhetkisestä elintarvikekilanteesta ja sen tulevaisuudennäkymistä (Juha Kieksi) sekä KDKT:ssa olevista erikoistalousalueista, Koreoiden välisestä rautatieyhteydestä ja taloudesta laajemminkin (Esko H. Koskinen). 20-päinen yleisö esitti monia kysymyksiä ja huomioita alustajille ja keskustelua käytiin vilkkaasti.

Erityisesti paikalla olleet nuoret ottivat osaa ahkerasti keskusteluun ja seminaarin yhteydessä esillä ollut pienimuotoinen kirja- ja postimerkinmyynti kiinnosti seminaarin osanottajia.

Antti Siika-aho

Todelliset boikotoitavat

Sosialistisen Kiinan nousu taloudelliseksi ja sotilaalliseksi voimaksi Aasiassa on saanut Washingtonin sotahaukat hermostumaan. Lähestyvien olympiakisojen tuoman lisäarvon saattoikin odottaa tuottavan CIA:n taholta joitain provokaatioita. Näinhän tapahtuikin Tiibetissä. Mellakoita yllytettiin, rahoitettiin ja ohjailtiin. Samanaikaisesti lännen propagandamyllyt alkoivat vuodattaa krokotiilinkyyneleitä Kiinan ihmisoikeustilanteen johdosta.

Ranskan presidentti jolla eräitten suomalaispäättäjien tapaan ovat aivot valahtaneet jalkoväliin jopa uhkailee Kiinaa- ellette tee näin tai näin en saavu kisojen avajaisiin. Varmaankin avajaiset onnistuvat erittäin hyvin ilman Ranskan presidentin läsnäoloa.

Jos jotain pitää boikotoida niin estettäköön Yhdysvaltain, Englannin ja Israelin osallistuminen olympiakisoihin. Nämä kolme maata ovat vuosikymmenten ajan syyllistyneet raskeisiin sota- ja ihmisoikeusrikkeisiin

ja tekevät sitä parhaillaankin.

Olympiakisojen pitää olla kansojen välisen ystävyyden juhla, urheiljoitten ja nuorison juhla. Kuinka irakilaisia ja afganistanilaisia tappavat jenkit ja britit sekä gazalaisia nälällä tappavat israelilaiset kehtaavatkin tulla rauhan juhlaan, sitä ihmettelen kovasti.

Suurinta meteliä ihmisoikeuksista pitävät ne jotka vähiten niitä noudattavat. Ei ainakaan valtio jonka asukkaista 2,4 miljoonaa on vankiloissa voi antaa ihmisoikeusneuvoja maailmalle. Jos G.W.Bush olisi pienemmän valtion päämies hänet olisi jo aikoja sitten toimitettu Haagin sotarikostuomioistuimeen. Bush on tämän aikakauden verisin sotarikollinen. Halveksi niitä suomalaisia lännessuolijoita jotka ovat huolissaan kun Suomen johtoa ei ole kutsuttu Valkoiseen Talo.

Käärmeen pesästä kannattaa pysytellä kaukana.

Reino Welling,
Jämsänkoski

Kim Il Sungin klassinen teos Koreoiden jälleenyhdistämisestä: Koko kansakunnan suureen yhtenäisyyteen pohjautuva 10-kohtainen ohjelma maan jälleenyhdistämiseksi. Teosta saatavilla Suomen Juche-aatteen yhdistykseltä.

KDKT:n naisten jääkiekkjoukkue Vierumäellä

KDKT:n naisten jääkiekkjoukkueen jäseniä yhteiskuvassa. Kuvan keskellä lipun takana tirkistelee toimittajamme Antti Siika-aho. Takarivillä taas hymyilee Itävallan joukkueeseen kuulunut huoltomies, joka oli innokas Pohjois-Korea-aktivisti.

Vierumäen urheiluopistolla järjestettiin 25.-30.3. naisten jääkiekon 2. divisioonan MM-kilpailut. Jääkiekossa maat jaetaan eritasoisin sarjoihin, pääsarjaan sekä 1., 2. ja 3 divisioonan sarjoihin. Parhaat maat kuten Kanada, USA, Venäjä, Ruotsi, Suomi, Sveitsi ja Kiina pelaavat pääsarjassa. Näihin 2. divisioonan kisoihin

Vierumäellä osallistuivat Pohjois-Korean joukkueen lisäksi joukkueet Australiasta, Tanskasta, Itävaltasta, Hollannista ja Italiasta.

Korean joukkue sai suurta kiinnostusta osakseen. Epäiltiin, osataanko Pohjois-Koreassa pelata jääkiekkoa? Miltä sen peli näyttää? Paikalla oli mm. TV-toimittaja Ruotsin televisiosta vain Korean joukkueen tähden.

Kansan ääni-lehti pääsi seuramaan Korean ja Hollannin välistä otelua. Yleisvaikutelma korealaisten pelistä oli, että he olivat erinomaisia luistelijoita, taitavia mailankäsiteljiä, myös puolustuspeli toimi hyvin ja hyökkäyksiin lähdöt ja avaukset olivat nopeita. Sensijaan hyökkäyspäässä heillä oli toivomisen varaa. Yritettiin kukin vuoron perään yksin eikä ketjutovereita tahtonut löytyä. Kiekottomat pelaajat eivät osanneet etsiä vapaisiin paikkoihin. Tästä huolimatta Pohjois-Korea voitti ottelunsa puhtaasti 4-0.

Turnauksessa KDKT:n joukkue sijoittui kolmanneksi voitettuaan Italian, Hollannin ja Australian mutta hävittyään Tanskalle ja Itävallelle.

Pelin jälkeen saimme haastattelun joukkueenjohtaja Ri Won Sonilta.

Miten turnaus on mielestänne mennyt?

Turnaus on lähtenyt käyntiin melko hyvin. Alussa tosin hävisimme Tanskalle 1-5 ja se meni paljolti aikaeron piikkiin. Olimme todella väsyneitä pitkästä matkasta ja aikaerosta. Toinen ottelu meni jo paljon paremmin. Voitimme Italian 6-1. Itävallelle taas hävisimme 0-4, mutta Itävalta taitaakin olla kovin joukkue täällä. Tämän Hollanti-ottelun voitimme nyt 4-0. Alussa

saimme nopeaan tahtiin 3 maalia. Sitten tehomme hävisi, kunnes viimeisen erän loppuminuuteilla saimme jälleen puhtimme takaisin. Huomenna meillä on vielä jäljellä ottelu Australiaa vastaan, mutta luulin, että sen pelin me voitamme. Muuten joukkueemme on viihtynyt Vierumäellä erinomaisesti. Ruoka kuitenkin on hyvin erilaista kuin meillä Koreassa, kun ei ole ollut riisiä.

Paljonko teillä on jäähalleja?

Meillä on tällä hetkellä kolme jäähallia, kaksi Pjongjangissa ja yhtä Samijjonin maakunnassa sijaitsevaa remontoidaan parhaillaan.

Kuinka paljon naisjääkiekolla on harrastajia? Entä mistä ne tulevat, kouluista vai seuroista?

Meillä on n. 800 naisjääkiekkopelaajaa lähinnä puoliammattilais-tasolla, joka tarkoittaa sitä, että valtio antaa heille hyvät mahdollisuudet harrastaa lajia. He pelaavat eri urheiluseurojen, koulujen ja työpaikkojen tiimeissä.

Montako joukkuetta teillä pelaa sarjassanne?

Meillä naisten pääsarjassa pelaa kuusi joukkuetta.

Kuinka kauan naisjääkiekkoa on Koreassa harrastettu?

Naiset ovat harrastaneet jääkiekkoa jo vuodesta 1987, mutta sarjatoiminta lähti kunnolla käyntiin v. 2000 ja nyt laji on hyvässä kasvussa.

Paljonko teillä on yleisöä otteluissa?

On selvää, että jääkiekko on kuitenkin vielä pieni laji meillä, eikä saavuta suuria katsomomitoja, mutta kehitystä parempaan on.

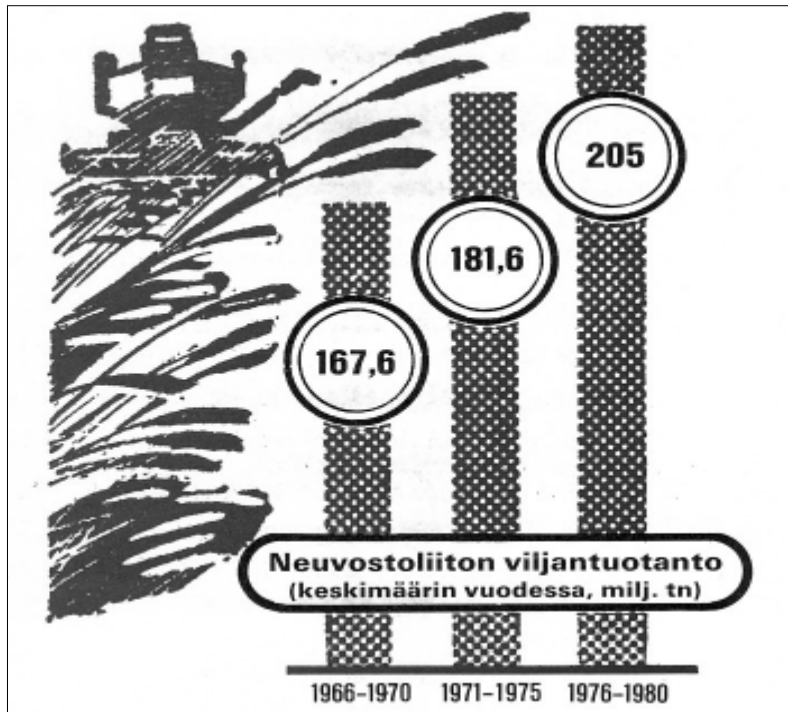
Mistä saatte mailanne ja muut varusteenne? Teettekö ne itse?

Olemme perinteisesti valmistaaneet itse varusteitamme, mutta ostimme myös niitä ulkomailta.

Lisäksi he kertoivat maansa naisjääkiekkolain olevan tulosta Pääsihteerin Kim Jong Ilin ja Korean Työväenpuolueen heihin kohdistaman huolenpidon tulosta. Pääsihteerin Kim Jong Il on sanonut, että urheilussa valtion tulee taata kaikille yhtäläiset mahdollisuudet itsensä kehittämiseen ilman, että siitä koituisi yksittäisille ihmisille liiaksi taloudellisia rasitteita.

Toimitus

Sosialismin kupla, eli miksi unelma särkyi?

Heikki Typpö tuli kansandemokraattiseen liikkeeseen 60-luvulla ja ilmeisesti paljon Ele Aleniuksen vaikutuksesta. Tässä aselmassa hän samaistui voimakkaasti silloisessa SKP:n enemmistön ja Tiedonantaja-liikkeen välisessä osapuolijaoissa enemmistöläiselle kannalle. Tämä kyllä näkyy edelleenkin hänen kirjassaan, jonka lähes 400 sivulle hän on koonnut omat käsityksensä marxilaisesta liikkeestä ja reaaliosialismin romahtamisen syistä.

Typpö on toiminut ammatissaan opettajana ja rakennusosalalla ja hänen aikaisopiskelunsa on liittynyt Tampereen Yhteiskunnalliseen korkeakouluun eli Tampereen yliopistoon.

Typpön kirjassa on paljon uusia avauksia, paljon hyvää, mutta myös paljon sellaista, johon allekirjoittanut ei voi yhtyä. Typpö arvioi oman ajattelunsa suurimmaksi ansioksi erilaisten peliteorioiden soveltamisen yhteiskunnalliseen liikkeeseen. Se ymmärtäänsi tarkoitaa lähinnä sitä, että jokainen yhteiskunnan jäsen nähdään ”pelurina”, joka muovaa omaa elämänsä tavoittelemalla viime kädessä omaa etuaan yhteiskunnan asettamissa puitteissa. Tässä itsekäessä oman edun tavoittelussa työläiset kuitenkin usein huomaavat, että se käy parhaiten yhdistämällä yksittäisten työläisten eduntavoittelua yhtenäiseksi joukkovoimaksi, joka ainoastaan lopulta turvaa heidän etunsa työväenluokan ja kapitalistien välisessä jatkuvassa luokkataistelussa.

Kirjan hyväksi anniksi koin sen alkupuolen sivut, jossa Typpö osoittaa lukeneensa marxilaisen filosofian keskeisimmät teokset, on perehtynyt dialektiikkaan ja erityisesti käsitteenmuodotukseen sekä yrittää melko onnistuneesti yhdistää erilaisia yliopistoissa luotuja sosiologisia teorioita marxilaisen teorian raameihin. Joskus 70-luvulla nämä sosiologiset teoriat manattiin maanra-

koon, koska ne nähtiin jonkinlaisiksi marxilaisuuden uhaksi sen sijaan, että olisi yritetty nivota niitä yhteen marxilaisuuden kanssa.

Toinen ansio on Typpön yritys laajentaa marxilaista teoriaa lisäämällä siihen uusia elementtejä; taloudellisen pääoman lisäksi hän ottaa mukaan käsitteet kuten kulttuuripääoma ja sosiaalinen pääoma. Nuo käsitteet ovat tosin kyllä vilahdelleet jo 90-luvun sosiologiassa. Kapitalistinen yhteiskunta uusintaa taloudellisen pääomansa kulttuuripääoman avulla, jossa hallitsevalle yläluokalle on koulutuksensa ja perinteidensä kautta aina ratkaiseva etumatka työläisperheiden lapsiin. Ratkaiseva luokkajako yhteiskunnassa tapahtuu jo koulussa, jossa oppilaat jaetaan vuohiin ja lampaisiin, hyviin ja huonoihin oppilaisiin, jota ilmiötä Typpö kuvaa osuvasti ”poroerotteluksi”.

Yhteydessä tähän kulttuuripääomaan jaetaan yhteiskunnassa lopuksi sosiaalinen pääoma, eli luodaan ja ylläpidetään yhteiskunnalliset valta- ja omistussuhteet.

Kolmas ansiokas osuus Typpön kirjassa on sen loppupuolella oleva koulutusta koskevien asioiden käsittely. Kirjoittaja on entisenä opettajana perehtynyt erityisen tarkasti koululaitoksen historiaan, mm. kansakouluun, oppikouluun ja peruskouluun sekä nykyisiin pyrkimyksiin yksityistää ja eriarvoistaa koulua luomalla kaikenlaisia eliihtikouluja ja rankkaamalla kouluja paremmuusjärjestykseen.

Sitten jokunen sana niistä kirjan asioista, joihin tämän arvostelun kirjoittaja ei voinut yhtyä. Tärkein erimielisyys nousee Typpön käsityksistä koskien Neuvostoliiton osuutta maailmanhistoriassa. Typpö tuomitsee Neuvostoliiton täysin sosialistiseksi hirmuhallinnoksi, jossa valta ja koulutus olivat keskittyneet vanhalle taarinvallan aikaiselle sivistyneistölle ja työläiset joutuneet entistä ankarampaan pakotyöhön. Typpö mukaan Neuvostoliitossa ei

ollut enempää taloudellista, kulttuurista kuin sosiaalistakaan tasa-arvoa. Typpö nimeääkin Neuvostoliiton vain ylimenokaudeksi, jossa Venäjä siirtyi pitkän siirtymäkauden aikana feodalismista kapitalismiin. Sosialismin nimikettä Typpö ei Neuvostoliitolle ja koko reaaliosialisille anna.

Stalinin kiistanalaisesta osuudesta historiassa saadaan tuskin koskaan täyttä selvyyttä. Selvää oli, että puhdistuksia ja vankileirejä oli, mutta kuinka paljon tässä tuli uhreja, nimenomaan syytöksiä uhreja, joiden vainoa ja teloituksia ei tule hyväksyä milloinkaan. Syyttömiä uhreja oli varmasti aivan liikaa. Leireille saattoi noissa sekasortoisissa oloissa joutua kaikenlaisten, jopa nimettömien ilmiöiden perusteella. Etenkin vähemmistökansallisuksia kohdeltiin kaltoin, suomalaisia, virolaisia, tataareja ym. Nämä olivat rikoksia. Myös toisen maailmansodan aikana tehtiin suuria kansansiirtoja. Niillä oli kahdenlainen tarkoitus, toisaalta siirtää siviilit pois sodan jaloista kauaksi itään, toisaalta estää vähemmistökansallisuksia liittymästä saksalaisiin. Kuitenkaan Kommunismien mustan kirjan esittelemillä kymmenien miljoonien vainotujen uhrien ja tapettujen lukumäärällä ei ole mitään tekoa todellisuuden kanssa. Vankileirejä rakennettiin sisällissodan mukaisissa oloissa ja useimmat vangit olivat aiheesta siellä pyrkineen väingitoita sosialismin rakennustyötä ja palauttamaan omat entiset etuoikeutensa. Vaikeimpana aikana 30-luvulla vankiloissa ja työleireillä oli 650 vankia sataatuhatta asukasta kohden. Kurioitteittina todettakoon, että USA:ssa on tällä hetkellä noin 2,5 miljoonaa vankia – suhteessa huomattavasti enemmän kuin Stalinin aikaisessa Neuvostoliitossa.

Jos Stalin olisi tapattanut Venäjällä 30 miljoonaa ihmistä, hänellä ei taatusti olisi nyt Venäjällä enemmistöään kannattajaa. Kaikki nuo mustat kirjat ovat viimekädessä hyökkäyksiä marxismia ja sosialismia vastaan laittaessaan yhtäläisyy-

merkin paholaiseksi nimeämänsä Stalinin ja sosialismin väliin. Mutta ihme ja kumma, jo kohta parikymmentä vuotta sitten kuopattu marxismi ja kommunismin haamu kummittelevat yhä.

Miksi suurella osalla venäläisistä on edelleenkin myönteinen käsitys Stalinista? Siksi, että hänen nimissään luotiin kaikille työpaikat, halvat asunnot, halvat elintarvikkeet, liikenneliput, sosiaaliturva, terveydenhoito, koulutus, kulttuuripalvelut jne., eli luotiin sosialismin perusta Vaikka näiden saavutusten laadussa saattoikin olla tivoimista, ne olivat kuitenkin saavutuksia, jotka Typpö unohtaa mainita. Samoin sen, että Stalinin kaudella ennätyksellisen lyhyessä ajassa köyhä ja alikehittynyt maatalousmaa muuttui 2. maailmansodasta huolimatta taiteen, tieteen ja talouden suurvallaksi. Stalinin ansioksi laskeetaan myös, että fasismi lyötiin toisessa maailmansodassa, Suuressa Isänmaallisessa sodassa. Vaikka sodan uhrien määrät olivat kauheat, Stalinin merkitystä ylipäällikkönä ei Venäjällä ole kukaan vakavasti kyseenalaistanut.

Se Typpön käsitys, ettei kulttuuripääomaa jaettu kansalle

on aivan perusteeton. Tästä esimerkiksi kuuluisan venäläisen v. 1974 USA:han loikanneen sellistin Mstislav Rostropovitšin valittelu, kun hän parjasi Neuvostoliittoa siitä, että hänen oli pakko kierrellä selloineen joissakin Uralin takaisissa kouluissa, kun hän olisi voinut samalla aikaa tienata miljoonia dollareita lännen konserttilavoilla. Toinen loikkari, Sibeliuksen viulukilpailun v. 1980 voittanut Viktoria Mullova sen sijaan luokkansa Suomesta v. 1983 länteen jätti kuusamolaisen hotellihuoneensa vuoteelle arvokkaan Stradivariusviulunsa, koska se oli hänellä laimassa Neuvostoliiton valtiolta, eikä hän halunnut sitä varastaa.

Typpö katsoo, että Neuvostoliitto lähti väärille urille jo heti alkuunsa ja että Neuvostoliiton sosialismi oli jo teoreettisilta lähtökohdiltaan väärä. Typpö unohtaa, ettei Neuvostoliiton sosialismia kehitetty missään suojaissa laboratorioolosuhteissa, vaan äärimmäisen vihamielisen kapitalistisen maailman ympäröimänä. Typpö ei näe Neuvostoliittoa prosessina, jossa ratkaisevat virheet, olivat aivan viime vuosikymmenten tulosta ja siinä oli yhtenä syynä Neuvostoliiton tiettytömyys soveltaa uutta tietotekniikkaa ja automaatiota tuotantoon. Kysyä sopii miksi näin oli? Kyse ei ollut osaamisen puutteesta, vaan ennemminkin siitä, että uuden tekniikan käyttöönotto merkitsi ihmisvoiman syrjäyttämistä. Lännen kapitalistisissa maissa se kävi helposti, kun väkeä voitiin irtisanoa tuhansittain, jos kapitalistien edut sitä vaativat. Sosialistisessa Neuvostoliitossa sellainen ei ollut mahdollista, koska työpaikat olivat tärkeämpiä, työtä piti taata kaikille.

Typpön asenne Neuvostoliittoa ei ota huomioon, että sosialismille ei voida siirtymävaiheessa odottaa täydellisen suotuisia olosuhteita. Sosialistiselle kehitykselle siirryttään suuren yhteiskunnallisen kriisin yhteydessä muuttamalla vallankumouksellisesti yhteiskunnan tuotantosuhteet, ja niillä ihmisillä, jotka ovat saatavilla. Tässä tilanne muistuttaa hieman Marxin kirjessään Kugelmanille (Marx, Engels: Kirjeet

138, 17.4.1871) antamaa evästä. Kysymys oli tuolloin suhtautumisesta Pariisin kommuuniin. Kugelman oli esittänyt, että Pariisin kommuuni oli virhe eikä siihen olisi pitänyt ollenkaan ryhtyä. Marx toteaa Kugelmanille: ”Maailmanhistoriaa olisi tietysti hyvin helppo luoda, jos ryhdytään taisteluun vain ehdoilla, että on olemassa ehdottoman otolliset mahdollisuudet”. Jos Pariisin työläiset eivät olisi ryhtyneet taisteluun: ”Työväenluokan demoralisaatio olisi ollut... paljon suurempi... Työväenluokan taistelu kapitalistiluokkaa ja sen valtiota vastaan on astunut Pariisin Kommuunin ansiosta uuteen vaiheeseen. Päätykönpä asia tällä kertaa välittömästi miten tahansa, uusi maailmanhistoriallinen merkitys omaava sillanpääasema on kuitenkin valloitettu.” Näin totesi siis Marx Pariisin kommuunista, vaikka hän ja Engels olivatkin alun perin yhtäaikaan maailmanvallankumouksen kannalla. Tämä vain muistutuksena Leninin teoriaan vallankumouksen mahdollisuudesta yhdessä maassa, jos se on imperialismin heikoin lenkki.

Kirjansa keskiosassa Typpö erittelee kokemuksiaan SKP:n ja SKDL:n hajoamisesta. Itse koin tämän osan itselleni vieraaksi, ehkä siksi, että kuuluin tuolloin Tiedonantaja-liikkeeseen. Tämän osan lukeminen tuntui välillä siltä kuin jos olisi katsellut varjonyrkkeliä tai seurannut ilmakitaran soittoa. Minusta Typpö käsittelee tässä myös käsitteitä opportunisti ja revisionismi väärin. Eivät ne sovellu puolieridän käsittelyyn. Niiden käyttö liittyy tilanteisiin, joissa kapitalistien ja työväenluokan välisessä luokkataistelussa työväenliikkeen johtajat antavat periksi kapitalisteille joko teoreettisesti tai käytännön poliittisena, viimekädessä puolustukseen omia henkilökohtaisia etujaan.

Erittäin paljon epäselviksi jäävät Typpön käsitykset tulevasta sosialismista. Siinä hänen ajatuksensa muistuttavat, kuten Ele Aleniuksellakin, paluuta entiseen utopistiseen sosialismiin. Tämä näkyy siinä, että hyviä tavoitteita on paljon, mutta niiden toteuttamisen keinot ovat kutaria ja puutteellisia. Typpö esim. kuvittelee, että tulevaisuuden sosialismi kasvaa eräänlaisen ”itseliikunnan” tuloksesta, kunhan kaikki ihmiset saavat ensin yhtäläisen osan maailman kulttuuriperinnöstä. Tässä näkökulma kuitenkin kääntyy itseään vastaan. Tasa-arvoinen koulutus on luokkataistelukykyä; eivät kapitalistit sellaiseen suostu niin kuin Typpö itsekin kirjassaan jo oli aikaisemmin todennut. Myöskään mihinkään itseliikuntaan en usko. Työväenliikkeessä on aina osattava tehdä marxilaisia tilanneanalyyskejä ja niihin perustuvia päätöksiä. Jos ei näin ole, työväenliike on menettänyt pelin jo alkuunsa.

Näkemyks Typpön kirjasta on kuitenkin vain allekirjoittaneen näkemys. Olisi suotavaa, että mahdollisimman monet lukisivat kirjan ja muodostaisivat siitä oma mielipiteensä. Kirjaa on saatavissa 5 euron hintaan Heikki Typpöltä itseltään ja Heikki Männiköltä (050-5941312) sekä Kansan äänen kirppäripöydältä Valterilta.

Reijo Katajaranta

Masennuksen mentävä musta aukko

Edvard Munchin taulu "Huuto" on eräs kaikkein merkittävimpiä taideteoksia, jotka kuvaavat ihmisen mielenterveyden pettämistä. Se on täydellinen umpikuja, jossa valoa ei näy mistään.

Kaikkihan me toki tiedämme, että mielenterveyden häiriöistä ja ongelmista kärsivät ihmiset eristäytyvät muista ihmisistä ja

syörjättyvät helposti yhteiskunnasta. Sairastumisen myötä heidän sosiaaliset taitonsa hupenevat. Heidän on usein vaikea huolehtia itsestään ja puolustaa itseään. Jopa normaalin arjen pyörittäminen kuten omasta ja kodin hygieniasta huolehtiminen, oman maksuliikenteen hoito ja työssä käymisen saattavat osoittautua ylivoimaisiksi.

Yksinäisyys, asumiseen liittyvät ongelmat ja taloudellinen turvattu-
muus ovat myös tunnusomaisia piirteitä tälle yhä kasvavalle ihmisryhmälle.

Kenellekään ei liene salaisuus, että mielenterveyden häiriö on edelleen yleisin työkyvyttömyyseläkkeelle joutumisen/pääsemisen syy. Vuonna 2006 Suomessa piti majaan 256 300 työkyvyttömyyseläkkeensaajaa. Heistä 44 %

oli eläkkeellä mielenterveydellisistä syistä. Ilmiö ei ole kuitenkaan uusi. Masennusdiagnoosilla myönnettyjen työkyvyttömyyseläkkeiden määrä kaksinkertaistui jo 1990-luvulla samaan aikaan, kun työkyvyttömyyseläkkeiden kokonaismäärä vähentyi. Voidaan pohtia, minkälaisen koron maamme kansalaiset saavat maksaa 90-luvun pankkikriisistä ja toinen toistaan seuraavista sosiaali- ja terveydenhuollon säästöohjelmista.

Vuonna 2006 mielenterveyden häiriöiden vuoksi sai 61 100 ihmistä toimeentulonsa sairauspäivärahasta. Heistä yli puolet poti masennusta. Depression vuoksi myönnetty sairauspäiväraha-
audet ovat lisääntyneet v. 2000 33 % (miehet 25 % ja naiset 38 %). Eläketurvakeskuksen laatimien tuoreiden tilastojen mukaan v. 2007 runsaat 4 000 suomalaista joutuivat masennuksen vuoksi työkyvyttömyyseläkkeelle. Lukumäärä on 10 vuodessa puolitoistakertaistunut.

Jopa porvarihallituksessa istuva ministeri Liisa Hyssälä on trendikästi huolissaan siitä, että masennusperusteiset työkyvyttömyyseläkkeet ovat nousussa. Aikaa seuraavana ihmisenä hän totesikin muodikkaasti

MASTO-hankkeen korkean tason koordinaatioryhmän ensimmäisessä kokouksessa 4.3.2008 Helsingissä, että voimakkaita toimia tarvitaan: "Merkittävänä huolenaiheena työikäisen väestön pienten työssä on työntekijöiden ennakoinen eläkkeelle siirtyminen. Sairauksista erityisesti masennus uhkaa katkaista suomalaisten työuran liian varhain."

Tutkimusprofessori Raimo Raitasalo ja pääsuunnittelija Kaarlo Maaninen totesivat KELA:n julkaisemassa Sosiaalivakuutus-lehdessä 6/2007: "Suomalaiset tutkimukset osoittavat, että tällä hetkellä suuri osa masennuspotilaista on sairautta parantavan hoidon ja työkykyä kohentavan kuntoutuksen ulkopuolella. Tämä osa työvoimasta pitäisi ensi vaiheessa saada terveydenhuollon ja kuntoutuksen piiriin, jotta lisääntyvä työkyvyttömyyttä voitaisiin ehkäistä. Osoittain ongelma johtuu tarpeellisten hoito- ja tuen tukien kuntoutusmahdollisuuksien puutteesta.

Ongelman ydin on kuitenkin siinä, että mainittu prosessi – tunnistaa, arvioi ja ohjaa hoitoon ja kuntoutukseen, seuraa paranemisen ja kuntoutumisen etenemistä – ei toimi, vaan katkoksia ja viiveitä syntyy.

Nykyisin mielenterveyden häiriöiden varhainen tunnistaminen onnistuu melko hyvin, mutta sen jälkeen alkavat vaikeudet hoidon tarpeen arvioinnissa ja hoitoon sekä sitä tukevaan kuntoutukseen ohjaamisessa. Pelkät sairauslomamat ja lääkehoito eivät useinkaan ole riittäviä mielenterveyspotilaiden hoidossa ja työkyvyn palauttamisessa."

Suomen perustuslaissa mainitaan: "Julkinen vallan on turvattava, sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään, jokaiselle riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut ja edistettävä väestön terveyttä. Julkisen vallan on myös tuettava perheen ja muiden lapsen huolenpidosta vastaavien mahdollisuutta turvata lapsen hyvinvointia ja yksilöllinen kasvu."

Matti Laitinen
Lähteet: Mielenterveyden häiriöt työkyvyttömyyseläkkeen syynä – ajatuksia ehkäisystä, hoidosta ja kuntoutuksesta. Helsinki 2005. (Sosiaali- ja terveysministeriön selvityksiä 1236-2115; 2005:1) ISBN 952-00-1593-0

<http://www.nkl.fi/airut/airu0806/airu069.htm>
Sosiaalivakuutus 6/2007

Esko Auervuolle 75 vuotta

Kolmekymmentäluvulla 9.5.1933 näki päivänvalon Kymissä Esko Auervuolle. Myöhemmin tuota päivää alettiin kutsua Voitonpäiväksi, koska sota Euroopassa päättyi Natsisaksan tappioon 9.5.1945. Eskon mielestä Voitonpäivä ja hänen syntymäpäivänsä sopivat hyvin yhteen, mutta yhteiskunnan elitti halusi nimetä päivän Eurooppa-päiväksi

peittääkseen Voitonpäivän merkityksen.

Eskon isä oli kivemies, mutta työskenteli rakennuksilla myös betoniraidoittajana, ja sementtimiehenä. Äiti puolestaan hoiti lapsia kotona. Töihin Esko meni 16-vuotiaana tukin uittoon Kymijoelle. Aylilleeseen Esko liittyi 1952 Rakennustyöläisten Liittoon ja omi siellä itselleen työväenliikkeen perimmäiset asiat: mikä on työn ja pääoman etujen ristiriita, ja ettei työläisiä kukaan puolusta jollei työläinen itse. Esko teki veljensä kanssa kimpassa betoniraidoittajia 16 vuotta, kunnes muutti Helsinkiin samanlaisiin töihin.

SKP:hen Esko liittyi v.1964 ja siirtyi kymiläisenä Tiedonantajaliikkeeseen. Nuorena hän toimi aktiivisesti TUL:ssa. Sodan jälkeen hän otti osaa Kymen Urheilijoiden toimintaan, hiihti kilpaa ja juoksi

mukana erilaisissa katuvieistoissa.

Osuusliikkeen toiminnassa Esko on ollut 50-luvulta lähtien, ensin Kymenlaakson Osuusliikkeessä ja sitten muutettuaan Helsinkiin Osuusliike Elannon. Äskeisissä HOK-Elannon edustajiston vaalissa hän sai STP:n ja pienituloisten listalla 55 ääntä.

Esko oli mukana kovissa luokkataistelutilanteissa. Mieleen muistuu rautatieosaston rakentaminen v.1970-1971 Helsinginkadun ylittävällä pääradalla. Raidoittajat huomasivat suunnitteluvirheen kun palkiston yläpinnan teräsket eivät olisi mahtuneet valubetonin. Suurin osa työmaan työntekijöistä otti osaa miltei valmiiksi raudoitettuihin siltaosan purkamiseen. Lujuslaskelmat suunnittelut Insinööritoimisto joutui suunnittelemaan raudituksen uusiksi. Varsinaisen raudoitustyö tehtiin urakkatyönä ja purkutyo tuntityönä.

Työntekijöiden raudoituksen purkutöitä laskettaessa vastaava mestari jätti kahden raudoittajan osalta 1,5 tuntia huomioimatta, yrittäen siirtää nämä tunnit urakkalaskentaan. Tätä ei hyväksytty, vaan pitkien neuvottelujen jälkeen raudoitustöyöntö ryhtyi lakkoon. Kiista oli vain 3:sta tuntityö tunnista, mutta periaatteellinen. Lakko kesti yhteensä viisi viikkoa, joka selvisi vasta, kun Valtion rautatiet irtisanoi urakoitsijana toimineen Suomen vanhimman rakennusliikkeen. Sen jälkeen asiat selvitetiin työntekijöiden eduksi. Eskon kannalta tulos oli, että hänet leimattiin kommunistina lakkokenraaliksi.

Tiedonantajaliikkeessä Esko oli 1970-luvulla hyvin aktiivinen ja keräsi tukea lehdele mm. Metrordan siltojen rakennustyömailta. Hän toimi 3 vuotta ammattiosastonsa puheenjohtajana. Sodan ja Fasisminvastainen Työ ry:n toimintaan hän tuli mukaan

v.1987 järjestön rahastonhoitajaksi ja toimii edelleen.

Vuodesta 1997 lähtien hän on toiminut myös Helsingin Työväen vappumarssitoimikunnan ja vuodesta 2006 lähtien Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys r.y:n puheenjohtajana.

Tällä hetkellä hän toimii STP:ssä, EU:n Vastaisessa Kansanrintamassa, Kommunistien Liitossa ja Kansan ääni-lehden toimitusneuvostossa.

Esko haluaa erityisesti korostaa, että työväenliikkeessä tarvitaan nyt sitkeyttä. Ei saa heilittää, vaikka aamulla tuntuisikin karhealta. Tänäpä puhutaan uudesta työväenluokasta. Eskon mielestä perusasiat eivät ole muuttuneet. Kaikkien työntekijöiden, niin työväenluokan vanhojen kuin uusienkin kerrosten elämästä huomata, mihin luokkaan he kuuluvat ja mitkä ovat heidän perustunsa.

Tauno Wallendahr 80 vuotta

nistisessä liikkeessä on tapahtunut.

Taukan toiminnallisuus tuli esiin jo nuorena, kun hän heti sodan päätyttyä autokuskina ollessaan alta kaksikymppisenä liittyi SKP:hen v. 1946. Ensimmäiset puolue tehtävät veivät hänet Suomen Demokraattisen Nuorisoliiton ja Pioneeriliiton toimintaan.

Taukka halusi tuntea marxismileninism perin pohjin. Hän kävi Sirola-opiston ja jatkoi opiskeluaan vielä Moskovassa. Hänen tiensä johti 1950-luvulla SKP:n Helsingin ja Uudenmaan piirin valistussihteeriksi. SKP:n puoluehajaannuksessa 1960-luvulla Taukka otti paikkansa niiden joukossa, jotka näkivät tehtäväkseen puolustaa marxismi-leninism puolueen revisionistisen siiven hyökkäilyjä vas-

taan. Näissä merkeissä hän siirtyi SKP:n Uudenmaan piiriin tehtäviin. Taistelu puolueen suunnasta johti tilanteeseen, jossa v. 1969 jäi ainoaksi mahdollisuudeksi perustaa oma lehti, Tiedonantaja, jonka ensimmäiseksi päätoimittajaksi Taukka valittiin. Hän oli nostamassa lehteä siihen arvostettuun asemaan, joka sillä oli aina 1980-luvun puoliväliin asti. Kaiken muun toiminnan ohessa Taukka ehti vaikuttaa myös Suomen Rauhanpuolustajien toimistijana.

Reaalisosialismin hajoamisen ensimmäiset merkit alkoivat näkyä kommunistisessa liikkeessä jo paljon aikaisemmin. Tiedonantaja alkoi silloin sokeasti mainostaa Neuvostoliiton "uudistuksia" ja Gorbatshevin linjaa. Tässä vaiheessa ne kommunistit, jotka katsoivat puolueen pelastamisen välttämättömäksi,

perustivat KTP:n ja sille lehden Työkansan Sanomat. Taukka oli erittäin aktiivisesti mukana KTP:n toiminnassa, sekä avusti kirjoituksillaan Työkansan Sanomia.

Kommunistien yksi tärkeimmistä tehtävistä on aina ollut liittolaisspolitiikan kehittäminen suurpääomaa vastaan. Tätä eivät kaikki kommunistit ole kuitenkaan halunneet ymmärtää tai nähdä. Liittolaisspolitiikan ja joukkotyön välttämättömyys nousee joka askelella eteen jopa Kommunistista Manifestia lukiessa. Sen joko ymmärtää tai sitten ei. Taukalle marxismia erinomaisesti tuntevana asia oli alusta asti täysin selvä. Demokraattista yhteistyötä tuli kehittää. Juuri tuonkaltaisten prosessien ohjaamisessa kommunistien poliittinen taito punnitaankin. Tämä linjaerimielisyys KTP:n toi-

minnassa johti mm. siihen, että Taukan oma puolueosasto erotettiin puolueesta.

Kansan äänen perustamisesta lähtien Taukka tuki lehden toimintaa ja osallistui mm. EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimintaan. Voimiansa mukaan. Taukka on avustanut Kansan äänen järjestöjen toimintaa ollen mm. ehdokkaana neljä vuotta sitten pidetyissä ensimmäisissä HOK-Elannon vaaleissa.

Nyt Taukka viettää eläkepäiviään Myllypurossa seuraten edelleen tiivistä yhteiskunnallista elämää ympärillään. Järjestöväki Helsingissä ja laajalti ympäri Suomea toivottaa Taukalle hyviä eläkepäiviä.

Huhtikuun 4. monen kommunistin tuntema "Taukka", Tauno Wallendahr sai tiimalasiinsa 80 vuotta. Taukka on aina ollut etulinjassa, kun jotain merkittävää Suomen kommu-

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Luokkapetturiksi mainittiin

90-luvun puolivälissä piirsinkin mallin 12-tuntisesta vuorojärjestelmästä Nesteene 3-vuorotyöhön. Sain tuolloin esityksestäni – monelta taholta – luokkapetturin maineen, koska esi-isämme olivat meille 8-tuntisen työpäivän verisestikin taistelleet. Kerroin tuntevani historian ja olosuhteet, joissa 8-tuntin työpäivä toteutui. Tänä päivänä kaikki Kilpilahden 3-vuorotyöläiset tekevät 12-tuntin päiviä. Noin 7 vuotta sitten käytiin keskustelu ja äänestettiin 6-vuoro järjestelmään siirtymisestä. Selkeä enemmistö äänesti vanhan järjestelmän puolesta, mutta mm. emeritus pääluottamusmies Usko Takkumäki ja nykyinen Toni Laiho veivät meidät järjestelmään, johon pieni peloteltu vähemmistö halusi. He eivät ole olleet luokkapettureita, isänsä perinnön kieltäjiä. Erosin noin vuosi tapahtumien jälkeen Kemian (aiemmin -työntekijäin) liitosta. Olin jälleen

luokkapetturi.

Vajaa vuosi sitten Kemian liitto toimi niin sanottuna ”päänaavaajana” työehtosopimusneuvottelussa ns. liittokierroksella. He solmivat sopimuksen, joka tunnustettiin myöhemmin syksyllä Suomen heikoimmaksi vaikkakin kysymyksessä oli yksi maamme parhaiten - omistajilleen tuottaneista - aloista. Myöhemmin syksyllä selvisi, että sopimus oli peräti EU-alueen huonoin (mm. Ydin-lehti). Työntekijäpuolelta sopimusta solmineet pienosakkaat ja piensijoittajat eivät yötuniaa menettäneet, eikä heitä luokkapettureina mainittu.

Vajaa 3 vuotta sitten erosin SDP:stä. Luokkapetturiksi leimattiin taas kerran. Minun on vaikea ymmärtää, että mikä on se luokkapetturi, kun tarkastelee lippolais-heinäluomaista SDP:tä tai siimesläistä vasemmistoliittoa, jakaa kansa kahtia, tuottaa omist-

avalle luokalle uskomattomia voittoja ja hyväksyy heidän verokapinansa sekä kyykyttämällä köyhintä – heihin sokeasti luottavaa – kansanosaa. Porvoollaisittain on syytä kysyä, että edustavatko Jaloset, Vuoret, Nuutit ja Lappalaiset (kaikki sd) sitä työväenluokan luokkatietoisinta ja köyhimmän kansan asiaa ajavaa aineista? Vai onko heidän käsi viipyyllä luvattoman kauan kansan yhteisissä taskuissa.

Tulevana Vappuna nämä luokkapetturin ensimmäisiä tunnustavia, saarnaavia taas vilpittömin mielin työväenluokasta ja sen asiasta tuurilla ja toreilla. Muistuttavat 90:n vuoden takaisista tapahtumista ja siitä mitä eriarvoisuuden kasvu voi synnyttää. Avoinni mielen otamme riipityksen vastaan, koska meistä on kasvanut tapaluokkatietoisia kuten ns. uskovaista ”tapauskoivaisia”.

Hannu Ikonen
Porvoo

Myös Eestin historia pitää laittaa uusiksi.

Suomalainen professori Martti Turtola haluaa ”auttaa” Eestin historian laittamista uusiksi Luin hätäisesti monissa lehdissä olleen professori Turtolan kirja-arvostelun. Pääkohdiltan kirja hakee syyllisiä Eestin ”menetettyyn vapauteen”. Kirjan sisältö vaikuttaa olevan näpertelyä joillakin yksityiskohdilla. Kyseessähän oli suurpoliittiset suurvaltojen ratkaisut, jossa pikkuvaltiolla ei ollut paljoa sanottavaa.

Eestissä oli suojeluskuntaorganisaatiot, jotka olivat tiiviissä yhteistyössä Saksan natsien kanssa, kuten Suomen natsit omalla tahollaan myös pitivät.

Kirjan kirjoittaja päättlee, että diktaattori Konstatin Päts ja kenraali Johan Laidoner olisivat olleet maanpetteureita, koska Eestin armeija oli

lähes yhtä vahva kuin alueella olevat Puna-armeijan yksiköt

Tällaiset numeroleikit eivät ole realistisia. Kun Suomi teki rauhan talvisodan jälkeen, niin Göring vakutti Suomen natsille, että tehkää rauha mihin hintaan tahansa, sillä kyseessähän on vain välirauha ja seuraavassa sodassa tulevat menetykset korjokien kanssa takaisin. Tuskin Eestin natsit olivat sen huonompia Göringin silmissä.

Historian kulku oli kuitenkin toinen. Saksa miehitti Tanskan ja Norjan 1940. Silloin oli Eestissä totuuden hetki. Eestiläinen kommunisti Hendrik Allik kertoi Dagens Nyheterille 1985, että heinäkuussa 1940 Eestissä oli kansanäänestys liittymisestä Neuvostoliittoon. Puna-armeija oli kasarmeissaan, eikä

osallistunut millään tavalla fyysiseen painostukseen. Allikin mukaan se oli Eestin työväenluokka, joka vaati liittymistä Neuvostoliittoon. Hänen mielestään tärkeintä ei ollut valtion itsenäisyys, vaan työväenvalta.

Hän joutui jo kansakouluaikoina aloittamaan työnteen, ja oltuaan puolueaktiivisti, hänellä on ollut aina työväenluokan maailmankatsomus. Hän on ollut kansanedustaja natsiaikana ja tuomittu vankilaan. Hän oli sodan jälkeen suunnittelukomiteassa ja oli edelleenkin vuonna 1985 poliittisesti aktiivinen huolimatta 84 vuoden iästä.

Wäinö Pietikäinen

Mikä mies Tennilä on?

Turussa pidettiin Keskustelutalousta: ”OTETTAEU-POLITIIKKAAN”. Sisään tullessa entisenä järjestötuttavana minulla oli aikomus tervehtiä Tennilää, mutta muita tervehtiesään Tennilä sanoi: ”Sinua en voi tervehtiä, koska olet mennyt mukaan Suomen Työväenpuolueen (STP:n) toimintaan”. Heti tilaisuuden alussa ilmoitti Jyrki Yrttiaho: ”Tämä tilaisuus on EU:n parlamenttivaalien avustilaisuus, koska nyt on jo sovittu, että Tennilä asetettu EU:n parlamentin vaaliin ehdolle Esko

Seppäsen tilalle”. Tennilän käytöstä tutkaillessani en voinut välttyä ajatukselta, että Seppäsen taustavoimat ovat valinneet hänen tilalleen väärän miehen. Ennen Suomen liittymistä EU:n oli kaksi ryhmää: EU:n liittymistä vastustavat ja EU:n liittymistä kannattavat. Silloin Tennilä oli EU:ta vastustavien ryhmässä, mutta nyt Tennilä lienee kääntänyt takkinsa. Mihin Vasemmistoliitto tällä pyrkii?

Esko Luukkonen
Turku

Pääoma ei luovu oikeuksistaan

Suurpääoma pitää kysyn hampain kiinni etuoikeuksistaan. Käyden kriisistä kriisiin, se käyttää menetelmään: militarismia, varustelua ja voimapolitiikkaa.

Kaikesta huolimatta rauhanvoimat vetävät kehitystä kohti rauhanomaisia ja tasavertaisia kansainvälisiä suhteita. Nämä ovat ne puitteet, joissa suomalaiset taistelut Suomen tulevaisuudesta tullaan käymään.

Itse teen omat suomalaiset johtopäätökseni. Suomi ei ole saari. Emme voi vetäytyä maailman mullistuksista omaan rauhaamme, kuten kaupungin melusta kesämökille. Suomalaisessa kulttuurikeskustelussa on viime aikoina suosittu yleismaailmallisten ongelmien ratkaisujen nimissä yhteiskuntarauhaa ja pidättyvyyttä erityisesti työläisille, eläkeläisille, työttömille ja muille vähävaraisille. Oikeisto ja suurpääoma kuvittelevat

ja ajavat sitä, että työtätekevien ja muiden vähävaraisten olisi luovuttava pyrkimyksistään parantaa omaa elämäänsä, jolloin Suomen kansalaisten ongelmat saataisiin kuntoon. Tämä asetus on täysin nurin. Suomen ongelmat, EU:n ongelmat ja koko maailman ongelmat antavat aiheen täsmälleen päinvastaiseen johtopäätökseen. Mitä kauemmin annamme suomalaisen pääoman riistää työläisiä, eläkeläisiä, opiskelijoita ja työttömiä, sitä enemmän suomalaisten yritysten pääomavienti ulkomaille lisääntyy ja paperin ym. teollisuustuotteiden vienti Suomesta lakkaa. Kysymys on EU:ssa ja Suomessa siitä, että pääoma ei luovu viirukaana oikeuksistaan työläisten ja muiden pienituloisten eduksi.

Esko Luukkonen
Turku

Kosovo: Suuret valtuudet mitättömällä virkanimikkeellä

Frankfurter Allgemeine Zeitungissa 1/3-2008 julkaistiin EU:n Kosovon lähettämisen Pieter Feith/Nikolas Bussen artikkelista (BRÜSSEL, 29. helmikuuta) voidaan päätellä seuraavaa:

Kosovossa tulee jopa kaikki lapsetkin tuntemaan tämän herran Pieter Cornelius Feithin nimen, sillä nyt hän ei ole pelkästään EU:n erikoislähtettä, vaan tästä viikosta lähtien tämän uuden valtion ylin valvoja julkisessa hallinnossa. Hänen nykyinen virkanimike ”Kansainvälinen siviiliedustaja” vaikuttaa mitättömältä, mutta hänen valtuutensa ovat laajat. Hän voi kumota Kosovon lakeja ja viranomaisen päätöksiä, hän voi erottaa ja ottaa palvelukseen valtion virkailijoita. Erikoisesti mainitaan tulli-, vero-, ja valtion talous sekä Valtionpankin virkailijoiden nimitykset.

Kosovolaistille, jotka juuri ovat juhlineet itsenäisyyttä, se on kova kannikka purtavaksi. Heille on kuitenkin jo aikojen sitten annettu ymmärtää, että kyseessä on ”valvotun itsenäisyys”. Siksi heidän itsenäisyysjulistuksessaan ”Kansainvälinen siviiliedustaja” on lausuttu tervetulleksi. Myös juuri laadittavassa perustuslaissa on kyseinen valvoja huomioitu.

Kansainvälisen oikeuden mukaan kyseessä on ”pienempi paha”. Monet valtiot olisivat pitäneet parempana YK:n turvallisuusneuvoston

valvontaa. Koska Venäjä ei lämminnyt Kosovon ”itsenäisyydelle”, niin 15 ”halukasta” valtiota Wienissä sopivat Kosovon ”itsenäisyydestä”. Tässä olivat mukana mm. USA ja Saksa. Serbian pääministerin mukaan kyseessä oli ”pahantahtoinen ja laiton” ja ”raaka kansainvälisten oikeuksien loukkaus”. Samanlaista tekstiä käytti YK:n turvallisuusneuvoston venäläinen edustaja Tschurkin, kutsumalla tapausta ”katkeraksi ironiaksi”, koska EU toiminnallaan rikkoor kansainvälistä oikeutta. Mutta Feith veisaa vähät tästä kritiikistä sillä hänellä on NATO ja EU takanaan; sotilainen, poliisinen, tuomareineen ja muine ulkomaalaisine virkamiehineen. Näin ollen ylivalvojan ei tarvitse piitata mitä Serbia, taikka Venäjä asiasta pitävät. Brüsselin mukaan Feithin valtuuksien tarkoituksena on ”suojella” serbivähemmistöä. Ahtisaari teki Kosovo-suunnitelman YK:lle, mutta kun siitä ei YK hyväksynyt, niin sitten EU toteutti sen.

Feith on 63-vuotias ja hänellä on kolme tytärtä ja on tottunut kiistanalaisiin toimeksiantoihin. Hän edusti EU:ta Acehissa Indonesiassa, kun myös Irakissa ja Darfurissa. NATO:n asioilla hän on vaikuttanut siten, että Kfor-joukot sijoitettiin Kosovoon. Diplomaattina hän on tottunut puhumaan selväkielillä. Feithin tehtävänä on pitää huoli, että serbit alistetaan hänen komentoonsa. Serbian liittymistä ei hyväksytty.

Toimitti Wäinö Pietikäinen

Teuvo Kasurinen on poissa

Pääsiäisen jälkeen meidät saavutti suruviesti toveri Teuvo Kasurisen poismenosta. Teuvo Kasurinen syntyi 26.4.1946 Kerimäellä pienviljelijäperheeseen. Lapsuudenkoti oli tyypillinen pienviljelijätalous, johon kuului vähän talousmetsää ja jokunen hehtaari maata. Perheen isä työskenteli pääasiassa metsätoissa ja niinpä Teuvokin sai ensimmäisenä kosketuksensa ansiotyöhön metsätoiden parissa. Asepalveluksen jälkeen Teuvo viipyi vielä jonkin aikaa kotiseudullaan, mutta siirtyi sitten v. 1967 Etelä-Suomen metsänpäivänsäntöihin. Silloin oli vaikea työllisyysilanne ja palkka Obnäsissä armeijan rissavotassa oli pieni. Näihin aikoihin alkoi Helsingin seudulla kuitenkin voimakkaampi rakenta-

minen. Rakennustoista oli Teuvolla myös aiempaa kokemusta ja niinpä vuoden 68 lopulta saakka hän hankki leipänsä pelkästään rakennustoista.

Nämä ajat olivat yhteiskunnallisesti hyvin aktiivista aikaa. Niinpä Teuvokin tuli mukaan alusta saakka ammatilliseen toimintaan ja kuului Rakennusliiton ammattiosasto kolmosen ja myöhemmin ykkösen toimikuntaan useiden vuosien ajan. Hän toimi myös ammattiosastonsa edustajana aluejärjestössä, sekä työpaikoilla luottamusmiehenä ja työsuojeluvallatuetuna. 70-luvulla Teuvo tuli mukaan myös Tiedonantajaliikkeen toimintaan ja liittyi SKP:n jäseneksi v. 1978. Kommunistien Hermann-Vallilan osaston jäseneksi hän siirtyi v. 2002.

Vaikka Teuvo oli yhteiskunnallisesti aktiivinen, harrasti hän myös kuntoilua mm. hiihtoa ja pyöräilyä. Tätä kuntoharrastusta ei keskeyttänyt se, että hän joutui 90-luvun lopulla vaikeaan työtapaturmaan, jonka johdosta hän vapautui työelämästä eläkkeelle. Mökillään Somerolla, kun sinne lopuksiin saatiin lunta, hän hiihti vielä vähän ennen poismenoaan 40 km päivämatoja. Teuvon yhteiskunnallinen harrastus säilyi loppuun saakka. Useissa kunnallisissa ja valtiollisissa vaaleissa hän oli ehdokkaana. Äskettäin pidetyissä HOK-Elannon edustajiston vaalissa Teuvo keräsi STP:n ja pienituloisten listan ehdokkaana 70 ääntä. Laaja joukko ammatillista ja poliittista järjestöväkeä jää kaipaamaan hyvää ja ahkeraa toveriaan.

Toimitus

Tukea **Kansan äänelle**

Reijo Katajaranta 90,50 e, Esko Auervuolle 40,00 e, Paavo Heikkinen 20,00 e, Kalevi Wahrman 40,00 e, Armeijaton Suomi 10,00 e, Hannu Kautto 93,00 e, Juha Kieksi 30,00 e, Paavo Junttila 40,00 e, Ismo Willman 10,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Eira Kärki 30,00 e, Heikki Männikkö 52,00 e, Esko Luukkonen 20,00 e, Erkki Mäki 35,00 e, Matti Järvinen 6,00 e, Anja Saarikko 20,00 e, Tarja Männikkö 15,00 e ja lipaskeräyksestä Waino Pietikäinen 91,10 e.

OKO 554114-227966

Inkun yrttipalsta

Maahumala

Maahumala on karvainen monivuotinen matala ruoho, jolla on miellyttävän aromaattinen tuoksu. Sinipunertavat kukat sijaitsevat lehtihaangoissa; ne avautuvat 2-4 kukan ryhminä jo touko-kesäkuussa. Lehdet ovat tumman, usein ruskehtavan vihreitä, kiiltäviä. Kukat ovat punasinervisiä. Maahumala kasvaa pitkiä maanmyötäisiä rönsyjä, joiden avulla se levii nopeasti laikkumaiseksi kasvustoksi. Alkuperäisenä se kasvaa Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa. Etelä-Suomessa se esiintyy yleisesti paikoitellen runsaasti aitovierissä, pihoiilla, rakennusten nurkilla jne. Suomalaisen nimensä maahumala on saanut joko käyttöstään oluen mausteena tai rönsymäisen kasvutapansa perusteella.

Käyttökelpoisia ovat lehdet maustevehanneksiksi, kukkiva kasvi rohdokseksi. Lehdet poimitaan nuorina, hakataan hienoksi ja käytetään mausteeksi. Maahumalan kirpeän aromikkaita lehtiä voi käyttää mausteena esim. salaattinkastikkeissa, keitoissa ja muhennoksissa. Tärkeä merkitys maahumalalla on ollut oluen kirkastamisessa ja maustamisessa aina 1700-luvulle asti.

Rohdoksena käytetään kasvin kukkia versonaltoja. Kasvilla on yskää lievittävä ja limaa irrottava vaikutus, joka perustuu lähinnä marrubiini-karvasaineeseen. Sitä käytetään rohdoksi flunssan ja astman ärsyttämien keuhkoputkien sekä maksan ja sappikivien hoitoon. Euroopassa sitä on käytetty myös masennusta lievittävänä rohtona sekä nuuskana päänsärkyyn. Maahumalan karvasaineilla on ruokahalua ja ruuansulatusta parantava vaikutus. Kasvin keitteeseen kastetulla kääreellä voidaan hoitaa haavoja ja mustelmia.

Mesiangervo

Mesiangervo on monivuotinen noin metrin korkuinen tanakkavartinen ruoho, jolla on laaja kermanvalkoinen tuoksuva kukinto. Se kasvaa yleisenä koko maassa kosteilla niityillä, lehdoissa, pensaikoissa ja rannoilla.

Mesiangervon kukilla on perinteisesti maustettu erilaisia juomia.

kuten viinejä, simaa ja olutta. Kasvista käytetään lehdet teenkorvikkeeksi. Parhaita ovat nuoret lehdet ennen kukintaa. Niitä voi kerätä ja valmistaa kahdella tavalla.

Toinen tapa on leikata angervon versot poikki maata myöten, niputtaa ja ripustaa lämpimään, ilmavaan, mutta varjoisaan paikkaan kuivumaan. Muutaman päivän kuluttua riivittää varsista kuivat lehdet, jotka muserretaan pienemmiksi ja pakataan tiiviisiin purnukoihin tai laatikoihin. Tee valmistetaan antamalla lehtien hiukan kiehahtaa vedessä, jolloin siitä tulee miedon, mutta miellyttävän makeista. Siihen voi sekoittaa monia muita teeaineita kuten esim. vatun ja mansikan lehtiä.

Tai lehdet hioitetaan (fermentoidaan) mieluiten yhdessä muiden sopivien lehtien kanssa. Lehdet hierretään käsissä tiiviiksi palloiksi, jotka sopivaan astiaan sullottuina pidetään pari vuorokautta n. 40 asteen lämmössä. Ruskeiksi ja tuoksuviiksi muuttuneet lehdet kuivataan nopeasti ja sullotaan tiiviisiin purnukoihin. Tee on terveellistä, hikoilua ja virtsan erityistä edistävää ja lisäksi hyvää tukanpesuun.

Mesiangervon kukkia pidettiin "taudinaineita ulosajavina", niitä käytettiin ihottumissa, rohtumissa ja kuumeissa. Kasvin lääkkeelliset ominaisuudet huomattiin jo keskiajalla. Saksalaiset kemistit eristivät mesiangeron lehdistä hapon v. 1939, jolle annettiin nimeksi spireahappo. Toiset tiedemiehet antoivat samalle hapelle nimen salisyylilappo. Myöhemmin spireahappoon opittiin lisäämään asetyyliryhmä, jolloin lääkevaikutukset pysyivät ennallaan, mutta sivuvaikutukset vähenivät. Asetyylispiireahaposta tuli lyhennettyä Aspirin, maailman tunnetuin lääkeemerkki.

Hyvät Juche-opintoyhdistyksen jäsenet,

Muistutuksena vielä seuraavat opintoyhdistyksen kokoukset vuonna 2008:

8.5. klo 18 (vuosikokous)	
11.9. klo 18	
23.10. klo 18	
27.11. klo 18	

Paikka on aina Hermannin kerho, Hämeentie 67, Helsinki

Hyvää kesää!

Juha Kieksi

SFT toimii

Vappuaamuna 1.5. kokoonnumme klo 9.00 Helsingin Eläintarhassa sijaiselle Luokkasodan Punaisten kansalliseen muistomerkille, jossa laskemme kukat.

Muistomerkiltä lähdemme suoraan Rautatientorille, josta vappumarssi lähtee kohti Hakaniemeä 11.00. Hakaniemenrannan Rauhanpatsaan Vappujuhlan jälkeen Kansan äänen vappujuhla Hermannin kerholla klo 13.30.

Kokoonnumme keskiyöksi 9.5.2008 Myllypuron ostarilla klo 17.00. Sieltä jatkamme Kivikossa olevalle Neuvostosotilaiden muistomerkille, jossa laskemme kukkalaitteen. Järjestöliput mukaan.

Opintopiiri Uusi Sirola kokoon-tuu Hermannin kerholla, Hämeentie 67 keväällä aikana vielä seuraavasti. Ma 28.4. ja Ma 12.5.

Käsitellään historiallisen materiaalin kysymyksiä.

Kokouskutsu

Kommunistien Liitto ry:n sääntömääräinen vuosikokous pidetään keskiyöksi maanantaina 5.5.2008 klo 18.00 Hermannin kerholla, Helsingissä Hämeentie 67

Suosittellemme kotisivuja...

<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>

...ja blogeja

<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://punavihrealinja.blogspot.com>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
 sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
 Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
 Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahiti.fi
 Pyydä suomenkielisiä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
 PL 182, 00811 Helsinki
 p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Tapahtumia

Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston vuosikokous pidetään 13.5. klo 18.00 Männiköillä, Vellamonkatu 6 A 1. Käsitellään vuosikokousasiat.

Tervetuloa

Suomen Työväenpuolueen hallituksen kokous torstaina 15.5. klo 18.00 Hermannin kerholla. Käsitellään kunnallisvaaleihin valmistautumista ja ehdokashankintaa.

STP:n Helsinki-ryhmän tapaaminen

maanantaina 26.5.2008 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Keskustellaan v. 2008 kunnallisvaalien vaalivalmisteluista, ehdokasasettelusta ja vaalityön muodoista. Poliittisen tilannekatsauksen esittää Pekka Tiainen. STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski selvittää puolueen liikkeellelähtöä ja ehdokasasettelun etenemistä. Konnakööri esiintyy. Tervetuloa kaikki STP:n työstä kiinnostuneet.

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään vielä kerran ennen heinäkuuta. Tarkempi aika ei ole vielä tiedossa. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä.

Tavarat tulee olla puhdasta, ehjää ja ruostumatonta, jotta sitä voi kirpputorilla myydä. Lajoittamalla sen kirpputorillemme saamme rahaa Kansan äänen julkaisemiseen ja muuhun välttämättömään toimintaan. Tavaralahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteen p. 040-707 3576 tai tavarat voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukenet toimintaamme.
 terveisin Riitta ja Tarja

Kansan ääni

Helsingin Lähiradiossa
100,3 MHz

Keskiyöksi
 - 30.4.2008
 - 28.5.2008

klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiyöksi klo 20.00 -20.30.

JULKAISUJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
 EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:
 PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
 040-5643205 ja
 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
 Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:
 Järjestöt: 050 €/pmm
 Muut 1€/pmm

Tili:
 OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:
 Satakunnan Painotuote Oy

Kansainvälistä Naisten päivää juhlittiin Helsingissä

Vasemmalta Elena Skvortsova Venäjältä ja Nazari Marzia Iranista.

Hermannin kerholla, Helsingissä pidettiin 8.3. Kansainvälisen Naistenpäivän tilaisuus, jossa vieraina puhuivat Neuvostoliiton Kommunistista puoluetta edustava Elena Skvortsova Venäjältä ja Nazari Marzia Iranin Kommunistisen puolueen Suomen osastosta. Kansan äänen puolesta tervehdyksen esitti Pekka Tiainen. Julkaisemme lehdessämme otteita molempien vieraidemme tervehdyksistä.

Elena Skvortsova:

Kansainvälinen naisten päivä syntyi 1900-luvun alussa hyvin tunnetun vallankumouksellisen Clara Zetkinin aloitteesta. Onkin tarpeellista korostaa tällaisen tapahtuman uutuutta maailman kaikille naisille. Tosiassassa viime vuosisadan alussa naisten yhteiskunnallinen asema oli hyvin alhaisella tasolla. On vain tarpeellista todeta, ettei naisilla ollut äänioikeutta, he eivät voineet saada julkisia virkoja, voineet työskennellä useilla eri tuotannon aloilla jne.

Ensimmäinen valtio, jossa miesten ja naisten oikeudet täysin tasa-arvoistettiin, syntyi Lokakuun Suuren Sosialistisen vallankumouksen tuloksena v. 1917. Ensimmäistä kertaa historiassa nainen sai täydet mahdollisuudet hyödyntää ja toteuttaa itseään mitä erilaisimmilla yhteiskunnan ja politiikan sektoreilla.

Mutta sosialistinen valtio ei ainoastaan antanut naisille oikeuksia vaan myös hyväksyi joukon lakeja joilla naista suojeltiin äiteinä. Niiden joukossa olivat palkallinen äitiysloma, palkallinen yhden vuoden mittainen lapsen hoitoloma. Palkaton mahdollisuus hoitaa lastaan 3 vuotta työpaikkaansa menettämättä, mahdollisuus palkalliseen poissaoloon lapsen sairastuessa. Naiset, jos he olivat neuvost armeijan sotilaiden vaimoja, säilyttivät työkokemuksensa vaikka eivät

voineetkaan työskennellä miehensä palvelupaikkakunnilla ammatiaan vastaavissa töissä. He saivat edelleenkin lippuja lepakoteihin, lasten leireille ja kylpylöihin niiltä liitoilta, joihin he kuuluivat.

Kansainvälistä naisten päivää on vietetty Neuvostoliitossa 20-luvulta lähtien. Vuodesta 1966 lähtien siitä tehtiin kansallinen vapaapäivä. Lähes kaikissa Neuvostoliitosta itsenäistyneissä valtioissa sitä tänäänkin juhlitaan vapaapäivänä – eli Neuvostoliiton perinteet elävät edelleen. Kuitenkin, tuon päivän luokkasäällön muistaa kansasta nyt vain harva, jos muistaa niin turhaan.

Neuvostoliiton hajottamisen jälkeen Neuvostoliiton poliittisen systeemin muututtua kapitalistiseksi, Venäjällä alkoi hyökkäys naisten oikeuksia vastaan. Ensimmäiseksi viranomaiset puuttuivat äitien oikeuteen vanhempana poistamalla lapsen syntymän jälkeisen hoitoloman. Lasten määrästä johtuen tämä oikeus hoitovapaaseen saattoi mennä useiden vuosien ajaksi. Tosiassassa kaikki naiset joutuivat huo- maamaan joutuneensa uuden lain soveltamisen kohteiksi riippumatta lain soveltamisen ajasta. Nyt esiintyy paljon naisten syrjintää työpaikoilla osaksi sukupuolisyrjintänä ja ikäsy- jintänä. Joissakin tapauksissa pelko syrjinnästä on pakottanut naiset seksuaalisiin suhteisiin työnantajien kanssa.

Valitettavasti neuvostovallan 70-vuoden voimassaolon jälkeen naisten mahdollisuudet puolustaa oikeuksiaan heikkenivät. Mutta elämä on hyvä opettaja. Ja nyt niillä aloilla, joilla naiset muodostavat valtaosan työvoimasta, on alkanut nousta uusia lakkoliikkeitä. Venäjän naiset ymmärtävät, että emme voi onnistua ilman tietoista ja järjestäytynyttä taistelua oikeuksiemme puolesta. On tarpeellista oppia modernin maailman kokemuksista oikeuksien puolustamisesta ja lähdekö rohkaimmin

panemaan asioita käytäntöön. Muuten emme tule pärjäämään nk. vapaan markkinatalouden olosuhteissa.

Minä onnittelen Suomen naisia tänään Kansainvälisenä Naisten päivänä ja toivon heille kirkasta taivasta, mielenrauhaa ja rakkautta sekä hellyyttä lapsienne ja läheisiänne kohtaan.

Rauhan aurinko paistakoon teille.

Iranin Kommunistisen puolueen Suomen osaston terveiset Naistenpäivän juhlaan toi Nazari Marzia.

Ensin hän esitteli maansa yleistä poliittista tilannetta, jossa kaikki vasemmistolaiset ja ennen kaikkea ay-aktiivit ovat Iranin islamilaisen hallinnon vainon alla. Heitä uhkaa vankeus ja usein vielä pahempaa – teloitus. Tällä hetkellä kaksi ay-aktiivia Mahmoud Salehi ja Mansour Osanloo ovat vangittuina ja vain kansainvälinen solidaarisuus ja maailman huomio heihin ovat heidän turvanaan. Valitettavasti vain muu maailma tuntee huonosti näitä asioita. Siksi keskeisiä ihmisoikeuksia kuten oikeus ay-toimintaan on pidettävä jatkuvasti esillä.

Tilanne ei ratkea lopullisesti ennen kuin Iranin islamilainen hallinto on kukistettu ja heidän valtansa on kaadettu ja ay-liikkeen itsenäiset toimintaedellytykset on turvattu.

Naisten asemasta Iranissa hän mm. kertoi: "Nykyään naisen asema Iranissa, heidän pohjatien eriarvoisuutensa, heidän puuttuvat oikeutensa yhdessä heidän jatkuvasti voimakkaampiin parannusvaatimuksiinsa on luonut tilanteen, jossa erilaiset lailliset ja laittomat oppositioryhmät ovat alkaneet syytellä naisliikettä käymällä kiinni joihinkin yksittäisiin kysymyksiin, mutta heidän luokka-asemastaan johtuen heillä on erityinen poliittinen strateginen rooli naisten etujen parantamista vastustavassa rintamassa.

Kaikista erilaisista poliittisista suuntautuksista vain sosialistisella vaihtoehdolla on mahdollisuus varmistaa Iranin naisliikkeen edistymisen kamppailussaan sekä auttaa naisliikettä nousemaan uuteen vaiheeseen yhdistääkseen työttö- kevien ja kaikkien ahertajanaisten massiivisen voima yhteiselle taistelut- kentälle. Niin kauan kun naisliike vetoaa vain aktivisteihin ja eliitiin kuuluviin naisiin, heillä ei ole mahdollisuutta saavuttaa todellisia ja kilpailukykyisiä asetuksia."

Lopuksi Nazari Marzia vetosi työhön naisliikkeen puolesta: "Juhlakaamme Naistenpäivää vapautta rakastavien naisten ja miesten kansainvälisenä päivänä kaikenlaisen sukupuolisen sorron lopettamiseksi ja todellisen tasa-arvon saavuttamiseksi miesten ja naisten välillä. Nostakaamme tasa-arvoa puolustavien ihmisten aktiivisuutta. Järjestäkääme entistään upeampia taistelujuhlia saavuttaaksemme tänä historiallisena päivänä yhä lujemman yhtenäisyyden naisliikkeen ja työväenliikkeen välillä."

Vapusta mielenosoitus työn ja turvallisuuden puolesta

Pääomapiirien imperialistisen politiikan vuoksi maailmanrauha on uhatumpi kuin aikoihin. Sosialista turvattomuutta ja taloudellista hätää lisäävä EU- suuntautunut, kova talouspolitiikka koskettaa jollain tavalla lähes jokaista suomalaista palkansajaa, eläkeläistä, opiskelijaa, työtöntä ja pienyrittäjää. Yhä äänekkäämmät vaatimukset Suomen Nato-jäsenyydestä ja pyrkimys kytkeä Suomi sotilaallisiin seikkailuihin herättävät laajoissa kansalaispiireissä suurta huolta. Hallituksella on Nato-optio, päätös sijoittaa suomalaisia Naton nopean toiminnan joukkoihin. Tämä on johtamassa vaaralliseen tilanteeseen. Maamme sosialidemokraatit vastoin ruotsalaisen veljespuolueensa esimerkkiä ajavat voimakkaasti Nato- yhteistyötä. Tätä huolta lisää vielä Nato-haukan Alexander Stubbinnun ulkoministeriksi. Näköpiirissämme on muitakin uhkia, joista voisi mainita esimerkiksi ympärillämme havaittava ilmastonmuutos, köyhyyden kasautuminen ja sairauksien leviäminen. Näiden asioiden vuoksi vappumielenosoituksilla tulee tänäkin vuonna olemaan entistä suurempi merkitys. Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry. kehottaakin kaikkia osallistumaan työväen perinteisiin vapputapahtumiin omilla paikkakunnillaan.

Yhteinen muistotilaisuus punaisten muistomerkillä

Vapunvieron aloitamme kokoonnutumalla aamulla klo 09.00 yhteiseen muistotilaisuuteen Helsingin elintarhaan Valtakunnalliselle punaisten muistomerkille. Yhteiseen tilaisuuteen osallistuvat Kansan äänen-, STP:n, SKP:n ja KTP:n järjestöt. Järjestöliput mukaan.

Työväen vappumarssi Rautatienorilta Hakaniemeen

Helsingin työväen yhteinen vappumarssi järjestetään vapunpäivänä 1.5.08. Vappumarssia varten kokoonnumme vappuaamuna klo 10.00 alkaen Rautatienorille. Siellä kohotamme ylös vappumarssiyhdistyksen tunnukset: "Kaikkien maiden proletariaatti liittyykää yhteen" sekä "Sotaa vastaan" ja ryhmitymme niiden taakse. Kaiutinautomme toimii hyvänä opasteena. Rautatienorilta marssi lähtee klo 11.00 Helsingin keskustan kautta Hakaniemeen, jossa eri järjestöt järjestävät omia vapputapahtumiaan. Helsingin Työväen vappumarssiyhdistyksen järjestämään vappujuhlaan rauhanpatsaalle marssimme Metallitalon edestä suoraan lippujemme ja banderolliemme kanssa.

Perinteinen vappumarssi

Puhumme perinteisestä vappumarssista siksi, että markkinavoimat ja hallituspiirit pyrkivät kaupallistamaan vapunvieron pelkästään markkinahumuksi ja karnevaaliksi yhtenä tarkoituksenaan ehkäistä nykyisen työväenvastaisen politiikan arvostelua. Perinteinen vappumarssi on mielenosoitus pääomapiirejä ja nykyistä hallituspolitiikkaa vastaan. Suomelle EU-jäsenyys on ollut tuhoisa. Siksi vappujulistuksissa vaadimme toteutettavaksi seuraavia asioita: (1) Terveydenhuollon yksityistämisen lopetettava- julkiset palvelut säilytettävä. (2) Työsuhteturvaa parannettava- työpaikkojen ulosloputus estettävä. (3) Suomi irti sotilasliitosta - maamme puolueettomuus turvattava. (4) Eläkeläiset irti köyhyysloukusta - Eläkkeet sidottava palkkaindeksiin. (5) Ympäristökatastrofi estettävä - Suomi edelläkävijäksi.

Työkansan ja Nuorison Vappujuhla

Helsingin Työväen vappumarssiyhdistys ry. kutsuu kaikkia osallistumaan Työkansan Vappujuhlaan Hakaniemenrantaan Rauhanpatsaalle. Juhla alkaa heti vappumarssin jälkeen noin klo 11.45. Siellä puhuvat mm. puheenjohtaja Hannu Harju KTP, Seppo Harjunpää SFT, opiskelija Antti Siika-aho STP, sekä maahanmuuttajien puolesta Nowzar Nazari CPL:n Suomen jaosto. Muusta ohjelmasta vastaa Macchu Pichu.

Vappujuhla Hermannin kerholla

Heti Kaisaniemen Vappujuhlan jälkeen alkaa Hermannin kerholla n. klo 13.30 Kansan äänen julkaisijajärjestöjen, Hermannin Naisten ja STP:n yhteinen vappujuhla. Tässä juhlassa esiintyvät mm. Bertta Laine ja Konnakööri. Puheenvuoroja pitävät: Tervehdyspuhe; Timo Kangasmaa ja vappupuhe Pekka Tiainen. Saatavilla nakkeja, perunasalaattia ja hyviä kahvipöytä voileipineen Tervetuloa kaikki tähän yhteiseen juhlaan.

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys
Esko Auervuolle, puheenjohtaja

Kansan äänen Vappujuhla

Heti marssin ja Hakaniemenrannan juhlan jälkeen Vapunpäivänä alkaen noin klo 13.30 Hermannin kerholla, Hämeentie 67
Avaus: Timo Kangasmaa (SFT)
Vappupuhe: Pekka Tiainen
Tervehdys: Nozar Nazari (Iranin Kommunistinen puolue)
Ohjelmassa Konnakööri, Bertta Laine, ym.
Buffetista löytyy nakkeja ja perunasalaattia, kahvia ja voileipiä, Järj. Kansan äänen julkaisijajärjestöt, STP, Hermannin Naiset